

FAITHFUL MEN · ISANG AKLATAN NG MGA KLASIKONG
KRISTIYANO

Pagsusuri sa Pangunahing Pananampalatayang Cristiano

Survey in Basic Christianity

O. J. (Jean) Gibson at S. M. Kennedy
(contributing writer, editor)

Isinalin sa Tagalog mula sa orihinal na Ingles

Faithful Men

PlymouthBrethren.org · KEE Philippine Missions

Orihinal na pamagat sa Ingles: *Survey in Basic Christianity*, ni O. J. (Jean) Gibson.

Orihinal na edisyon: ©2006 Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California. All rights reserved. Walterick Publishing Ministries, Kansas City, Kansas. Apendise B, *God's Answers to Man's Questions* (Mga Sagot ng Diyos sa mga Tanong ng Tao), ©1958, 2006 by William MacDonald. (Hindi kasama ang Apendise C, *The Bridge to Life*, ©The Navigators.).

Inilathala nang may pahintulot ni O. J. (Jean) Gibson. Ang karapatang-ari ay hawak ng Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Published by permission of O. J. (Jean) Gibson. Copyright is held by Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Salin sa Tagalog, 2026. Ang mga sipi mula sa Kasulatan ay isinalin mula sa edisyong Ingles ng aklat na ito; ang mga talata ay maaaring basahin sa Ang Dating Biblia.

Faithful Men, mula sa PlymouthBrethren.org at KEE Philippine Missions. Libreng basahin at ibahagi; huwag ipagbili.

“Ang mga bagay na iyong narinig sa akin sa harap ng maraming saksi, ay ipagkatiwala mo sa mga taong tapat, na makapagtuturo naman sa iba.” (2 Timoteo 2:2)

Paano Masusulit ang Pag-aaral na Ito

Ang mga sumusunod na mungkahi ay makatutulong upang maging kapaki-pakinabang ang pag-aaral na ito.

1. Manalangin sa Diyos.

Hilingin sa Diyos na tulungan kang maunawaan ang Kanyang Salita. Angkinin ang pangako ng Awit 119:130: “Ang paglalahad ng Iyong mga salita ay nagbibigay ng liwanag; nagbibigay ito ng unawa sa mga walang karanasan.” Imposibleng tunay na maunawaan ang Salita ng Diyos kung walang tulong ng Diyos (2 Corinto 2:14).

2. Maghanda Bago ang Klase.

a. Basahin ang mga Tala. Basahin at basahing muli ang aralin. Salungguhitan ang mahahalagang kaisipan, at markahan ang anumang hindi mo nauunawaan o may tanong ka. Sumulat ng mga tala sa malapad na gilid ng bawat aralin.

b. Hanapin ang Mahahalagang Talata. Kung may panahon, basahin ang lahat ng talata ng Kasulatan sa isang makabagong salin. Ang karaniwang pagbanggit ng talata ay isinusulat sa pangalan ng aklat, kasunod ang bilang ng kabanata at ng talata na pinaghihiwalay ng tutuldok (halimbawa: Colosas 3:23). Ang daglat na “ihambing” ay nangangahulugang paghambingin ang dalawang talata (halimbawa: Awit 45:6-7, ihambing ang Hebreo 1:8). Karamihan sa mga Biblia ay may talaan ng nilalaman na nagpapakita ng unang pahina ng bawat aklat ng Biblia. Pagkahanap sa pahina, hanapin ang angkop na kabanata at talata.

c. Sagutin ang mga Tanong sa Takdang-Aralin. Tapusin ang lahat ng bahagi ng takdang-aralin ayon sa itinagubilin. Kung

nahihirapan ka sa isang tanong, lumipat sa susunod na tanong.

3. Dumalo sa Klase nang Regular.

May panahon para sa talakayan sa maliliit na grupo at may panahon din para sa panayam. Ang iyong mga tanong at puna ay maghihikayat sa iba na magbahagi rin.

4. Itago ang Iyong mga Tala at Babasahin.

Makatutulong ang mga ito sa iyong karagdagang pag-aaral at maaaring nais mo ring ibahagi ang mga ito sa iba.

Aralin 1: Ang Iyong Salita ay Katotohanan

“ANG BAWAT ISA NA SA KATOTOHANAN AY NAKIKINIG SA AKING TINIG,” sabi ng Panginoong Jesus sa harap ng gobernador na Romano. “Sinabi sa Kanya ni Pilato, Ano ang katotohanan?” (Juan 18:37-38). Kakaunti ang pangmatagalang halaga ng pag-aaral ng anumang bagay kung naniniwala tayo na (1) walang ganoong bagay na katotohanan, o (2) ang katotohanan ay laging nagbabago, o (3) imposibleng malaman ang katotohanan nang may katiyakan.

Ang katotohanan ay inilarawan bilang: pagiging ayon sa katumayan o realidad; pagiging kaayon ng kung ano ang umiiral, umiral na, o dapat umiral; ito ang kabaligtaran ng huwad, mali, pagkakamali o kasinungalingan. Ang katotohanan ay makitid at hindi nagbabago, anuman ang kasaysayan at kultura; ito ay lubos at hindi nakasalalay sa anumang ibang bagay. Ang maniwala nang iba ay nakasisira kapwa sa pagkatuto at sa moralidad.

Ang Paghahanap sa Katotohanan

Dumaing ang Mang-aawit, “Patnubayan Mo ako sa Iyong katotohanan, at turuan Mo ako” (Awit 25:5). Naniniwala siya na ang katotohanang ito ay magpakailanman (117:2). Dahil napakahalaga nito, pinapayuhan tayo, “Bilhin mo ang katotohanan, at huwag mong ipagbili” (Kawikaan 23:23). Nagsalita ang propeta tungkol sa “Diyos ng Katotohanan” (Isaias 65:16). Sinabi ng Panginoong Jesus, “Ako ang ... katotohanan” (Juan 14:6) at “ang Iyong Salita ay katotohanan” (Juan 17:17).

Aakalain na nanaisin ng lahat ng tao na “makaalam ng katotohanan” (1 Timoteo 2:4). Gayunman, sinasabi sa atin na ang sangkatauhan sa pangkalahatan ay “ipinagpalit ang katotohanan ng Diyos sa isang kasinungalingan, at sumamba at naglingkod sa nilalang sa halip na sa Manlilikha” (Roma 1:25). Ang mga nagsasabing sila ay naghahanap ng katotohanan ay madalas na hindi umiibig sa katotohanan (2 Tesalonica 2:10). Sa halip ay hinahanap nila ang sarili nilang paraan, at ang paraang iyon ay landas ng kamalian. Ngunit nangako si Jesus sa mga tunay na naghahanap, “Makikilala ninyo ang katotohanan, at palalayain kayo ng katotohanan” (Juan 8:32). Kailangang malaman ng mga tao ang katotohanan tungkol sa Diyos, tungkol sa buhay, tungkol sa walang hanggan.

Ang Pinagmumulan ng Katotohanan

Saan natin hahanapin ang katotohanan? Hinahanap ito ng ilan sa *loob ng kanilang sarili*. Naniniwala sila na ang sarili nilang katwiran, damdamin at pagnanais ay sapat na gabay. Hinahanap ito ng ilan sa *gitna ng kanilang kapwa*. Tumitingin sila sa payo, karanasan at turo ng ibang tao. Hinahanap ito ng ilan sa *labas ng kanilang sarili*. Naniniwala sila na ang katotohanan ay higit na dakila kaysa sa limitadong kakayahan nating mga tao na umunawa. Nangangailangan ito ng tulong ng Diyos o ng isang kapangyarihang higit sa likas.

Ang gawa ng Diyos sa pagpapahayag ng ilang bagay na hindi natin malalaman sa ibang paraan ay tinatawag na *pahayag* (rebelasyon). Ang gawa ng paggabay sa mga tao upang isulat ang pagpapahayag ng katotohanang nais Niyang ihayag ay tinatawag na *inspirasyon*. Ang pag-aangkin na eksaktong ginawa iyan ng Diyos, sa pagbibigay sa atin ng 66 na aklat ng

Biblia, ay ginawa ng mga propeta, ng mga apostol at ni Jesu-Cristo Mismo.

Tinatawag itong kapwa “Kasulatan” at “mga Kasulatan” (Marcos 12:10; 12:24), na nangangahulugang ang mga ito ay banal na sulat. Tinatawag natin ang mga natipong sulat na ito na Biblia, na nangangahulugang “ang Aklat,” na nagpapakita ng kalagayan nito na higit sa lahat ng iba pang aklat. Ang mga sulat na ito ay tinatawag ding “ang Salita ng Diyos” (Marcos 7:13; Roma 10:17; 2 Corinto 2:17; 1 Tesalonica 2:13; Hebreo 4:12).

Ang mga pananalitang gaya ng “sinabi ng Diyos,” “nagsalita ang Panginoon” at “dumating ang Salita ng Panginoon” ay lumilitaw nang marahil 3,000 beses sa Lumang Tipan lamang.

Inilalarawan ang Diyos na tuwirang nagsasalita sa maraming pagkakataon (Exodo 24:12; Deuteronomio 10:1-2). Sinabi ng mga sumulat ng Kasulatan na ibinibigay ng Diyos ang Kanyang mga salita sa mga tao sa pamamagitan nila. Isaalang-alang ang mga pahayag na ito ng mga banal na tao ng Diyos:

Moises: “At sinabi ng Diyos”; “sinabi ng Panginoon” (Exodo 3:14-15; Deuteronomio 1:42)

Josue: “Nagsalita ang Panginoon” (Josue 1:1)

Jeremias: “Sinabi ng Panginoon”; “sabi ng Panginoon” (Jeremias 1:7-9)

Ezekiel: “Sinabi Niya sa akin” (Ezekiel 3:4)

Malakias: “Ganito ang sabi ng Panginoon” (25 beses)

Jesus: “Ang lahat ay matutupad” (Mateo 5:18, tungkol sa Kautusan sa Lumang Tipan)

“Ang utos ng Diyos” (Marcos 7:8, tungkol sa Kautusan sa Lumang Tipan)

“Nasusulat” (Juan 6:45, tungkol sa mga Propeta sa Lumang Tipan) “Nasa kanila si Moises at ang mga Propeta” (Lucas 16:29-31) “Nasusulat sa kautusan ... sa mga propeta ... sa mga awit” (Lucas 24:44)

Ang mga Apostol: “Ipinagpauna ng Espiritu Santo” (Mga Gawa 1:16) “Tama ang sinabi ng Espiritu Santo” (Mga Gawa 28:25)

May mga pahayag na sumasaklaw sa lahat. “Ang lahat ng Kasulatan ay hiningahan ng Diyos” (2 Timoteo 3:16). “Ang mga banal na tao ng Diyos ay nagsalita habang sila'y kinikilos ng Espiritu Santo” (2 Pedro 1:21). “Hindi sa mga salitang itinuturo ng karunungan ng tao, kundi ng itinuturo ng Espiritu Santo” (1 Corinto 2:13).

Ang Tanda ng Katotohanan

Ang mga sumusunod na bagay ay nagbibigay ng katibayan na totoo ang mga naunang pahayag:

1. Ang mga nag-angking sila ay kinasihan ay may pinakamataas na moral at espirituwal na pagkatao. Sino ang magpaparatang kina Moises, Pablo, Isaias, o maging sa Panginoong Jesus na sila ay mga taong kaduda-duda ang pagkatao?
2. Ang Biblia ay may malalim na pagkakaisa ng turo sa kabila ng pagkakasulat nito ng mahigit 40 iba't ibang tao sa loob ng 1,500 taon. Paano pa natin maipaliliwanag ang pagkakaisang ito?
3. Ang napakaraming pahayag tungkol sa kasaysayan sa Kasulatan ay nagbunga ng maraming aklat tungkol sa arkeolohikal na pagpapatunay sa katotohanan nito.

Malawak ang suporta sa mga pahayag tungkol sa mga pangyayari at tao sa kasaysayan.

4. Nanatili ang aklat sa paglalathala, pamamahagi at epekto nito sa mundo bilang pinakamahalagang aklat na naisulat. Gayunman, mas malawak itong inatake kaysa sa alinmang aklat, at nakaligtas ito sa maraming pagsisikap na sirain ang bawat kopya.

Anong ibang aklat ang nakatagal sa ganitong pagpuna habang patuloy na pinakamabenta taun-taon?

5. Patuloy itong may bumabagong kapangyarihan sa pagbabago ng buhay kahit ngayon. Ang marahas na mga kriminal gayundin ang mababait na tao ay naaantig at nababago ng mensahe nito. Milyun-milyon ang nabigyan ng pag-asa, kaaliwan at pampalakas-loob sa kanilang pinakamadilim na oras. Anong ibang aklat ang nagbago ng napakaraming buhay tungo sa ikabubuti?
6. Daan-daang detalyadong propesiya ang natupad. Saan pa tayo makasusumpong ng talaan ng propesiya na isandaang porsiyentong tumpak sa bawat detalye?

Ang mga dakilang usapin ng buhay at walang hanggan ay humamon sa isip ng mga dakilang tao. Ipinapaliwanag at inilalarawan ang mga ito sa Kasulatan. Ang mga araling ito ay idinisenyo upang tulungan ang mambabasa na maunawaan kung ano mismo ang itinuturo ng Biblia tungkol sa Diyos, tao, kasalanan, kaligtasan, walang hanggan at si Jesu-Cristo. Mahalagang malaman muna kung ano talaga ang sinasabi ng Biblia bago tayo magpasya kung sang-ayon tayo o hindi. Sinabi ni Jesus na ang mga pagkakamali maging ng mga pinunong panrelihiyon sa Kanyang panahon ay dahil hindi nila nalalaman

ang Kasulatan (Mateo 22:29). Sinabi ni Daniel na ang mga ito ay “ang Kasulatan ng katotohanan” (Daniel 10:21). Alam mo ba ang katotohanan?

Gabay sa Pag-aaral: Ang Iyong Salita ay Katotohanan

Ang tao ay may pananabik sa kaalaman at katotohanan. Gayunman, marami sa mga mapagkukunang abot-kamay niya ay hindi maaasahan. Inaangkin ng Biblia na ito ang katotohanan ng Diyos na ipinahayag sa tao.

1. Alin sa mga sumusunod na pahayag ang pinakatumpak na naglalarawan sa konsepto ng katotohanan ayon sa Biblia? (pumili ng isa)
 - a. Walang ganoong bagay na katotohanan.
 - b. Ang katotohanan ay laging nagbabago.
 - c. Imposibleng malaman ang katotohanan nang may katiyakan.
 - d. Ang katotohanan ay lubos at maaaring malaman.
2. Bago isilang si Cristo, paano ipinahayag ng Diyos ang katotohanan sa tao (Hebreo 1:1)?

Anong nakapaloob na patunay ang ginamit ng Diyos upang pagtibayin na katotohanan ang sinasabi ng mga propeta (Deuteronomio 18:22)?

Ano ang ipinahiwatig ng mga propeta tungkol sa pinagmulan ng kanilang mga salita?

3. Ano ang pinakadakilang paraan ng Diyos sa pagpapahayag ng katotohanan (Hebreo 1:2; Mateo 17:5)? Ano ang sinabi ni Jesus tungkol sa katotohanan (Juan 14:6; 17:17)?

4. Paano pinagtibay ni Jesus ang awtoridad ng mga sumulat ng Kasulatan sa Lumang Tipan (Lucas 24:44)?

Ano ang saloobin Niya sa mga sumusunod na pangyayari sa Lumang Tipan? Paglikha kina Adan at Eva (Marcos 10:6) Si Jonas at ang isda (Mateo 12:39-40) Si Noe at ang daong (Mateo 24:37-39)

5. Bakit hindi pare-pareho na sabihing tinatanggap natin ang turo ni Jesus, gayunma'y tinatanggihan ang mga turo ng ibang bahagi ng Biblia, gaya ng Genesis (Juan 5:46-47)?
6. Itinala ng mga sumulat ng Bagong Tipan ang mga salita at turo ni Jesus. Ano ang saloobin nila tungkol sa awtoridad ng kanilang isinulat (1 Corinto 11:23; 2 Pedro 1:16-21)?
7. Ano ang isa sa pinakamalaking pagkakamali ng mga pinunong panrelihiyon noong panahon ni Jesus (Mateo 22:29)?
8. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang 2 Timoteo 3:15-17.

Ano ang isa sa pinakamabubuting dahilan upang pag-aralan ang Biblia (Juan 5:39)?

9. *Ano ang masasabi mo?* Bilugan ang titik ng bawat pahayag na pinakamahasag na nagpapakita ng iyong damdamin tungkol sa Biblia:
 - a. Naniniwala ako na ang Biblia ay Salita ng Diyos sa tao, at bagama't isinulat ng maraming iba't ibang tao sa loob ng maraming taon, ito ay walang mali sa orihinal na pagkakasulat at maaasahan at mapagkakatiwalaan kapwa sa katotohanan ng kasaysayan at sa pahayag ng doktrina.
 - b. Naniniwala ako na ang mga salita lamang ni Jesus sa Biblia ang kinasihan.

- c. Naniniwala ako na marami sa mga kuwento sa Biblia, gaya nina Adan at Eva, Noe at ang Daong, ay hindi dapat unawain nang literal, ngunit may kahulugan pa rin para sa pagtuturo.
 - d. Naniniwala ako na ang Biblia ay naglalaman ng maraming salungatan.
 - e. Naniniwala ako na nasa Biblia ang lahat ng kailangan kong malaman tungkol sa Diyos, sa buhay at sa kabilang buhay.
 - f. Naniniwala ako na ang Biblia ay may maraming mabubuting turong moral ngunit hindi ganap na katotohanan.
 - g. Ang katotohanan ng Biblia ay para sa bawat salinlahi, bawat kultura, bawat lahi.
10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod na tanong. Maaari mong sabihin ang ganito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri sa Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Maaari mo ba akong tulungan sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Kung ikaw ang Diyos, at nais mong makipag-usap sa tao, paano mo ito gagawin? (2) Dagdag pa rito, paano mo kukumbinsihin ang tao na ito talaga ay mula sa iyo? (3) Kung may magpapatunay sa iyo na totoo talaga ang Biblia, handa ka bang iayon ang iyong buhay sa mga turong moral nito? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang padalhan kita ng kopya ng resulta ng pagsusuri sa koreo o e-mail? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibinigay ng pinuno ng klase. Itala ang mga sagot sa likod, at ipakita kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay

ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay itatala ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpakita ng interes.

Aralin 2: Ang Persona ng Diyos

“AKO ANG DIYOS, AT WALANG IBA; Ako ang Diyos, at walang katulad Ko” (Isaias 46:9). Ipinahahayag ng Biblia ang tinig ng iisang Kataas-taasang Persona, “ang Mataas at Matayog na naninirahan sa walang hanggan” (Isaias 57:15). Mula sa hiwaga at kawalang-hanggan ng Kanyang lubos na pag-iral, ipinahayag Niya ang Kanyang sarili bilang “ang buhay na Diyos” (Awit 42:2; 84:2; Daniel 6:20; 1 Timoteo 4:10; 6:17; Hebreo 9:14; 10:31).

“Ang Kanyang kadakilaan ay hindi masaliksik” (Awit 145:3). Napakalawak Niya anupat “sa Kanya tayo nabubuhay, kumikilos at umiiral” (Mga Gawa 17:28). Paulit-ulit na umakyat ang daing, “O Diyos, sino ang katulad Mo?” (Awit 71:19; ihambing ang 89:8; 113:5). Ang sagot ay laging dapat, “Walang katulad Mo.”

Mga Karaniwang Akala Tungkol sa Diyos

Ang pangalang “Diyos” ay laging nasa bibig ng marami. May mga nagkaila sa Kanyang pag-iral, may mga gumamit ng Kanyang pangalan sa pagmumura, at may mga nalito at nagbaluktot sa Kanyang pagkatao. Sinasabi ng mga ateista na walang Diyos at kaya nila itong patunayan. Sinasabi ng mga agnostiko na imposibleng malaman kung Siya ay umiiral at masipag silang kumikilos upang akayin ang milyun-milyon na sumama sa kanila sa pagpapahayag ng kamangmangan. Sinasabi ng mga panteista na ang Diyos ay kalikasan lamang, na lumikha sa sarili, at ang tao ay bahagi nito. Sinasabi ng mga politeista na hindi iisa ang Diyos kundi marami. Kabilang sa kanila ang lahat ng uri, mula sa mga sinaunang pagano hanggang sa mga Mormon sa ngayon.

Iba't iba pang ideya ang iniharap. Sinabi na ang lahat ng bagay ay Diyos, pati ikaw at ako, o na ang Diyos ay isang prinsipyo, isang batas o puwersang walang pagkatao. Sinabi na ang Diyos ay isang ideya lamang sa isip ng tao, isang saklay sa isip, o isang neurosis (di-makatwirang takot). Gumawa ang mga tao ng mga larawan o diyos-diyosan na kumakatawan sa mga diyos (Mga Gawa 19:23-28), bagama't ipinagbabawal ito sa Biblia (Exodo 20:4-5). Maraming beses na tinawag ng mga tao ang kanilang sarili na diyos at nanawagan sa iba na sambahin sila. Ang ilan, na tumatangging kilalanin ang anumang pananagutan sa isang Kataas-taasang Persona, ay sa katumayan ay naging sarili nilang diyos.

Ang Diyos ay Kitang-kita sa Kanyang Sarili

Hindi sinisikap ng Biblia na patunayang may Diyos.

Ipinapalagay nito na ang kaalamang ito ay nakahabi na sa mismong pagkatao at kamalayan ng tao. Sinasabi nito na ang hangal ang nagkakaila sa Kanyang pag-iral (Awit 14:1; 53:1). Napapansin nito na ang masasamang tao ay nagsisikap na kalimutan Siya (Awit 10:4). Sa arkeolohiya, itinuturing na patunay na naroon ang tao kung may katibayan ng pagsamba sa Diyos. Wala pang diktadurang nakapawi sa paniniwala sa Diyos, sa kabila ng matinding pagsisikap.

Sa halos buong kasaysayan, ang tao ay hindi mapigilang kumbinsido sa kaibuturan ng kanyang pagkatao na may Diyos at na siya ay mananagot sa Kanya. Ang kaalamang ito ang mismong batayan ng kanyang pananagutan. “Sapagkat ang maaaring malaman tungkol sa Diyos ay hayag sa kanila; sapagkat ipinakita ito sa kanila ng Diyos. Sapagkat ang Kanyang mga di-nakikitang katangian mula pa nang likhain ang sanlibutan ay malinaw na nakikita, na nauunawaan sa

pamamagitan ng mga bagay na nilikha, maging ang Kanyang walang hanggang kapangyarihan at pagka-Diyos; kaya't wala silang maidadahilan” (Roma 1:19-20).

Ang matibay na paniniwala sa pag-iral ng Diyos ay naroon na matagal pa bago tinipon ng tao ang mga argumento para at laban sa paniniwalang ito. Kailangan ng sistematikong pag-atake ng estado, ng proseso ng edukasyon at ng popular na media upang pahinain ang paniniwala sa Diyos. Maliwanag din na habang dumarami ang kapalaluan, ang pagmamataas ng isip, ang kasamaan at ang pagbagsak ng lipunan, dumarami rin ang pagdududa tungkol sa pag-iral ng Diyos. Itinatanong ng ilan, “Bakit tayo maniniwala sa Diyos? Maipaliliwanag natin ang lahat sa likas o ebolusyonaryong batayan.” Ang mga nag-aakalang mas matalino sila kaysa sa mga naniniwala sa Diyos ay dapat isaalang-alang:

1. Walang Bagay na Nagmumula sa Sarili.

Wala pang gawang siyentipiko ang nagpakita ng isang walang katapusang kawing na nagmula sa wala. Sa katunayan, walang anumang nagmumula sa wala. Sinasabi ng Biblia, “ang bawat bahay ay itinatayo ng isang tao; ngunit ang nagtayo ng lahat ng bagay ay ang Diyos” (Hebreo 3:4).

2. Ang Masalimuot na mga Kayarian ay Nangangailangan ng Gumawa o Nagdisenyo.

Ang alinmang pangunahing bahagi ng tao, gaya ng kanyang utak o mata, ay mas masalimuot kaysa sa isang kompyuter o isang relo. Gayunman, walang maniniwala na ang mga ito ay basta na lamang umiral nang nagkataon.

Ang Pananaw ng Biblia Tungkol sa Diyos

1. Iisa ang Diyos

Kapwa ipinahahayag ng Lumang Tipan at Bagong Tipan na iisa lamang ang Diyos (Deuteronomio 6:4; Isaias 45:5; 1 Timoteo 2:5). Sang-ayon dito ang Judaismo at Islam sa pananampalatayang Cristiano. Madalas magsalita ang mga tao tungkol sa ibang mga diyos (1 Corinto 8:5-6) at kung minsan ay ginagamit ng Biblia ang salita sa mababang kahulugan (Exodo 7:1; Awit 82:6), ngunit iisa lamang ang tunay na Diyos.

2. Ang Diyos ay Umiiral sa Tatlong Persona

Ang iisang Diyos ay isang pagkakaisang maramihan sa halip na simpleng iisa. Siya ay iisa sa diwa ngunit ipinahahayag sa Kasulatan bilang maramihan sa pagkakaiba ng persona. Ang isang pangalan para sa Diyos sa Lumang Tipan ay *Elohim*, na ginamit nang mga 2,600 beses. Ito ay *maramihan* sa anyo bagama't kung minsan ay ginagamit na may pandiwang isahan. Ang Deuteronomio 6:4 ang klasikong pagpapahayag ng mga Judio na iisa lamang ang Diyos. “Ang Panginoon nating Diyos ay iisang Panginoon.” Ginagamit ng talatang ito ang *Elohim*. Napapansin din natin na madalas magsalita ang Diyos tungkol sa Kanyang sarili, maging sa Lumang Tipan, bilang “tayo” o “natin” (Genesis 1:26; 3:22). Walang hari ng Israel na nagsalita tungkol sa kanyang sarili sa ganitong paraan.

May mga talatang nagpapahiwatig ng pagkakaiba sa pagitan ng “Diyos at Diyos” (Awit 45:6-7, ihambing ang Hebreo 1:8), o “Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon” (Awit 110:1, ihambing ang Mateo 22:42-46). Ang mas buong pahayag ng Diyos bilang umiiral na Ama, Anak at Espiritu Santo ay ibinigay sa atin sa Bagong Tipan. Ang bawat isa ay malinaw na tinatawag na

Diyos, kahit malinaw na pinagtitibay ng Bagong Tipan na iisa lamang ang Diyos.

- a. Ang Ama ay Diyos. Tingnan ang 1 Tesalonica 1:1; 2 Pedro 1:17.
- b. Ang Espiritu ay Diyos. Tingnan ang Mga Gawa 5:3-4; 2 Corinto 3:17.
- c. Ang Anak ay Diyos. Tingnan ang 1 Juan 5:20; Tito 2:13; Juan 1:1, 14; 20:26-28; Mga Gawa 20:28; Roma 9:5; Colosas 2:8-9; 1 Timoteo 3:16; Hebreo 1:8; Apocalipsis 1:8, 17-18.

Ang lahat ng katangian ng Diyos ay iniuugnay sa bawat isa. Ang mga katangian ng kalooban, damdamin at katwiran ay iniuugnay sa bawat isa. Ang Ama, Anak at Espiritu Santo ay magkakaiba sa isa't isa ngunit nagkakaisa sa banal na samahan (1 Pedro 1:2; Judas 20-21). Ang kanilang mga pangalan ay pinagsama sa pananalita ng bautismo (Mateo 28:19) at sa Pagbabasbas ng mga Apostol (2 Corinto 13:14). Makikilala rin sila sa bautismo ni Jesus (Mateo 3:16-17), at sa mga Pananalita sa Juan (Juan 14:16-20; 15:26; 16:7-16). Ipinakikita rin ang *pagkakaisa* (Juan 14:9; 17:22).

Tinatawag silang mga persona ng Pagka-Diyos bagama't iba sila sa karaniwang ibig nating sabihin sa “mga persona.” Hindi sila tatlong magkakaibang diyos, ni isang diyos na may tatlong ulo. Iisa lamang ang Diyos sa diwa. Ang salitang “Trinidad” ay ginagamit upang ilarawan ang Pagka-Diyos bagama't wala ito sa Biblia. Ganoon din ang pananalitang “Tatluhanang Diyos.” Dahil wala tayong anumang katulad ng Diyos sa bagay na ito, wala tayong salita sa ating wika na lubos na nagpapahayag ng katotohanang ito. Hindi ito ipinaliliwanag ng Biblia. Dapat nating tanggapin ang tuwirang mga pahayag ng Kasulatan at hanggang doon na lamang.

3. Ang Diyos ay Espiritu

Tingnan ang Juan 4:24. Maaari Siyang mag-anyong tao o marinig sa isang tinig. Maaari Niyang ipakita ang Kanyang sarili sa ilang likas na pangyayari gaya ng kulog o kidlat. Gayunman, Siya ay isang di-nakikitang espiritu na hindi nakatali sa espasyo, panahon at anyo.

4. Ang Diyos ay May Pagkatao

Hindi Siya isang prinsipyo o ideya lamang. Ang mga personal na katangian gaya ng kaalaman (1 Juan 3:20), pandama o damdamin (Genesis 6:6) at kalooban o pagpapasya (Santiago 1:18) ay iniuugnay sa Kanya. Nagpapakita Siya kapwa ng pag-ibig at galit. Naaalala Niya o pinipili Niyang kalimutan. Gumagawa Siya ng mga utos at ipinahahayag ang hinaharap. Ang Diyos ay hindi isang makinang kusang gumagana. Pinakamalaking kaaliwan sa mananampalataya na malaman na *ang Diyos ay pag-ibig* (1 Juan 4:8, 16). Walang prinsipyo o puwersang walang pagkatao ang magbibigay-katwiran sa pahayag ng 1 Pedro 5:7, “Ilagak ninyo sa Kanya ang lahat ng inyong kabalisahan, sapagkat Siya'y nagmamalasakit sa inyo.”

Ang salitang “God” sa wikang Ingles ay mula sa salitang “good” (mabuti). Tunay na Siya ay mabuti. Tinatawag din Siyang Panginoon, Makapangyarihan sa lahat, Manlilikha, Tagapagligtas, Manunubos at marami pang ibang pangalan. Ang pangalang Jehova ay mula sa JHVH, isang salitang may apat na titik para sa Banal na Pangalan sa Lumang Tipan. Hindi ito kailanman binigkas at ang buong baybay o bigkas nito ay hula lamang. Walang makapagsasabi ayon sa Kasulatan na iisang salita lamang ang katanggap-tanggap na pangalan ng Diyos. Mahalagang makilala natin ang Diyos ng Biblia, na Siyang nag-uutos sa atin na makilala ang Kanyang Anak na si

Jesu-Cristo. Siya ang tanging daan patungo sa Diyos (Juan 14:6).

Gabay sa Pag-aaral: Ang Persona ng Diyos

Mahalagang malaman kung sino ang ating sinasampalatayanan. Ano Siya? Mayroon ka bang maling akala tungkol sa Kanya?

1. Ang Diyos ay (pumili ng isa)

a. isang ideya.

b. isang puwersa.

c. isang tao.

d. isang espiritu.

2. Alin sa mga sumusunod ang pinakamalapit sa *iyong* akala tungkol sa Diyos?

a. pulis

b. tagapamahala

c. ang sarili mong ama dito sa lupa

d. isang makina

e. wala sa nabanggit

3. Paano mo ilalarawan ang Diyos sa isang taong hindi pa kailanman nakarinig tungkol sa Kanya?

4. Sinisikap ba ng Biblia na patunayan ang pag-iral ng Diyos, o ipinapalagay ba ng Biblia na kitang-kita na ang pag-iral ng Diyos (Genesis 1:1)?

Paano malalaman ng isang tao na may Diyos kahit wala siyang Biblia (Awit 19:1-4; Roma 1:19-20)?

Bakit ka naniniwala na may Diyos?

5. Itinuturo ng Biblia na
 - a. iisa ang Diyos.
 - b. may tatlong diyos.
 - c. maraming diyos.
 - d. iisang diyos ang sinasamba nating lahat.
6. Paano ipinaliliwanag ng Biblia ang ibang “mga diyos” na sinasamba ng mga tao (1 Corinto 8:5-6)? Isulat muli sa sarili mong pananalita ang talatang ito.
7. Paano mo ipaliliwanag sa isang tao ang mga sumusunod:
Ang Ama ay Diyos. Ang Anak ay Diyos. Ang Espiritu ay Diyos. Iisa lamang ang Diyos.
8. Ang Diyos ay espiritu ay nangangahulugang:
 - a. Hindi Siya makikilala natin.
 - b. Hindi Siya makikita.
 - c. Hindi Niya maipakikita ang Kanyang sarili sa paningin.
 - d. Wala Siyang pagkatao.
9. *Ano ang masasabi mo?* Dahil ang Diyos ay isang persona, posibleng magkaroon ng personal na kaugnayan sa Kanya. Paano mo ilalarawan ang kasalukuyan mong kaugnayan sa Kanya?
10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod na tanong. Maaari mong sabihin ang ganito:
“Kasali ako sa isang Pagsusuri sa Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Maaari mo ba akong tulungan sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Paano mo

ilalarawan ang Diyos? (2) Sa iyong palagay, ano ang pinakadakilang patunay na may Diyos (o kung hindi naniniwala ang tao na may Diyos, itanong kung bakit)? (3) Kung may maitatanong ka sa Diyos, ano ang itatanong mo? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang padalhan kita ng kopya ng resulta ng pagsusuri sa koreo o e-mail? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibinigay ng pinuno ng klase. Itala ang mga sagot sa likod, at ipakita kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay itatala ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpakita ng interes.

Aralin 3: Ang Wangis ng Diyos

“KANINO NGA NINYO IHAHAMBING ANG DIYOS? O anong wangis ang ihahambing ninyo sa Kanya?” tanong ng propeta (Isaias 40:18). Ipinakikita ng Biblia na Siya ay hindi eksaktong katulad ng anumang bagay o sinumang kilala natin. Ginagamit nito ang ating wika upang ilarawan Siya sa pananalitang pantao. Ang pagbanggit nito sa bisig, mata, kamay o bibig ng Panginoon ay hindi nangangahulugang mayroon Siyang mga bahaging ito, gaya rin ng hindi nangangahulugang kahawig Siya ng isang ibon kapag sinasabi nito, “Lulukuban ka Niya ng Kanyang mga balahibo” (Awit 91:4).

Kung lubos Siyang mauunawaan, maipapaliwanag at masusuri ng tao, kung gayon ay nasa antas lamang Siya ng tao. Dapat tayong mag-ingat na huwag tanggiin ang mga katotohanan tungkol sa Diyos dahil lamang wala tayong katulad na batayan o karanasang mapaghahambing. Tinanong ng isang lalaki si Job, “Masusumpungan mo ba ang Makapangyarihan sa lahat hanggang sa kasakdalan?” (Job 11:7). Ang sagot ay malalaman natin tungkol sa Diyos ang ikinalulugod Niyang ihayag tungkol sa Kanyang sarili sa Kasulatan at wala nang hihigit pa. Ang ilang konsepto ay lampas sa hangganan ng ating pagkaunawa.

Natatanging mga Katangian (Na Ang Diyos Lamang ang Mayroon)

May ilang pahayag sa Kasulatan tungkol sa mga katangian ng Diyos ayon sa pinili Niyang ihayag sa atin. Tinatawag natin ang mga ito na “mga katangian.” Ang Diyos ay:

1. Umiiral sa Kanyang Sarili.

Mayroon Siyang buhay sa Kanyang sarili (Juan 5:26). Hindi Siya nagmula sa anumang naunang bagay. Umiiral na Siya sa pasimula (Genesis 1:1; Juan 1:1).

2. Walang Hanggan.

Mula “walang pasimula hanggang walang katapusan” Siya ay Diyos (Awit 90:2; ihambing ang Habacuc 1:12). Ang “Siyang umiiral” ay nagpapahayag ng pangalang AKO NGA (Exodo 3:14), ang Isang sumasaklaw sa nakaraan, kasalukuyan at hinaharap (Apocalipsis 4:8).

3. Walang Hangganan.

Ibig sabihin nito ay “walang hangganan o limitasyon.” Walang makapaglalaman sa Diyos (1 Hari 8:27). Walang makasusukat sa Kanya.

4. Makapangyarihan sa Lahat.

Ang Makapangyarihan sa lahat ay may kapangyarihan at awtoridad na gawin ang anumang Kanyang piliin (Job 42:2; Mateo 19:26). Tinatawag ito na “omnipotence.”

5. Nakaaalam ng Lahat.

Siya ay may walang hangganang kaalaman, pagkaunawa at kamalayan (Awit 147:4-5). Walang maidaragdag dito sa anumang paraan at walang makagugulat o makalilinlang sa Kanya (Hebreo 4:13; 1 Juan 3:20). Tinatawag ito na “omniscience.” Alam Niya ang wakas mula sa pasimula (Isaias 46:10). Kasama rito ang Kanyang paunang kaalaman sa lahat ng bagay (Mga Gawa 2:23).

6. Nasa Lahat ng Dako.

Hindi Siya limitado sa lugar o panahon. Siya ay nasa lahat ng dako sa lahat ng panahon (Awit 139:7-12). Tinatawag ito na “omnipresence.” Hindi Siya matatakasan (Jeremias 23:23-24; Amos 9:2).

7. Hindi Nagbabago.

Maaaring magbago Siya sa Kanyang mga kilos o pakikitungo ngunit hindi kailanman nagbabago ang Kanyang walang hanggang katangian at mga layunin (Malakias 3:6; Santiago 1:17). Hindi Siya pabagu-bago ni di-tapat. Tinatawag ito na “immutability.”

8. Sapat sa Kanyang Sarili.

Wala Siyang anumang kailangan mula sa alinmang pinagmulan dahil wala Siyang anumang kakulangan (Mga Gawa 17:24-25).

9. Soberano.

Siya ang tagapamahala at may kapangyarihan sa lahat at walang makahahadlang sa Kanya. Ginagawa Niya ang lahat ng bagay ayon sa pasya ng Kanyang sariling kalooban (Efeso 1:11; Isaias 40:13-14). May walang hangganang karapatan Siya bilang Diyos na gawin ang anumang Kanyang naisin (Roma 9:15-18). Wala Siyang utang na anuman sa sinuman.

Mga Katangiang Maaaring Taglayin Din ng Tao

1. Pag-ibig.

Ito ang mapagsakripisyo at mapagbigay na pagpapahayag na naghahangad ng pinakamataas na kabutihan para sa iba. Ito ay praktikal at kapaki-pakinabang. Dahil iniibig tayo ng Diyos, ibinigay Niya ang Kanyang Anak upang mamatay para sa atin (Juan 3:16). Ang Kanyang pag-ibig ay hindi nakasalalay sa pagiging kaibig-ibig o sa pagtugon ng iniibig. Sa katunayan,

iniibig ng Diyos ang mapanlaban, ang hindi marunong magpahalaga at ang makasalanang, bagama't kinapopootan Niya ang kasalanang (1 Juan 4:10; Efeso 2:4-5; Roma 5:8; Jeremias 31:3). Malapit na kaugnay ng pag-ibig ang habag. Kasama rito ang panloob na pakikiramay o awa sa iba (Awit 86:15; Mateo 9:36; 14:14).

2. Poot.

Ang Kanyang banal na di-pagkalugod laban sa lahat ng kasamaan na pinagpapatuloy ng tao at hindi pinagsisisihan (Colosas 3:5-7; Roma 2:4-6) ay hindi salungat sa Kanyang pag-ibig kundi ibang bahagi ng Kanyang katangian. Ipinakikita sa atin ng Roma 1:18 ang layon ng Kanyang poot: “laban sa lahat ng kasamaan at kalikuan.”

3. Biyaya.

Ang Kanyang di-karapat-dapat at malayang ipinagkakaloob na pabor sa iba ay hindi utang bilang tugon sa mabubuting gawa (Roma 4:4-5; 11:6). Ang biyaya ay nag-aalok ng kaligtasan sa sangkatauhan (Efeso 2:8; Tito 2:11).

4. Awa.

Ang Kanyang aktibong awa o habag sa mga nagkasala o nangangailangan, na nagbibigay ng ginhawa, ay katulad ng biyaya (Awit 103:8). Ang Diyos ay mayaman sa awa (Efeso 2:4).

5. Kabanalan.

Siya ay hiwalay sa lahat ng ibang nilalang at walang kasamaan o karumihan sa Kanya (Awit 99:9; Isaias 57:15). Tinatawag Siyang “Ang Banal.” Inaawit ng langit ang Kanyang kabanalan (Apocalipsis 4:8; Isaias 6:3). Sa lubos na kahulugan, walang banal kundi ang Diyos (Apocalipsis 15:4; Hebreo 7:26). Ang

katangiang ito ang humihingi ng parusa sa kasalanan (Isaias 59:2). Tinatawag tayo na maging banal sapagkat Siya ay banal (1 Pedro 1:16).

6. Katuwiran at Katarungan.

Ang dalawang ito ay nagmula sa iisang salitang-ugat sa orihinal na wika ng Bagong Tipan. Ito ay ang pagiging walang kinikilingan o patas sa pakikitungo sa iba. Walang maling bagay na maaaring magmula sa Kanya (Nehemias 9:33; Awit 145:17). Siya ang matuwid na Hukom (2 Timoteo 4:8) at walang pagsalang gagawin Niya ang tama (Genesis 18:25). Hinihingi ng Kanyang katarungan na mabayaran ang parusa ng kasalanan at inilalaan ng Kanyang pag-ibig ang kabayaran upang Siya ay maging kapwa “matuwid, at umaaring-ganap sa sumasampalataya kay Jesus” (Roma 3:26).

7. Katotohanan.

Sa Diyos ay walang kasinungalingan, walang kawalang-katapatan, walang pagsalungat sa Kanyang sarili (Bilang 23:19; 1 Juan 5:20). Siya ang katotohanan (Juan 14:6). Siya ay lubos at ganap na tapat (2 Timoteo 2:13; Apocalipsis 19:11).

8. Pagtitiyaga.

Ang kusang pagpipigil Niya sa mga hakbang na kung hindi man ay nararapat gawin ay isang katangiang angkop sa isang may dakilang kapangyarihan. Ang mahabang pagtitiis sa nakagagalit ay isang bahagi nito (Roma 9:22; Mga Gawa 13:18); ang pagpupunyagi sa paghahangad ng mabuti ay isa pa (2 Pedro 3:9).

9. Karunungan.

Ang Diyos ay may lahat ng kaalaman, ngunit ang paggamit Niya ng kaalamang iyon ay nagpapakita ng walang hanggang karunungan, isang malalim na pagkaunawa na may kasamang matinong paghatol (Roma 11:33; Efeso 3:10). “Ang Kanyang pagkaunawa ay hindi masaliksik” (Isaias 40:28). Sinisiyasat ng lubos na marunong na Diyos ang puso ng lahat ng tao (Roma 8:27; 16:27).

10. Kabutihan.

Ang Kanyang kagandahang-loob ang mismong katangiang dapat umakay sa tao sa pagsisisi (Roma 2:4). Ang Diyos ay puno ng ganitong kagandahang-loob, mabuting kalooban at kabaitan (Awit 119:68; 145:9). Ang mga kahirapan o kalungkutan ng tao ay hindi kailanman dapat magpaduda sa atin sa Kanyang kabutihan.

11. Pagkamapagbigay.

Ang Diyos ang pinakadakila sa lahat ng nagbibigay, na ipinakita Niya sa kataas-taasang kaloob ng Kanyang Anak (Juan 3:16). Iyan ang dahilan kung bakit iniibig Niya ang masayang nagbibigay (2 Corinto 9:7). Ang Diyos ay nagbibigay nang sagana (Santiago 1:5). Siya ang nagbubukas ng mga dungawan ng langit upang ibuhos ang mga pagpapala. Ang Kanyang paraan ay magbigay nang sukdulan, “anupat hindi magkakasya ang inyong sisidlan” (Malakias 3:10).

Gabay sa Pag-aaral: Ang Wangis ng Diyos

Ang mga paraan ng Diyos ay pinamamahalaan ng Kanyang pagkatao at Kanyang mga katangian. Ang mga sumusunod na tanong ay makatutulong sa atin na mas maunawaan Siya.

1. Mahirap para sa tao na maunawaan kung ano ang Diyos dahil (pumili ng isa)
 - a. inaakala ng tao na ang Diyos ay katulad niya.
 - b. ang mga daan ng Diyos ay “mas mataas” kaysa sa mga daan ng tao.
 - c. walang anuman o sinumang mapaghahambingan sa Diyos.
 - d. ang Diyos ay hindi makikilala.
 - e. lahat ng nabanggit.
 - f. a hanggang c sa itaas.
2. Ano ang kaugnayan ng Diyos sa lahat ng bagay na umiiral (Mga Gawa 17:24-25)?

Anong mga katangian ng Diyos ang inilalarawan sa mga sumusunod na talata na nagbibigay-diin sa Kanyang lubos na pagsasarili at pagiging sapat sa sarili? (Ipaliwanag sa sarili mong pananalita.)

Juan 5:26; 1:1; Genesis 1:1

Exodo 3:14; Awit 90:2; Apocalipsis 4:8

1 Hari 8:27

3. Basahin ang Awit 139. Maglista ng tatlong katangian ng Diyos na ipinakikita sa talatang ito.
 - a.
 - b.
 - c.
4. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang Roma 8:28.

Anong kaaliwan ang makukuha ng isang Cristiano mula sa talatang ito?

5. Alin sa mga sumusunod ang *hindi totoo* tungkol sa pag-ibig ng Diyos (pumili ng isa)?

- a. Iniibig ng Diyos ang buong sanlibutan.
- b. Iniibig tayo ng Diyos bago pa natin Siya inibig.
- c. Ang pag-ibig ng Diyos ay walang hanggan.
- d. Pinalalampas ng pag-ibig ng Diyos ang kasalanan.

6. Ang poot ng Diyos ay kasintotoo ng Kanyang pag-ibig. Ano ang mga layon ng poot ng Diyos (pumili ng tatlo)?

- a. lahat ng kasamaan at kalikuan ng tao
- b. ang matigas at di-nagsisising puso
- c. ang mga suwail
- d. ang pinatawad na makasalanan

7. Itugma ang mga sumusunod na katangian ng Diyos sa kahulugang nasa kaliwa:

___ Di-karapat-dapat at malayang ipinagkakaloob na pabor sa iba.

___ Aktibong awa o habag sa mga nagkasala o nangangailangan.

___ Lubos na walang karumihan o kasamaan. Hiwalay sa lahat ng ibang nilalang.

___ Pagiging walang kinikilingan o patas sa pakikitungo sa iba.

- a. Biyaya (Efeso 2:8; Tito 2:11)

- b. Kabanalan (Awit 99:9; Apocalipsis 15:4)
 - c. Awa (Awit 103:8; Efeso 2:4)
 - d. Katuwiran/Katarungan (Nehemias 9:33; Genesis 18:25)
8. Kapag sinasabi ng Biblia na banal ang Diyos, ang ibig sabihin nito ay (pumili ng isa)
- a. Siya ay walang kasalanan.
 - b. Kinapopootan Niya ang kasalanan at iniibig ang lahat ng mabuti.
 - c. Siya ay hiwalay sa mga makasalanan.
 - d. lahat ng nabanggit.
9. *Ano ang masasabi mo?* Pag-isipang mabuti ang mga katangian ng Diyos na iyong pinag-aralan sa itaas. Alin ang lalong nakaaaliw sa iyo?

Mayroon bang nakababagabag sa iyo? Bakit o bakit hindi?

Madalas sabihin ng mga tao, “Sa palagay ko ay gagawin ito ng Diyos” o “Sa palagay ko ay hindi Niya iyon gagawin.” Bakit mahalagang maunawaan ang pagkatao ng Diyos bago maghaka-haka kung ano ang maaari o hindi Niya gagawin?

10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod na tanong. Maaari mong sabihin ang ganito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri sa Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Maaari mo ba akong tulungan sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Ano ang ilang katangian ng Diyos na wala sa tao? (2) Ano ang ibig sabihin na banal ang Diyos? (3) Paano mo ipaliliwanag ang paglalarawan ng Biblia sa Diyos bilang kapwa Diyos ng pag-ibig

at Diyos ng poot? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang padalhan kita ng kopya ng resulta ng pagsusuri sa koreo o e-mail? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibinigay ng pinuno ng klase. Itala ang mga sagot sa likod, at ipakita kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay itatala ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpakita ng interes.

Aralin 4: Pag-unawa sa Tao

“ANO ANG TAO, UPANG SIYA’Y IYONG ALALAHANIN?” tanong ng Mang-aawit (Awit 8:4). Ang ating katawan ay nagmula sa alabok at babalik sa alabok (Genesis 3:19). Ano tayo? Bakit tayo mahalaga? Ano ang ating layunin sa buhay? Ang mga sagot sa ganitong mga tanong ay malalim na makaaapekto sa ating pananaw at sa paraan ng ating pamumuhay.

Ang Pinagmulan ng Tao

Marami ang nagmungkahi na ang tao ay isa lamang sa maraming anyo ng buhay na umiral sa sansinukob nang nagkataon. Sinasabi nilang siya ay isang “mas mataas na hayop” lamang, “ang tugatog ng ebolusyon”; mayroon siyang panandaliang buhay na walang pangmatagalang kahalagahan. Tumugon ang mga tao sa teoryang ito sa pamamagitan ng pamumuhay na parang mga hayop lamang, sa makasariling pag-agaw sa bawat kaligayahang abot-kamay, at sa pamumuhay nang walang pag-asa habang hinihintay ang pagpasok sa kawalan.

Ang iba ay may mistikong pananaw na ang buhay ay isang uri ng gulong ng sansinukob na walang katapusang umiikot. Sinasabi nilang ang buhay ay laging umiiral sa ilang anyo. Lumilitaw ang tao, namamatay, sumasanib sa isang uri ng “kawalan” at pagkatapos ay “muling isinisilang” sa ibang anyo. Walang paliwanag sa pinagmulan, walang talinong gumagabay, walang personal na Diyos.

Paghambingin ang dalawang sistemang ito ng paniniwala. Alin ang tila mas matalino?

Paniniwala sa Pinagmulan sa Pagkakataon · Paniniwala sa Kataas-taasang Manlilikha

1. (Pagkakataon) Sa pasimula ay walang anuman. Ang materya o enerhiya ay umiral nang walang sanhi, pagkatapos ay bumuo ng buong mga sistema, lahat nang nagkataon.
2. (Manlilikha) Nilikha ng Diyos ang sansinukob, pati ang lupa, ang tao, ang mga hayop, ang mga nilalang sa dagat, ang mga ibon at iba pang nilalang. (Genesis 1:1; 2:25; Juan 1:3; Colosas 1:16; Hebreo 11:3.)
3. (Pagkakataon) Kusang nagsimula ang buhay sa iba't ibang sistema ng mga planeta. Umunlad ito mula sa simple tungo sa mas masalimuot na anyo nang walang isip na gumagabay. Walang nagdisenyo o talinong nasa likod nito.
4. (Manlilikha) Ang Diyos, ang Kataas-taasang Talino, ang pinagmumulan ng disenyo, kaayusan at mga batas. Siya ang pinagmumulan ng lahat ng buhay. Ang tao ay Kanyang natatanging nilikha na ginawa ayon sa Kanyang espirituwal na larawan at wangis.
5. (Pagkakataon) Ang tao ay nag-ebolusyon mula sa isang sinaunang ninuno na katulad ng mga unggoy. Siya ay isang hayop na walang espirituwal na kalikasan, isang biyolohikal na aksidente sa kalawakan, walang layunin, walang kinabukasan.
6. (Manlilikha) Ang buong sangkatauhan ay nagmula sa mga unang tao na nilikha ng Diyos, na inilarawan sa Genesis 1-2. Naiiba ang tao sa mga hayop sa kanyang kakayahang makilala at sambahin ang Diyos sa espiritu, sa pagkakaroon ng malinaw na pananalita at nakasulat na pakikipag-

ugnayan, sa pagkakaroon ng kaluluwa at espiritu na hindi kailanman titigil sa pag-iral.

Sinasabi ng Biblia, “Sa pasimula ay nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa ... nilikha ng Diyos ang tao” (Genesis 1:1, 27). “Siya ang lumikha sa atin, at hindi tayo ang lumikha sa ating sarili” (Awit 100:3). Kilala na tayo ng Diyos bago pa tayo isilang (Awit 139:13-16). Bakit Niya tayo nilikha? Ito ay para sa Kanyang sariling kaluguran (Colosas 1:16; Apocalipsis 4:11). Siya ang Magpapalayok at tayo ang putik (Roma 9:20-21). Ano ang ating layunin dito? Nilikha tayo upang luwalhatiin ang Diyos (Roma 1:21; Awit 86:9, 12; Mateo 5:16). Gayunman, tumanggi ang tao na sambahin at paglingkuran ang kanyang Manlilikha (Roma 1:25). Sa halip ay sinikap niyang mabuhay para sa sarili.

Ang Kalikasan ng Tao

Ang tao ay ginawa ayon sa larawan at wangis ng Diyos (Genesis 1:26; 5:1; 9:6). Ito ay nangangahulugang “anino” o “pagkakahawig.” Yamang ang Diyos ay Espiritu, ang pagkakahawig ay hindi pisikal kundi espirituwal (Efeso 4:24; Colosas 3:10). Ito ang pangunahing bahagi ng pagiging natatangi ng tao. Ang tao ay may materyal na bahagi na tinatawag na katawan, na sa maraming paraan ay katulad ng katawan ng ibang nilalang sa mga gawain nito. Gayunman, ito ay ang “tolda” o “bahay sa lupa” lamang na kanyang tinitirhan (2 Corinto 5:1-4; 2 Pedro 1:13-14). Higit na mahalaga, mayroon siyang kaluluwa at espiritu, na magkasamang bumubuo sa kanyang tatluhang pagkatao (1 Tesalonica 5:23). Mahirap paghiwalayin ang kaluluwa at ang espiritu (Hebreo 4:12).

Ang katawan ay may kinalaman sa pakikipag-ugnayan ng ating mga pandama sa ating kapaligiran. Kaya ito ay tinatawag na

upuan ng *kamalayan sa sanlibutan*. Ang kaluluwa ay sentro ng damdamin, katwiran at pagpapasya (Awit 13:2; 42:5). Ito ang upuan ng *kamalayan sa sarili*. Ang espiritu ay may kinalaman sa ating kakayahang makilala ang Diyos at ang mga bagay na nauukol sa espirituwal na kaharian. Ito ang upuan ng *kamalayan sa Diyos* (Roma 8:16). Maging ang taong hindi nakakikilala sa Diyos ay may espiritu (Santiago 2:26).

Ang panloob na pagkatao ng tao ay kung minsan tinatawag na “puso” (Deuteronomio 29:4; Awit 40:8, 10, 12; Kawikaan 14:10; Isaias 44:18). Ang mga pagnanais, pananaw at panloob na saloobin ay itinuturing na nagmumula rito. Ang budhi, gaya ng karaniwang alam natin, ay pagkasensitibo sa kung ano ang tama o mali, mabuti o masama (Roma 2:15; Hebreo 5:14).

Nagsasalita ito sa ating pakiramdam ng tungkulin o pananagutan, gayundin sa ating moral na pandama. Madalas nating sabihin, “hayaang ang iyong budhi ang maging gabay mo.” Tiyak na matalinong huwag kailanman labagin ang budhi kahit ito ay mahina o labis na maselan (1 Corinto 8:10).

Gayunman, ang budhi ay maaaring mabuti (Mga Gawa 23:1; 1 Timoteo 1:5, 19; Hebreo 13:18) o maaaring masama (1 Timoteo 4:2; Hebreo 10:22). Maaaring ito ay malinis (1 Timoteo 3:9; 2 Timoteo 1:3) o maaaring marumi (Tito 1:15). Dapat itong panatilihing walang kasalanan (Mga Gawa 24:16).

Ang Pagpili ng Tao

Ang pangangailangang magpasya sa isang bagay, ang pumanig, lalo na sa larangan ng moral at espirituwal, ang pinakamabigat na tungkulin ng budhi ng tao. Maaari at makaaapekto ito sa ating walang hanggang hantungan. Malinaw na ibinigay ng Diyos sa tao ang karapatang pumili at ginawa itong batayan ng matuwid na paghatol (Deuteronomio 30:15, 19; Josue 24:15;

Apocalipsis 20:12-13). Gustong pumili ng tao, ngunit ayaw niyang pasanin ang mga bunga ng masasamang pagpili. Sinisisi niya ang Diyos, ang mga magulang, ang lipunan, iba't ibang institusyon at ang takbo ng mga pangyayari upang ilipat ang pananagutan mula sa kanyang sarili, kahit patuloy siyang gumagawa ng masasamang pagpili.

Itinuturo ng ilang sistemang panrelihiyon na ang tao ay isang moral na robot na dinisenyo ng isang Diyos na nagtatakda ng lahat ng bagay at hindi siya binibigyan ng tunay na pagkakataong pumili. Ngunit walang batayan ang turong iyon. Nananawagan ang Diyos sa tao na pumili, at sinasabi na kung tatalikod siya sa Kanya, wala siyang maidadahilan (Roma 1:20).

Ang Pagkahulog ng Tao

Libu-libong taon nang napagtatanto ng mga mapag-isip na tao na may nagkamali sa tao. Maging ang ilang uri ng hayop ay nagpapakita ng kakayahang mamuhay nang may pagkakaisa at pagtutulungan sa kanilang sariling uri. Bakit pumapatay ang tao, namumuhi, kumikilos nang malupit, hinahayaang magutom at mamatay ang iba? Bakit kitang-kita ang pagkamakasarili at maling asal maging sa pinakamaliliit na bata, nang walang sinumang nagtuturo sa kanila ng mga bagay na ito? Bakit kailangang turuan ang mga bata na gumawa ng mabuti, samantalang hindi na kailangang turuan silang gumawa ng masama? Iniharap ang mga teorya tungkol sa kapaligiran, mga gawi ng magulang, mga puwersang sikolohikal, at mga sistemang pampulitika at panlipunan. Gayunman, wala pang nakapagpatunay sa kanilang mga panukala o matagumpay na nakabago sa kalikasan ng tao sa pamamagitan ng kanilang mga teorya.

Sinasabi sa atin ng Kasulatan kung ano ang nagkamali. Ang mga unang tao ay may mainam na kapaligiran at gumawa ng maling pagpili na suwayin ang Diyos (Genesis 3). Sa puntong ito pumasok ang kasalanan sa sanlibutan (Roma 5:12-19), at kasama nito ang sunud-sunod na kakila-kilabot na bunga. Mabilis ang paghatol dahil malinaw na nagkasala ang tao (Genesis 3:16-24). Nagresulta ito sa pagkawala ng sakdal na kapaligirang iyon, at sa katiyakan ng pisikal na kamatayan, sakit at kahirapan para sa tao at sa kanyang mga inapo hanggang sa kasalukuyan. Tinawag itong Pagkahulog ng Tao. Ang mga bunga ng pagkahulog na ito ay idinetalye para sa atin sa Genesis 6:5; 8:21; Awit 12:1-3; Roma 3:10-23 at iba pang talata.

Ang patuloy na mga epekto nito ay makikita sa kalikasan ng tao kahit ngayon. Pinalabo ng kasalanan ang kanyang espirituwal na pagkaunawa (Efeso 4:18; 1 Corinto 2:14), binigyan siya ng mapanlinlang na puso (Jeremias 17:9) at parehong dinungisan ang kanyang laman at espiritu (Efeso 2:3). Iniuugnay ng Biblia ang lahat ng tunggalian, kalungkutan at kasamaan ng tao sa iisang pinagmulan, ang kasalanan, at sinasabing tumatagos ito sa mismong kalikasan ng tao. Sinasabi rin nito na naapektuhan nito ang buong nilikha sa pisikal na paraan, mula sa mga tinik sa mga halaman hanggang sa karahasan sa kaharian ng mga hayop.

Ang Pananagutan ng Tao

Ang tao ay may pananagutan sa isang mapagmahal at mapag-arulang Diyos. Lubos na pinahahalagahan ng Diyos ang tao (Mateo 10:31) at itinuturing siyang karapat-dapat sa pinakadakilang sakripisyo (Juan 3:16). Ang mapagmahal na malasakit na ito ay makikita sa saloobin ni Jesus nang tangisan

Niya ang isang lungsod na tumanggi sa Kanya (Lucas 19:41).
Handa Niya silang iligtas, ngunit tumanggi ang mga
naninirahan (Lucas 13:34).

Ang tao ay hindi malaya at namamahala sa sarili, bagama't kung minsan ay ganito siya mag-isip at kumilos. Nagmula siya sa kamay ng isang Manlilikha at Tagapag-ingat na Siya niyang inaasahan kahit sa isang hininga (Isaias 42:5). Balang araw ay dapat harapin ng tao ang kanyang Manlilikha at magsulit (Roma 14:12; Hebreo 9:27). Dalawang pagpipilian ang inilalahad sa Juan 3:36 at 1 Juan 5:12. Dapat pumili ang tao.

Gabay sa Pag-aaral: Pag-unawa sa Tao

Mahalagang malaman ang kalikasan ng ating pagkatao: kung saan tayo nagmula, bakit tayo umiiral at ano ang sanhi ng ating mga problema.

1. Ang pinagmulan ng tao ay (pumili ng isa)
 - a. sa pamamagitan ng ebolusyon mula sa mas mababang anyo ng buhay.
 - b. isang hiwagang hindi natin mauunawaan.
 - c. mula sa lumilikhang kamay ng Diyos.
 - d. bahagi ng isang ikot ng pag-iral, walang pasimula.
2. Tayo ay umiiral (pumili ng isa)
 - a. upang tuparin ang ating personal na kapalaran.
 - b. upang paunlarin ang ating sariling kakayahan.
 - c. upang temasahin ang buhay sa abot ng ating makakaya.
 - d. upang luwalhatiin lamang ang Diyos.
3. Ano ang gawain o tungkulin sa tao ng mga sumusunod:

- a. ang katawan:
 - b. ang kaluluwa:
 - c. ang espiritu:
4. Ano ang kahulugan para sa iyo ng wangis na binanggit sa Genesis 1:26 at 5:1? Sa anong paraan tayo katulad Niya?
 5. Anong katibayan ang nakikita mo sa sanlibutan na sumusuporta sa turo ng Biblia na ang tao ay makasalanan sa kalikasan at sa pagpili?
 6. Ang malayang kalooban ng tao o ang kanyang kakayahang pumili:
 - a. ay isang ilusyon dahil nangingibabaw ang mga layunin ng Diyos.
 - b. ay napakalimitado anupat hindi talaga siya mananagot.
 - c. ay nagbibigay sa tao ng karapatang piliing ibigin at sundin ang Diyos.
 - d. ay ginagawang imposible ng mahihirap na kalagayan.
 7. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang Awit 139:14-16.
 8. Paano ipinakikita ng mga sumusunod na talata na binigyan ng Diyos ang tao ng karapatang pumili at ginawa itong batayan ng matuwid na paghatol (Deuteronomio 30:15, 19; Josue 24:15; Apocalipsis 20:12-13)?
 9. *Ano ang masasabi mo?* Ibuod sa sarili mong pananalita kung ano sa palagay mo ang iyong personal na pananagutan sa Diyos. Paano makatatanggap ang Diyos ng kaluguran at kaluwalhatian mula sa iyong buhay?

10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod na tanong. Maaari mong sabihin ang ganito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri sa Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Maaari mo ba akong tulungan sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Saan nagmula ang tao? (2) Para sa anong layunin umiiral ang tao? (3) Ano sa palagay mo ang iyong pangunahing layunin sa buhay? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang padalhan kita ng kopya ng resulta ng pagsusuri sa koreo o e-mail? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibinigay ng pinuno ng klase. Itala ang mga sagot sa likod, at ipakita kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang tatlong kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay itatala ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpakita ng interes.

Aralin 5: Ang Suliranin ng Kasalanan

Bakit may kasamaan, kalungkutan, pagdurusa, digmaan at pagkapoot sa sanlibutan? Bakit may kasakiman, inggit, kapalaluan at kalupitan? Bakit maging ang mga bata ay kumikilos nang makasarili, nagsisinungaling, sumusuway at nagdudulot ng pighati sa mga pinakamalapit sa kanila nang walang sinumang tuwirang nagtuturo sa kanila na gawin ito? Dahil lamang ba ito sa masamang kapaligiran? Sinasabi sa atin ng Biblia na ang ugat ng kalagayan ng tao ay nagsisimula sa pagsilang at naroroon na bago pa magkaroon ng anumang impluwensiya mula sa labas (Awit 51:5; 58:3). Hindi mauunawaan nang wasto ang mga suliranin ng tao nang hindi hinaharap ang suliranin ng kasalanan.

Karaniwang Pananaw sa Kasalanan

Ano ang kasalanan? Sasabihin sa atin ng karaniwang diksiyunaryo na ito ay paglabag sa batas moral o sa batas ng Diyos. Sapat na ang linaw nito. Gayunman, lumayo ang mga tao sa simpleng kahulugang ito upang magpasok ng iba't ibang kakaibang ideya. Ang mga halimbawa ay:

1. Walang Kasalanan. Ang tama o mali ay *usapin* lamang ng nagbabagong gawi ng lipunan.
2. Ang Nakapipinsala sa Iba ay Kasalanan, ngunit ang anumang ginagawa mo sa iyong sarili ay sarili mong usapin.
3. Ang Kasalanan ay May Kinalaman sa Iba't Ibang Masasamang Bisyo. Iba-iba ang pagtingin dito ng iba't ibang grupo.
4. Ang Kasalanan ay Maling Pag-iisip o Masamang Pagpapasya.

5. Hindi Kinalulugdan ng Diyos ang Kasalanan Ngunit Hindi Ito Mabigat. Ginagawa ito ng lahat at tao lamang tayo.

Pananaw ng Biblia sa Kasalanan

Maaaring ihambing ang mga ideyang ito sa itinuturo ng Biblia kung ano ang kasalanan:

1. Pagbaling sa sarili nating lakad (Isaias 53:6).
2. Paglabag sa kautusan ng Diyos (1 Juan 3:4).
3. Paghihimagsik laban sa Diyos o pagkawala ng batas (1 Juan 3:4).
4. Pagkaalam na gumawa ng mabuti at hindi ito ginagawa (Santiago 4:17).
5. Pagkilos nang hindi ayon sa pananampalataya (Roma 14:23).
6. Hindi pagsampalataya kay Jesus (Juan 16:9).
7. Lahat ng kalikuan o masamang gawa (1 Juan 5:17).
8. Anumang salungat sa pagkatao ng Diyos (Roma 3:23).

Iba't ibang masasamang bagay na nagmumula sa puso ng tao ang nakalista sa Marcos 7:21-23, gaya ng masasamang isipin, pakikiapid, pangangalunya, kasakiman, inggit, paninirang-puri, kapalaluan at kahangalan. Walang kasalanang lingid sa Diyos (Awit 90:8). Nagmumula ang mga ito sa makasalanang kalikasan (Roma 7:18). Ang ating mga kasalanan ay paglabag sa Diyos dahil Siya ay lubos na banal (Awit 145:17; Isaias 6:3-5; Habacuc 1:13). Kung walang Diyos, walang kasalanan, sapagkat walang sakdal na Persona na magiging pamantayan ng kung ano ang tama.

Ang Pinagmulan at mga Bunga ng Kasalanan

Ang unang naitalang kasalanan ay naganap sa langit. Nagnais ang anghel na si Lucifer na maging kapantay ng Diyos (Isaias 14:12-14). Ang kanyang kasalanan ay kapalaluan (Ezekiel 28:15-17). Dahil sa kasalanang ito ay itinaon siya mula sa langit at naging diyablo. Sa pamamagitan ng kanyang pagtukso sa unang pamilya ng tao, ipinasok niya ang kasalanan sa sanlibutan. Ang kasalanang iyon ay pagsuway sa Diyos (Genesis 2:16-17; 3:1-6). Pinanagot ang tao sa kasalanan at hinatulan ayon dito (Genesis 3:16-24).

Makikita sa Genesis 3 na naiwala ng mga unang tao ang kanilang pakikisama sa Diyos. Ang kanilang hatol ay paghihiwalay sa Kanyang presensya. Sa unang pagkakataon ay napasailalim sila sa pisikal na kamatayan, na paghihiwalay ng kaluluwa sa katawan. Agad nilang naranasan ang espirituwal na kamatayan, na paghihiwalay ng kaluluwa sa pakikisama sa Diyos. Natuklasan nila ang katotohanan ng klasikong pahayag ng Biblia, “Ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan” (Roma 6:23). Ang kabayaran ay ang ating kinikita at nararapat sa atin.

“Ang kaluluwang nagkakasala ay mamamatay” (Ezekiel 18:4). Kamatayan lamang ang kabayaran sa kasalanan. Kasama sa kamatayang ito ang ikalawang kamatayan (Apocalipsis 20:14), na nangangahulugang walang hanggang paghihiwalay sa Diyos. Ang mga kasalanan ng mga tao ay nakatala sa langit at gagamiting batayan ng paghatol (Apocalipsis 20:12). Hindi mababayaran ng pera, panalangin, pagsisimba at mabubuting gawa ang utang ng kasalanan.

Iniibig at Tinatangap ng Diyos ang mga Makasalanang

Nakamamanghang totoo na ang isang banal na Diyos, sa kabila ng lahat ng Kanyang pagkapoot sa kasalanan, ay umiibig pa rin sa makasalanang. “Ipinakikita ng Diyos ang Kanyang pag-ibig sa atin, na noong tayo’y makasalanang pa, si Cristo ay namatay para sa atin” (Roma 5:8). “Hindi sa iniibig natin ang Diyos, kundi Siya ang umibig sa atin” (1 Juan 4:10). Ipinakita Niya ang pag-ibig na ito sa pagsusugo ng Kanyang bugtong na Anak upang iligtas tayo (Juan 3:16). Sa pamamagitan ng kamatayan ng Kanyang Anak para sa atin, nakapag-aalok ang Diyos ng kapatawaran (Mga Gawa 13:38; Efeso 1:7).

Ang pagkilala sa kasalanan ay dapat mauna sa anumang tunay na pagnanais ng kapatawaran. Dumaing ang Mang-aawit, “Kinikilala ko ang aking mga pagsalangsang, at ang aking kasalanan ay laging nasa harap ko” (Awit 51:3). Dumaing siya na linisin at wala siyang ikinaila sa kanyang pagkakasala sa Diyos. Sinabi ng nawalang anak, “Babangon ako at pupunta sa aking ama, at sasabihin ko sa kanya, Ama, nagkasala ako laban sa langit at sa harap mo” (Lucas 15:18).

Nagkuwento ang ating Tagapagligtas tungkol sa dalawang lalaking nanalangin. Ang isang lalaki ay hindi man lamang tumingala sa langit, kundi dinagukan ang kanyang dibdib at dumaing, “Diyos, maawa Ka sa akin, isang makasalanang.” Ipinahayag ni Jesus na inaring-ganap ang lalaking ito (Lucas 18:13-14). Kumikilos ang Espiritu Santo ng Diyos upang magdala ng panloob na pagkadama ng kasalanan (Juan 16:8-11).

Tinatawag ng Diyos ang mga Makasalanang sa Pagsisisi

“Hindi Ako naparito upang tawagin ang mga matuwid, kundi ang mga makasalanang sa pagsisisi,” sabi ni Jesus (Lucas 5:32).

Ang gawa ng Espiritu na nagpapadama ng kasalanan ang umaakay sa tao sa pagsisisi (Juan 16:8). Ang simpleng kahulugan ng salitang ito ay “pagbabago ng isip.” Sa Kasulatan, ang gamit nito ay may kasamang pagbabago ng isip na may hangaring talikuran ang kasalanan upang bumaling sa Diyos. Ang panawagan sa Lumang Tipan ay “Manumbalik kayo” (Zacarias 1:3). Ang kabutihan lamang ng Diyos ang umaakay sa atin sa pagsisisi (Roma 2:4). Walang pagbabalewala sa kasalanan, kundi kalungkutan (2 Corinto 7:9-10). Ang pagsisisi ay kumikilos upang magdulot ng tunay na pagbabago, sa halip na mga salitang walang laman (Mateo 3:8; Lucas 13:3, 5; Mga Gawa 26:20).

Iniutos ng unang pangangaral Cristiano sa mga tao na magsisi (Mga Gawa 2:38; 3:19; 17:30). Ang gayong gawa ay hindi paraan ng pagkakamit ng daan patungo sa Diyos, kundi isang pagkilala sa ating kahabag-habag na kalagayan. Ang pagsisisi sa Diyos at ang pananampalataya sa ating Panginoong Jesu-Cristo ay magkasamang gawa ng tamang pagtugon sa Diyos (Mga Gawa 20:21). Ang pagsisisi ay hindi gawang nagkakamit ng kaligtasan. Ito ay pagtugon sa Diyos na kumikilala sa bigat ng pagkakasala at nagnanais na magbago (Isaias 55:7).

Ang Pangangailangang Suriin ang Sarili

Mahalagang malaman na *tayo ay nawawala* kung nais nating makatagpo ang ating Tagapagligtas (Lucas 19:10). Ang pagkawalang iyon ay dahil sa kasalanan, na dapat nating pagsisihan sa pagbaling sa Diyos.

Talaan ng Pagsusuri:

1. Lagi ka bang hindi naging makasarili?
2. Lagi ka bang malaya sa inggit at kasakiman?

3. Walang pagkukulang mo bang ginawa ang bawat mabuting magagawa mo?
4. Lagi ka bang mabait at mapag-isip sa lahat?
5. Lagi mo bang inibig ang Diyos nang buong puso, kaluluwa, isip at lakas?
6. Lagi mo bang inibig ang iba gaya ng iyong sarili?
7. Lagi ka bang naging kasinsakdal ng Panginoong Jesu-Cristo?

Kung ang sagot sa alinman dito ay “HINDI,” sinasabi ng Biblia na ikaw ay makasalanan. Ang tumupad sa buong kautusan ngunit nagkasala sa isang paglabag ay nagkasala sa lahat (Santiago 2:10). Ang isang paglabag sa sakdal na kabanalan ng Diyos ay gumagawa sa isang tao na makasalanan.

Dumating ang Panginoong Jesus upang “iligtas ang Kanyang bayan mula sa kanilang mga kasalanan” (Mateo 1:21). Kakilabot ang parusa at kapangyarihan ng kasalanan.

Nakapangingilabot ang posibilidad ng ikalawang kamatayan. Isinulat ng Mang-aawit, “Mapalad siya na pinatawad ang pagsalangsang, na tinakpan ang kasalanan. Mapalad ang tao na hindi ibinibilang ng Panginoon ang kasamaan” (Awit 32:1-2).

Mabuti para sa isang taong nagpapahayag na siya ay Cristiano, ngunit ginagawang paraan ng pamumuhay ang kasalanan, na pag-isipan ang tanong na ito: “Kung ang isang tao ay hindi iniligtas mula sa kanyang mga kasalanan, mula saan siya iniligtas?”

Gabay sa Pag-aaral: Ang Suliranin ng Kasalanan

Ang mga sumusunod na tanong ay makatutulong na linawin ang pinakamalaking suliranin ng tao.

1. Sumulat ng kahulugan ng kasalanan sa sarili mong pananalita pagkatapos isaalang-alang ang Mateo 5:28; Roma 3:23; Santiago 4:17 at 1 Juan 3:4.

Isulat muli sa sarili mong pananalita ang Isaias 53:6.

2. Ayon sa Isaias 14:12-14 at Ezekiel 28:15-17, ang kasalanan ay nagmula sa kalangitan at nag-ugat sa (pumili ng isa)
 - a. kapalaluan.
 - b. kakulangan ng mabuting pagpapasya.
 - c. isang hindi pagkakaunawaan.
3. Ayon sa Genesis 2:17; 3:1-6, ang unang naitalang kasalanan sa lupa ay nag-ugat sa (pumili ng isa)
 - a. kawalan ng pananampalataya at pagsuway.
 - b. masamang pita at imoralidad.
 - c. galit at pagkabigo.
 - d. isang hindi pagkakaunawaan.
4. Ano ang saloobin ng Diyos sa kasalanan (Habacuc 1:13)?

Anong kabayaran ang hiningi ng Diyos para sa kasalanan noong panahon ng Lumang Tipan (Ezekiel 18:20)? Noong panahon ng Bagong Tipan (Roma 6:23)?

5. May tatlong uri ng kamatayan na binabanggit sa Kasulatan: (a) pisikal na kamatayan (paghihiwalay ng kaluluwa sa katawan); (b) espirituwal na kamatayan (paghihiwalay ng espiritu ng tao sa Espiritu ng Diyos); (c) ang “ikalawang kamatayan” (walang hanggang paghihiwalay ng espiritu ng tao sa Espiritu ng Diyos, na nagaganap kapag ang tao ay

namatay sa pisikal habang nasa kalagayan pa ng espirituwal na kamatayan).

Itugma ang mga talata sa kanan sa tatlong uri ng kamatayan sa kaliwa:

___ pisikal na kamatayan

___ espirituwal na kamatayan

___ “ikalawang kamatayan”

a. Efeso 2:1-3

b. Hebreo 9:27

c. Apocalipsis 20:11-15

6. Ayon sa Roma 5:8, para kanino namatay si Cristo? May dalawang uri ng makasalanan gaya ng inilalarawan ng Lucas 18:10-14: ang mga umaaming sila ay makasalanan at ang mga hindi. Bakit mahalagang mapagtanto na ikaw ay makasalanan?

7. Ang pagsisisi ay nangangahulugang (pumili ng isa)

a. isang ritwal na panrelihiyon na dapat gawin sa ilang araw.

b. pagbabago ng isip na nagbubunga ng pagbabago ng kilos.

c. pagsasabi sa Diyos na nagsisisi ka.

d. hindi tayo masaya sa kinalabasan ng mga bagay.

8. Upang matanggap ang kapatawaran ng Diyos, dapat tayong (pumili ng isa)

a. kumilala sa ating kasalanan.

b. umamin sa ating pananagutan sa kasalanan.

c. dumaing sa Diyos na linisin tayo.

- d. maging handang talikuran ang ating kasalanan.
 - e. lahat ng nabanggit.
9. *Ano ang masasabi mo?* Paano at kailan mo unang nadama ang iyong kasalanan at ang iyong pangangailangan sa isang Tagapagligtas?
10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod na tanong. Maaari mong sabihin ang ganito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri sa Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Maaari mo ba akong tulungan sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Sa iyong palagay, ano ang kasalanan? (2) May nakikita ka bang anuman sa mga pahayagan o sa telebisyon na nagpapakitang ang tao ay makasalanan? (3) Ano sa palagay mo ang gagawin ng isang matuwid na Diyos tungkol sa kasalanan? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang padalhan kita ng kopya ng resulta ng pagsusuri sa koreo o e-mail? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibinigay ng pinuno ng klase. Itala ang mga sagot sa likod, at ipakita kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay itatala ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpakita ng interes.

Aralin 6: Pag-iisip Tungkol sa Walang Hanggan

“NGUNIT ANG TAO AY NAMAMATAY AT NAPAPARAM: oo, nalalagot ang hininga ng tao, at saan na siya?” (Job 14:10).

Napagtatanto ng mga mapag-isip na tao na nakapapansin sa walang tigil na sunud-sunod na libing at balita ng pagkamatay na limitado ang kanilang panahon sa lupa. Napapahinto rin sila upang pag-isipan kung mayroon silang anumang pag-asang mabuhay lampas sa maikling panahon ng buhay na ito. Ang iba ay maaaring sumubok na huwag pansinin ang kamatayan at mamuhay na para bang hindi ito darating kailanman. Siyempre, ang pagbabalewala sa isang bagay ay hindi kailanman magbabago sa katotohanan, kundi iiwas lamang sa sakit ng pag-iisip tungkol dito. Sa isang panahon o iba pa, karamihan sa mga nabubuhay ay nag-iisip sa tanong na, “Ano ang nangyayari pagkatapos ng kamatayan?” Ang kanilang mga teorya ay nahahati sa ilang uri:

1. Kawalan ng Pag-iral.

Tumitigil tayo sa pag-iral. Kung minsan ay tinatawag itong “annihilation” o lubos na pagkapawi. “Kapag patay ka na, patay ka na.”

2. Reinkarnasyon.

Bumabalik ang isang tao sa lupa bilang ibang anyo ng buhay o sa katawan ng ibang tao. Marahil ay mangangailangan ito ng ilang uri ng kapangyarihang higit sa likas.

3. Pakikipag-ugnayan sa mga Espiritu.

Ang mga patay ay nabubuhay sa isang mahiwagang daigdig ng mga espiritu at maaaring magsikap na makipag-ugnayan sa mga nabubuhay pa sa lupa.

4. Imposibleng Malaman.

Ang ating kalagayan pagkatapos ng kamatayan ay lampas sa kaalaman ng tao. Kaduda-duda kung may buhay pagkatapos ng kamatayan o wala. Dapat tayong maghintay at tingnan, na nagtitiwala sa kapalaran o sa ating mabuting buhay kung may kabilang buhay.

Wala sa mga teoryang ito ang angkop na maitutugma sa mga turo ng Biblia. Inilalahad ng Biblia ang mga namatay na bilang may malay at kamalayan, sa isa sa dalawang lugar: sa presensya ng Diyos (2 Corinto 5:8) sa kalagayan ng kapalaran (Apocalipsis 14:13), o hiwalay sa Diyos sa isang lugar ng matinding pagdurusa (Apocalipsis 20:10, 15).

Ang Pagkabuhay na Muli Mula sa mga Patay

Ang mismong salitang “pagkabuhay na muli” ay nangangahulugang “pagtayo” o “pagbangon.” Sinagot ng Panginoong Jesus ang mga tao sa Kanyang panahon na nagkakaila sa pagkabuhay na muli sa pagtuturo na ang pangalan ng Diyos ay iniugnay sa mga dakilang taong matagal nang namatay. “Siya ay hindi Diyos ng mga patay, kundi ng mga buhay” (Lucas 20:37-38). Ang pagpapahayag ng pagkabuhay na muli ay saligan ng pangangaral ng mga apostol (Mga Gawa 1:22; 4:2; 17:18; 23:6). Sinabi ni Apostol Pablo na may mahigit 500 saksi sa pagkabuhay na muli ni Cristo (1 Corinto 15:4-8) at kung hindi ito totoo ay walang kabuluhan ang kanilang pananampalataya (15:12-17). Gayunman, ang kapansin-pansing

katotohanan ng Kasulatan ay may dalawang uri sa pagkabuhay na muli, na maingat na pinaghihiwalay.

“At marami sa mga natutulog sa alabok ng lupa ay magigising, ang ilan sa *buhay na walang hanggan*, at ang ilan sa kahihiyan at *walang hanggang pagkasuklam*” (Daniel 12:2).

“Ang lahat ... ay lalabas; ang mga gumawa ng mabuti, sa *pagkabuhay na muli sa buhay*, at ang mga gumawa ng masama, sa *pagkabuhay na muli sa paghatol*” (Juan 5:28-29).

“Magkakaroon ng pagkabuhay na muli ng mga patay, kapwa ng mga matuwid at ng mga di-matuwid” (Mga Gawa 24:15b).

Dalawang kahihinatnan ang haharapin ng tao kapag isinasaalang-alang ang paghatol ng Diyos. Ang *walang hanggang paghatol* ay isang kakila-kilabot na posibilidad (Hebreo 6:2; 9:27). Ang isa pa ay ang *buhay na walang hanggan* (Juan 3:16) at sa gayon ay kalayaan mula sa paghatol na iyon ng kaparusahan (Juan 5:24; Roma 8:1).

Ang Haba ng Walang Hanggan

Kataka-taka na ang mga salita sa Biblia gaya ng “walang hanggan,” “magpakailanman,” “magpakailan-kailanman” ay itinuturong may hangganan. Gayunman, may mga bumalik sa orihinal na mga wika ng Kasulatan at nagsikap na patunayang ang mga pananalitang ito ay nangangahulugan lamang ng isang mahaba o di-tiyak na panahon. Ipinakikita ng gamit ng mga salitang ito sa Kasulatan na walang hangganan ang tagal ng walang hanggan, kahit isalin pa na “hanggang sa mga panahon ng mga panahon.”

Ipinakikita ng mga sumusunod na talata na ang kahulugan ng “walang hanggan” ay pare-pareho sa iba't ibang gamit nito.

1. Kapag Ginamit sa Diyos.

“Ang walang hanggang Diyos” (Roma 16:26), “ang walang hanggang Espiritu” (Hebreo 9:14), “ang Kanyang walang hanggang kaluwalhatian” (1 Pedro 5:10), “kapangyarihang walang hanggan” (1 Timoteo 6:16), “walang hanggang kaharian” (2 Pedro 1:11).

2. Kapag Ginamit sa Hinaharap ng Mananampalataya.

“Walang hanggang pagtubos” (Hebreo 9:12), “walang hanggang kaligtasan” (Hebreo 5:9), “buhay na walang hanggan” (Juan 3:16, 36), “buhay na walang katapusan” (Lucas 18:30), “walang hanggang buhay” (Juan 3:15).

3. Kapag Ginamit sa Hinaharap ng Di-mananampalataya.

“Apoy na walang hanggan” (Mateo 18:8), “walang hanggang kaparusahan” (Mateo 25:46), “walang hanggang kapahamakan” (2 Tesalonica 1:9), “walang hanggang apoy” (Judas 7).

Ganoon din ang paghahambing kapag ginagamit ang pariralang “magpakailan-kailanman.” Ginagamit ito sa Diyos at sa Kanyang trono (Apocalipsis 4:9-10; 10:6; 15:7), sa hinaharap na paghahari ng mananampalataya kasama ang Panginoon (Apocalipsis 22:5), at sa walang katapusang pagdurusa (Apocalipsis 14:11; 20:10).

Ang ilang salita ay ipinapalagay na nangangahulugang lubos na pagkapawi, gaya ng “pagkawasak,” “mapahamak” at “matupok.” Gayunman, malinaw na winasak ang diyablo (Hebreo 2:14) ngunit hindi pinawi (Apocalipsis 20:10). Ang mga mananampalataya ay maaaring matupok ng pananalita ng iba ngunit hindi napapawi dahil dito (Galacia 5:15). Nadama ng alibughang anak na siya ay namamatay, ngunit hindi siya tumigil sa pag-iral bilang isang tao (Lucas 15:17). Ang kapalaran

ng mga hindi ligtas ay walang hanggang kapahamakan (2 Tesalonica 1:9). Ang pagiging walang hanggan ng kapahamakan ay nagpapakita na hindi ito pagtigil ng pag-iral. May pagkawala ng kapakanan (ginhawa) ngunit hindi pagkawala ng pagkatao (pag-iral).

Ang Kalagayan ng mga Napapahamak

1. Ayon sa Paglalarawan ni Jesus

Nagkuwento ang Panginoong Jesus ng tinatawag na Ang Mayamang Lalaki sa Impiyerno, na itinuturing ng ilan na isang talinghaga (Lucas 16:19-31). Gayunman, hindi ito tinatawag na talinghaga sa Biblia. Ngunit kahit talinghaga pa ito, ang paggamit ng matalinghagang pananalita ay hindi nagpapawalang-bisa sa katotohanang itinuturo sa talatang ito. Nagsikap ang Tagapagligtas na magturo ng isang bagay sa kuwentong ito at mabuting pag-isipan natin ang mga aral:

- a. Walang pagtigil ng pag-iral pagkatapos ng kamatayan.
- b. Walang kawalan ng malay o pagtulog ng kanilang mga kaluluwa.
- c. Walang pagkaligtas ng lahat ng tao.
- d. Walang ikalawang pagkakataong iniaalok.
- e. Walang reinkarnasyon o pagbabalik sa lupa.
- f. Walang katapusan ang pagdurusa o pag-asa ng pagbabago para sa lalaking hindi ligtas.
- g. Walang layunin ng paglilinis, kundi walang hanggang kaparusahan lamang.

2. Ayon sa Karagdagang Turo ni Jesus

Ang nakapangingilabot na mga paglalarawang nakalista sa ibaba ay ibinigay lahat ng Isa na umibig nang may pinakadakilang pag-ibig at ibinigay ang Kanyang sarili upang iligtas ang mga tao. Inilarawan lamang Niya ang katotohanan tungkol sa mga lumilisan sa sanlibutang ito na nagpapabaya o tumatanggi sa Kanya.

- a. Apoy na hindi mapapatay (Mateo 3:12; 18:8; Marcos 9:44, 48)
- b. Pagdurusa magpakailanman (Apocalipsis 14:11)
- c. Kadiliman sa labas (Mateo 22:13; 25:30)
- d. Pananangis at pagngangalit ng mga ngipin (Mateo 13:42, 50; 24:51; Lucas 13:28)
- e. Lawa ng apoy (Apocalipsis 20:15)

Mga Pagtutol sa Turo ng Walang Hanggang Kaparusahan

May ilang pagtutol sa hindi popular na doktrinang ito.

1. Hindi Ito Tugma sa Pag-ibig ng Diyos.

“Buhay Ako, sabi ng Panginoong Diyos, wala Akong kasiyahan sa kamatayan ng masama; kundi na ang masama ay tumalikod sa kanyang lakad at mabuhay: manumbalik kayo ... mula sa inyong masasamang lakad; sapagkat bakit kayo mamamatay?” (Ezekiel 33:11). Tiningnan ng Panginoong Jesus ang isang lungsod na tumanggi sa Kanya at tinangisan ito (Lucas 19:41). Tunay na Siya ay mapagmahal na Diyos, ngunit hindi Niya matuwid na maaaring ariing walang-sala ang mga nagkasala na tumatanggi sa Kanyang kaligtasan (Bilang 14:18).

2. Hindi Mabuting Motibo ang Pag-akit sa Takot.

Maaaring totoo na ang pag-ibig sa Diyos o ang pagnanais ng pinakamabuti ay mas mabubuting motibo, ngunit ang takot sa

mabibigat na bunga ay karaniwang pumipigil sa maling asal o pinsala maging sa pang-araw-araw na pamumuhay. Malinaw na umakit ang Panginoong Jesus sa takot sa Diyos at sa Kanyang darating na paghatol (Mateo 10:28). Ang pagkatakot sa Diyos ay sinasabing pasimula ng karunungan (Kawikaan 9:10). Sa buong Kasulatan ay pinapayuhan ang mga tao, sa wastong kahulugan, na matakot sa Diyos (1 Pedro 2:17; Apocalipsis 14:7; 15:4).

3. Hindi Makatarungan ang Diyos sa Pagiging Napakahigpit.

Ang mga taong inalok ng daan ng pagtakas ng isang Diyos na umiibig sa kanila at tumugon sa pamamagitan ng pagtanggì, pag-iwas at pagpapaliban ay hindi dapat magulat kapag tumanggap sila ng tiyak na katarungan mula sa isang nagalit na kabanalan. “Huwag kayong padaya; ang Diyos ay hindi napabibiro: sapagkat ang anumang ihasik ng tao, iyon din ang kanyang aanihin” (Galacia 6:7). Ang pag-insulto sa walang hanggang pag-ibig at pagtitiyaga ng isang walang hanggang Diyos ay humihingi ng walang hanggang ganti.

Ang Kalagayan ng mga Tinubos

Ang huling kalagayan ng mga matuwid ay matingkad na kaiba sa nasa itaas. “Sa Iyong harapan ay may lubos na kagalakan; sa Iyong kanan ay may mga kaligayahan magpakailanman” (Awit 16:11). “Mapalad ang mga patay na namamatay sa Panginoon” (Apocalipsis 14:13). Ang mananampalataya ay naghihintay “ng isang lungsod na may mga saligan, na ang nagtayo at gumawa ay ang Diyos” (Hebreo 11:10). Ang lugar na ito ay higit na mabuti kaysa sa anumang nalalaman ng sanlibutan. Ang walang hanggang kalagayan at tahanan ng mananampalataya ay higit pang inilalarawan sa ibaba:

1. Ito ay Kasama ni Cristo.

“Ako’y aalis at ihahanda Ko ang lugar para sa inyo ... upang kung saan Ako naroroon, kayo rin ay naroon” (Juan 14:3; ihambing ang 17:24). Ang mawala sa katawan ay ang “makasama ng Panginoon” (2 Corinto 5:8).

2. Ito ay sa Isang Binagong Katawan.

Ito ay magiging katulad ng Kanyang katawan (Filipos 3:21) kaya hindi nasisira (1 Corinto 15:35-44). Makikilala tayo gaya ng Panginoon (Mateo 28:9, 17; Lucas 24:31, 39-40). Ang pagkabuhay na muli ng katawan ng mga nasa kay Cristo ay magaganap sa Ikalawang Pagparito ni Cristo (1 Tesalonica 4:15-17).

3. Ito ay sa Isang Lugar na “Wala Na.”

Wala nang kamatayan, kalungkutan, pag-iyak, sakit, at lahat ng nagpapahirap at nagpapalungkot sa buhay (Apocalipsis 21:4).

4. Ito ay sa Isang Lugar ng Walang Hanggang Kagandahan.

“Ang lungsod ay purong ginto, katulad ng malinaw na salamin” (Apocalipsis 21:18-21). Ito ay pinalamutian ng lahat ng uri ng mamahaling bato.

5. Ito ay sa Isang Lugar na Walang Anumang Hindi Banal o Nakapagpaparuming Makapapasok (Apocalipsis 21:27).

Ang lugar ng mga tinubos ay kung minsan tinatawag na “Bagong Jerusalem.” Tinatawag natin itong Langit. Tinawag ito ng Judiong mananampalataya na “Paraiso” o “Sinapupunan ni Abraham” bago dumating at mamatay si Jesus. Anuman ang tawag dito, dapat itong pananabikan ng bawat mananampalataya. Gaya ng sinabi ni Pablo, “ang mamatay ay pakinabang” (Filipos 1:21). Napakaganda nang sabihin ng

Panginoong Jesus sa magnanakaw sa krus na nagsisi sa kanyang mga kasalanan at sumampalataya sa Kanya, “Ngayon din ay makakasama kita sa paraiso” (Lucas 23:43). Makakasama ka ba Niya roon?

Gabay sa Pag-aaral: Pag-iisip Tungkol sa Walang Hanggan

“Kung namatay ang tao, mabubuhay ba siyang muli?” Ang tanong na ito, na itinanong ng isa sa mga sinauna, ay napakahalaga pa rin ngayon. Ano ang nangyayari pagkatapos ng kamatayan?

1. Inilalahad ng Biblia ang mga namatay na bilang may malay at kamalayan sa isa sa dalawang lugar. Ano ang mga ito (2 Corinto 5:8; Apocalipsis 20:10, 15)?
2. Ipinakikita pa ng Biblia na ang lahat ng namamatay ay bubuhaying muli mula sa mga patay. Ilarawan ang dalawang magkaibang hantungan ng sangkatauhan (Daniel 12:2; Juan 5:28-29; Mga Gawa 24:15b).
3. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang mga sumusunod na talata: Juan 3:16; 2 Tesalonica 1:8-9.
4. Gaano katagal ang walang hanggan? May maiisip ka bang paglalarawan nito?
5. Nagkuwento si Jesus tungkol sa isang lalaking napunta sa impiyerno (Lucas 16:19-31). Ayon sa talatang ito, alin sa mga sumusunod ang totoo (pumili ng isa)?
 - a. Basta na lamang naglalaho ang tao kapag siya ay namatay.
 - b. Ang patay na tao ay nasa kalagayan ng kawalan ng malay o “pagtulog ng kaluluwa.”

- c. Ang impiyerno ay isang lugar ng may-malay at walang katapusang pagdurusa.
 - d. Maliligtas ang lahat ng tao.
 - e. Kung mapunta ang isang tao sa impiyerno, magkakaroon siya ng ikalawang pagkakataon.
6. Alin sa mga sumusunod ang hindi ginamit ni Jesus sa paglalarawan ng impiyerno (pumili ng isa)?
- a. Apoy na hindi mapapatay
 - b. Pagdurusa magpakailanman
 - c. Kadiliman sa labas
 - d. Pananangis at pagngangalit ng mga ngipin
 - e. Isang lugar ng pansamantalang paglilinis
 - f. Lawa ng apoy
7. Paano mo sasagutin ang mga sumusunod na pagtutol?
- a. Ang doktrina ng impiyerno ay hindi tugma sa pag-ibig ng Diyos.
 - b. Ang turong ito ay umaakit sa takot.
 - c. Hindi makatarungan ang Diyos sa pagiging napakahigpit.
8. Inilalarawan ng Biblia ang hinaharap ng mananampalataya sa langit bilang (pumili ng isa):
- a. Pagiging kasama ni Cristo magpakailanman.
 - b. Pag-iral sa isang binagong katawan.
 - c. Pagiging malaya sa kalungkutan at sakit.

- d. Pagiging nasa isang lugar na walang anumang hindi banal na makapapasok.
 - e. Lahat ng nabanggit.
 - f. A at C sa itaas.
9. *Ano ang masasabi mo?* Narating mo na ba sa iyong sariling espirituwal na karanasan ang puntong nalalaman mo nang tiyak na kung ikaw ay mamamatay ngayong gabi, ikaw ay mapupunta sa langit? Ipaliwanag.
10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod na tanong. Maaari mong sabihin ang ganito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri sa Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Maaari mo ba akong tulungan sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Sa iyong palagay, ano ang nangyayari sa isang tao kapag siya ay namatay? (2) Ano ang ibig sabihin sa iyo ng mga salitang “langit” at “impiyerno”? (3) Kung maaari kang magtanong ng anumang tanong tungkol sa kabilang buhay at makakuha ng lubos na maaasahang sagot, ano ang itatanong mo? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang padalhan kita ng kopya ng resulta ng pagsusuri sa koreo o e-mail? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibinigay ng pinuno ng klase. Itala ang mga sagot sa likod, at ipakita kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay itatala ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpakita ng interes.

Aralin 7: Si Jesus na Mesiyas: Ang Probisyon ng Diyos

“NALALAMAN KO NA DARATING ANG MESIYAS ... na tinatawag na Cristo,” sabi ng babaing Samaritana. “Sinabi sa kanya ni Jesus, ‘Ako nga, na nagsasalita sa iyo’” (Juan 4:25-26). Hindi pa natatagalan, sinabi ng isang mangingisdang taga-Galilea sa kanyang kapatid, “Natagpuan namin ang Mesiyas, na ang kahulugan ay Cristo” (Juan 1:41). Siya ang Isa na “magdadala ng walang hanggang katuwiran” sa pagtatatag ng Kanyang walang hanggang kaharian. Si Jesus na taga-Nazaret ay ipinanganak halos 2,000 taon na ang nakararaan, at ang Kanyang kapanganakan ngayon ang naghahati sa buong kasaysayan. Kinilala Siya bilang ang Pinahiran na ipinropesiya ng mga Banal na Kasulatan noong unang panahon. Dumating Siya bilang:

1. Ang ipinangakong Hari at Tagapagligtas ng bayang Judio (2 Samuel 7:11-13).
2. Ang Isa na isinugo ng Diyos upang maging Tagapagligtas ng sanlibutan (Lucas 2:11; Juan 4:42).
3. “Ang Diyos ay sumasaatin” (Immanuel, Emmanuel), isang Banal na Tagapagligtas (Mateo 1:23; Isaias 7:14).

Mga Propesiya Tungkol kay Jesu-Cristo

Hindi maikakaila ang kahalagahan ni Jesu-Cristo (Jesus na Mesiyas) pagdating sa Kanyang buhay at sa epekto nito sa kasaysayan ng daigdig. Wala itong kapantay. Pinatutunayan ito ng napakaraming ebidensiya mula sa Kasulatan ng Lumang Tipan, na isinulat matagal bago Siya ipinanganak. Natitiyak

kung sino Siya sa pagtutugma ng bawat propesiya sa mga detalye ng Kanyang buhay. Mahigit sa 200 ang mga ito, at ang mga sumusunod ay mga halimbawa:

1. Binhi ng babae (Genesis 3:15; Galacia 4:4).
2. Kapanganakan sa Betlehem (Mikas 5:2; Mateo 2:1, 4-6).
3. Ang Kanyang pagkapanganak sa isang birhen (Isaias 7:14; Mateo 1:18, 23-25).
4. Ang Kanyang tagapagpauna (Isaias 40:3; Mateo 3:1-3).
5. Ang Kanyang pagpasok sa Jerusalem (Zacarias 9:9; Lucas 19:35-38).
6. Ang Kanyang pagkatakwil (Isaias 53:3; Awit 69:8; Juan 7:5; 19:15).
7. Ang pagkakanulo sa Kanya (Zacarias 11:12; Mateo 10:4; 26:14-15).
8. Sinaktan at niluraan (Isaias 50:6; Mateo 26:67).
9. Nagdusa dahil sa kasalanan ng iba (Isaias 53:5; 1 Pedro 2:24; 3:18).
10. Inulos sa krus (Awit 22:16; Zacarias 12:10; Juan 19:34, 37).
11. Nanalangin para sa Kanyang mga kaaway (Isaias 53:12; Lucas 23:34).
12. Ipinako sa krus kasama ng mga kriminal (Isaias 53:9, 12; Mateo 27:38).
13. Inilibing sa libingan ng mayaman (Isaias 53:9; Mateo 27:57-60).
14. Muling nabuhay mula sa mga patay (Awit 16:8-10; Lucas 24:46; Mga Gawa 13:33-35).

Ang mga Kasulatan ding iyon ay nagpopropesiya ng Kanyang muling pagdating (Awit 50:3-6; Daniel 7:13; Zacarias 12:10; 14:4, at marami pang talata sa Bagong Tipan). Inihuhula rin ng mga ito ang Kanyang paghahari sa buong daigdig (1 Cronica 17:11-14; Isaias 9:7; Daniel 7:14; Awit 2:6-8; 45:6-7; 72:8; 110:1-3).

Ang mga Tungkulin ni Jesu-Cristo

Natatanging pinagsama ng Panginoong Jesus sa Kanyang sarili ang tatlong dakilang tungkulin na nagmumula sa Diyos.

1. Siya ay Propeta.

Siya ang pinakadakila sa lahat ng propeta (Marcos 6:4; Mga Gawa 3:22). Siya mismo ang Isa na sinabi ni Moises (Deuteronomio 18:15-19).

2. Siya ay Dakilang Pinakapunong Saserdote.

Kinakatawan Niya ang Kanyang bayan sa harap ng Ama at nananalangin para sa kanila (Hebreo 4:14-16; 7:25). Binanggit Siya sa 1 Samuel 2:35.

3. Siya ay Hari, ang Hari ng mga hari

(Apocalipsis 19:16). Dumating Siya noong una bilang Hari ng mga Judio (Juan 19:19). Siya ay Hari ngayon sa puso ng Kanyang bayan. Kikilalanin Siya ng lahat sa darating na araw (Filipos 2:9-10).

Ang Pagka-Diyos ni Jesu-Cristo

Ipinahahayag ng Biblia na si Jesu-Cristo ay ang Diyos na nahayag sa laman (1 Timoteo 3:16). Siya ang eksaktong larawan ng Diyos na hindi nakikita (Colosas 1:15). Kahanga-hanga na ang buhay na Diyos ay dumating sa laman (Juan 1:1, 14). Kay lungkot na “Siya’y nasa sanlibutan, at ang sanlibutan ay ginawa

sa pamamagitan Niya, at hindi Siya nakilala ng sanlibutan!” (Juan 1:10).

Kinailangang ang Diyos ang magligtas sa atin. Siya lamang ang may kapangyarihan. “Ako, ako nga ang Panginoon; at liban sa Akin ay walang tagapagligtas” (Isaias 43:11). Dumating Siya bilang si Jesus na taga-Nazaret upang maging ating “dakilang Diyos at Tagapagligtas” (Tito 2:13). Sinabi ni Maria, “Nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas” (Lucas 1:47). Ang sanggol na lalaking isisilang mula sa kanyang sinapupunan ay kanyang Tagapagligtas at Diyos. Marami ang talata sa Biblia na tumutukoy kay Jesus bilang Diyos.

1. Tuwiran Siyang Tinawag na Diyos

(Juan 1:1, 14; 20:28; Roma 9:5; 2 Pedro 1:1; 1 Juan 5:20). Tinawag ng Ama ang Anak na Diyos (Hebreo 1:8).

2. Tinawag Siyang Anak ng Diyos.

Malinaw na naunawaan ng mga nakarinig sa Kanya na ang pahayag na ito ay nangangahulugang Siya ay Diyos (Juan 10:33-36). May mas mababang gamit ng katagang “anak ng Diyos,” ngunit Siya ang natatanging (bugtong na) Anak ng Diyos (Juan 1:14, 18).

3. Ang Buong Kapuspusan ng Diyos ay Nananahan sa Kanya.

(Colosas 1:19; 2:9). Hindi Siya isang mas mababang anyo ng Diyos.

4. Taglay Niya ang mga Banal na Pangalan ng Diyos.

Tinatawag Siyang Alpha at Omega, ang Una at ang Huli, ang Pasimula at ang Wakas (Apocalipsis 22:13; 1:8, 17; Isaias 44:6). Siya rin ang AKO NGA (Juan 8:24, 58; Exodo 3:14). Ang sabihin

tungkol sa sarili na “AKO NGA” ay pagpapahayag ng sarili Niyang pagka-Diyos.

5. Sinasamba Siya Bilang Diyos

(Mateo 14:33; Juan 20:28; Filipos 2:10; Hebreo 1:6; Isaias 45:23). Ito ay para lamang sa Diyos (Mateo 4:10; Apocalipsis 22:8-9).

6. Dapat Siyang Parangalan nang Pantay

(Juan 5:23). Hindi ibinibigay ng Diyos ang Kanyang kaluwalhatian sa iba (Isaias 42:8).

7. Taglay Niya ang mga Banal na Tungkulin.

Siya ang Manlilikha (Colosas 1:16-17; Hebreo 1:2, 10). Siya ang Hukom ng lahat (Juan 5:22). Siya ang nagpapatawad ng mga kasalanan (Mateo 9:2-6), gayong ang Diyos lamang ang gumagawa nito (Isaias 43:25).

8. May Buhay Siya sa Kanyang Sarili

(Juan 5:26). Nagbibigay Siya ng buhay sa iba, ngunit Siya ay umiiral sa Kanyang sarili.

9. Taglay Niya ang Lahat ng Banal na Katangian.

Hindi Siya nagbabago (Hebreo 13:8). Siya ay makapangyarihan sa lahat (Apocalipsis 1:8), nasa lahat ng dako (Mateo 28:20), nakaaalam ng lahat (Juan 21:17), walang hanggan (Mikas 5:2; 1 Timoteo 1:16-17), at taglay ang lahat ng iba pang banal na katangian.

10. Ginawa Niya ang mga Gawa ng Diyos.

Inutusan Niya ang mga elemento ng kalikasan (Mateo 8:26-27; Marcos 4:39-41). Lumikha Siya ng pagkain para sa napakaraming tao (Mateo 14:19-21; 15:36-38). Binuhay Niya ang mga patay (Juan 11:32-44; Lucas 7:12-16).

Ang Pagkatao ni Jesu-Cristo

Bagaman Siya ay ganap at walang hanggang Diyos, Siya rin ang “*taong si Cristo Jesus*” (1 Timoteo 2:5). Madalas tukuyin ni Jesus ang Kanyang sarili bilang Anak ng Tao. Kinuha Niya ang pagkatao upang maging katulad natin sa lahat ng bagay maliban sa kasalanan. Naranasan Niya ang ating mga damdamin. Nagutom Siya, nauhaw, nagdusa, tumangis at napagod. Naranasan Niya ang tukso ng diyablo (Mateo 4:1-11). Nagdusa Siya, dumugo, namatay, inilibing at muling nabuhay mula sa mga patay. Iba Siya sa mga karaniwang tao, ngunit ganap na tao.

1. May mga Magulang Siyang Tao, na ang lahi ay nagmula kay David hanggang kay Adan (Lucas 3:23-38), *ngunit* Siya ay ipinanganak ng isang birhen sa paglilihi sa pamamagitan ng Banal na Espiritu (Mateo 1:18-23).

2. May Normal Siyang Katawan, na ang anyo ay katulad ng iba (Roma 8:3; Juan 4:9). Lumaki Siya hanggang sa pagiging ganap na lalaki sa normal na paraan (Lucas 2:40, 52), *ngunit* ang Kanyang buhay ay walang bahid ng kasalanan (Hebreo 4:15).

3. Siya ay May Tatlong Bahagi, gaya ng iba. May katawan Siya (Hebreo 10:5), kaluluwa (Mateo 26:38) at espiritu (Lucas 23:46); *ngunit* nagpakita Siya ng natatanging kamalayan sa Diyos, malapit na nakikipag-ugnayan sa Ama na gaya ng walang ibang tao.

Marami sa Kanyang mga sinabi ang mauunawaan lamang mula sa pananaw ng Kanyang pagkatao—ang Kanyang daing sa krus (Mateo 27:46), at ang Kanya mismong kamatayan.

Ang pinakamahalagang tanong na itinanong ni Jesus sa mga tao ay “Ngunit sino Ako ayon sa inyo?” (Mateo 16:15). Sinabi

Niya na kung hindi sila sasampalataya nang tama tungkol sa Kanya, mamamatay sila sa kanilang mga kasalanan (Juan 8:24). Sino si Jesus ayon sa iyo?

Gabay sa Pag-aaral: Si Jesus na Mesiyas: Ang Probisyon ng Diyos
Tinanong ni Jesus, “Sino Ako ayon sa inyo?” Napakahalaga na lubos Siyang makilala ng mga tao at kilalanin kung sino Siya. Subukin ang iyong sarili.

1. Sino ang hinihintay ng babaing Samaritana upang ihayag sa kanya ang katotohanan ng Diyos (Juan 4:25)? Paano tumugon si Jesus sa kanyang sinabi (Juan 4:26)?
2. Ang pagdating ng Mesiyas (isinalin na “Cristo” sa Griego) ay inihula daan-daang taon na ang nakaraan sa mga kasulatan ng Lumang Tipan. Itugma ang mga talata sa kanan sa propesiya sa kaliwa.

Kapanganakan sa Betlehem

Ang Kanyang pagkapanganak sa isang birhen

Ang Kanyang tagapagpauna

Ang Kanyang pagpasok sa Jerusalem

Ang pagkakanulo sa Kanya

Nagdusa dahil sa kasalanan ng iba

Inulos sa krus

Ipinako sa krus kasama ng mga kriminal

Inilibing sa libingan ng mayaman

Muling nabuhay mula sa mga patay

- a. Isaias 7:14; Mateo 1:18, 23-25

- b. Isaias 40:3; Mateo 3:1-3
- c. Isaias 53:5; 1 Pedro 2:24; 3:18
- d. Isaias 53:9, 12; Mateo 27:38
- e. Isaias 53:9; Mateo 27:57-60
- f. Mikas 5:2; Mateo 2:1, 4-6
- g. Awit 16:8-10; Lucas 24:46; Mga Gawa 13:33-35
- h. Awit 22:16; Zacarias 12:10; Juan 19:34, 37
- i. Zacarias 9:9; Lucas 19:35-38
- j. Zacarias 11:12; Mateo 10:4; 26:14-15

3. Tukuyin ang tatlong dakilang tungkulin ng Mesiyas (Cristo):

- a. Deuteronomio 18:15-19, Marcos 6:4
- b. 1 Samuel 2:35; Hebreo 4:14-16; 7:25
- c. Apocalipsis 19:16; Juan 19:19; Filipos 2:9-10

4. Sa anong mga paraan katulad ng ibang tao si Jesus noong Siya ay nasa lupa?

Paano ka natutulungan ng pagkaunawa na naranasan ni Jesus ang mga karaniwang damdamin ng tao?

Paano naiiba si Jesus sa ibang tao noong Siya ay nasa lupa (ayon sa mga sumusunod na talata)?

Mateo 1:23

Juan 8:46

Juan 7:46

Marcos 4:37-41

Lucas 7:22

5. Anong mga katangian ng pagka-Diyos ang iniuukol kay Jesu-Cristo sa mga sumusunod na talata?

Mateo 28:20

Marcos 2:5-7

1 Timoteo 1:17

Hebreo 13:8

Apocalipsis 1:8

6. Sagutin sa pamamagitan ng pagbilog sa Tama o Mali.

a. Tinawag ng Diyos Ama si Jesus na Diyos. (Hebreo 1:8) (Tama o Mali)

b. Hindi pinahintulutan ni Jesus na sambahin Siya ng mga tao. (Mateo 14:33; Juan 20:28-29) (Tama o Mali)

c. Hindi kailanman inangkin ng Panginoong Jesus na Siya ay Diyos. (Juan 8:58; 10:30) (Tama o Mali)

7. Nang ipanganak si Jesus sa lupa (pumili ng isa)

a. Tumigil Siya sa pagiging Diyos nang Siya ay maging tao.

b. Pinag-isa Niya sa Kanyang sariling Persona ang pagka-Diyos at ang pagkatao.

c. Hindi Siya tunay na tao sapagkat Siya ay Diyos.

d. Ang tunay Niyang ama ay si Jose, gaya ng tunay Niyang ina ay si Maria.

8. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang Juan 1:1-3, 14.

9. *Ano ang masasabi mo?* Ipinakikita ng Filipos 2:9-11 na ang bawat nilalang ay “luluhod” kay Cristo sa darating na panahon. Paano at kailan mo ito gagawin sa iyong buhay?

10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod. Maaari mong sabihin ang tulad nito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri ng Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Matutulungan mo ba ako sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Sino si Jesu-Cristo? (2) Itinuturo ng Biblia na ang Diyos ay naging tao. Kung bibigyan ka ng pagkakataong makasama Siya, ano ang inaasahan mong magiging katulad Niya? (3) Pareho ba ang kahulugan sa iyo ng mga katagang “Anak ng Diyos” at “Diyos Anak”? Pakipaliwanag ito. Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang ipadala ko sa iyo sa koreo o e-mail ang kopya ng resulta ng pagsusuri? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibibigay ng pinuno ng klase. Isulat ang mga sagot sa likod, at ipahiwatig kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay bibilangin ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpahayag ng interes.

Aralin 8: Ang Kahulugan ng Krus

Ang krus ang dakilang simbolo ng pananampalatayang Cristiano. Sa isang krus namatay ang ating Tagapagligtas. Itinakda ng Diyos ang “pangangaral ng krus” (1 Corinto 1:17-18). Milyun-milyon na ang naturuan na si Cristo ay namatay sa krus dahil sa ating mga kasalanan. Ngunit ano ang kahulugan nito? Bakit ito kinailangan? Ano ang naisagawa nito? Ang mga tanong na ito ay madalas na nag-iiwan ng pagkalito sa mga nagpapahayag na sila ay Cristiano.

Ang Pangangailangan ng Krus

Bakit kinailangan ang kamatayan ni Cristo sa krus? Isipin ito:

1. Ang Diyos ay Matuwid at Banal (1 Pedro 1:16; Isaias 6:2-3).

Walang anumang nakapagpaparumi ang makapapasok sa Kanyang harapan (Apocalipsis 21:27).

2. Ang Kasalanan ay Dapat Hatulan (Roma 2:3, 12).

Hindi Niya maaaring ituring na walang sala ang nagkasala (Exodo 34:7; Job 10:14). Ang buong sanlibutan ay may sala sa harap ng Diyos (Roma 3:19). Ang kasalanan ay humihingi ng pinakamabigat na parusa, na kamatayan (Roma 6:23).

Ang parusa ay dapat pagbayaran. Ang suliranin para sa Diyos ay kung paano Siya mananatiling lubos na makatarungan at gayunma'y maaaring ariing-ganap ang makasalanan (Roma 3:26). Paano mapagkakasundo ang katuwiran at katotohanan ng Diyos sa Kanyang awa?

Ang Prinsipyo ng Paghalili

Kapag ang isang tao o bagay ay pumalit sa iba, tinatawag itong paghalili. Ang paghahalili ng mga hayop sa lugar ng makasalan ay bahagi ng paglapit sa Diyos sa Lumang Tipan. Ang korderong pampaskuwa ay inihain sa kamatayan bilang pananggalang laban sa hatol ng Diyos (Exodo 12:3-17). Milyun-milyong ganitong handog ang inialay sa Diyos, ayon sa Kanyang utos. Ang mga handog na ito ay gumawa ng tinatawag na “pagtubos” (Levitico 5:10). Nangangahulugan ito na ang kasalanan ay “natakpan” ng kamatayan ng walang-salang biktima.

Mahalagang pansinin na hayagang ipinakilala ni Juan Bautista si Jesus bilang “Kordero ng Diyos na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan” (Juan 1:29). Nakita niya kay Jesus ang Isa na magiging tunay na handog at na itinuturo ng lahat ng naunang handog. Siya ang magiging iisang tunay at huling Kahalili. Malinaw na inihula ng mga propeta na ang darating na Mesiyas ay sasaktan ng Diyos dahil sa kasalanan ng iba at sa gayo'y papasanin ang lahat ng kanilang hatol (Isaias 53:4-6). Nasa puso ng pagpapahayag na Cristiano na “si Cristo ay namatay dahil sa ating mga kasalanan ayon sa mga Kasulatan” (1 Corinto 15:3).

Ang mga Kasulatan na nagtuturo ng kamatayang ito bilang kahalili ay dapat pag-aralang mabuti (Roma 5:6-8; 1 Pedro 2:24; 3:18). Pumalit ang Tagapagligtas sa makasalan. Pumalit ang matuwid sa di-matuwid. Pumalit ang walang sala sa may sala. Ang kamatayan ni Jesus ay hindi lamang isang halimbawang moral. Hiningi ito ng ating mga pagsalangsang (Roma 4:25). Ito ay ayon sa panukala ng Diyos (Mga Gawa 2:23). Kusang-loob Siyang naging biktima at walang taong kumuha ng Kanyang

buhay (Juan 10:17-18). Ibinigay Niya ang Kanyang sarili para sa atin (Galacia 1:4), at Siya ay ginawang kasalanan para sa atin (2 Corinto 5:21). Siya ay ginawang sumpa para sa atin (Galacia 3:13).

Sa gayon ay binili, o tinubos, tayo ni Jesus (1 Pedro 1:18-19; Mateo 20:28). Ginawa Niya ang kapayapaan sa pamamagitan ng dugo ng Kanyang krus (Colosas 1:20). Ang makasalanan ay inaring-ganap, o ipinahayag na matuwid, at ipinagkasundo sa Diyos sa pamamagitan ng kamatayan ni Jesus (Roma 5:9-10).

Ang Kasakdalan ng Handog

Ang handog ay salitang paulit-ulit na ginagamit sa Biblia at nasa puso ng mensaheng Cristiano. Ang kamatayan ng Panginoong Jesus bilang handog ay maaaring tingnan sa iba't ibang paraan.

1. Handog na may Dugo (Hebreo 9:22).

Kung walang pagbububo ng dugo, walang kapatawaran ng mga kasalanan.

2. Handog na Tao (Hebreo 9:12-14; 10:4).

Tao lamang ang maaaring mamatay bilang kahalili ng ibang tao upang matugunan ang katarungan ng Diyos.

3. Handog na Walang Kasalanan (Hebreo 4:15; 1 Pedro 1:19; Juan 8:29, 46).

Ang Isa lamang na walang kasalanan ang maaaring mamatay dahil sa kasalanan ng iba.

4. Banal na Handog (Hebreo 1:1-3; Colosas 2:8-9; 2 Corinto 5:19).

Nilinis Niya ang ating mga kasalanan. Walang makagagawa nito kundi ang Diyos (Isaias 43:25).

5. Mapagmahal na Handog (Efeso 5:25; Apocalipsis 1:5).

Ang krus ang pinakadakilang pagpapahayag ng pag-ibig ng Diyos sa mga makasalanang tao.

6. Sapat na Handog (1 Juan 2:2; Hebreo 10:14).

Lubos at minsanang tinugunan Niya ang bawat hinihingi ng sakdal na katarungan.

Ang Ganap na Gawain

Sinabi ng Panginoong Jesus sa Ama, “Natapos Ko na ang gawaing ibinigay Mo sa Akin upang gawin” (Juan 17:4). Sa krus, ang Kanyang huli at matagumpay na sigaw ay “Naganap na!” (Juan 19:30). Ano ang dakilang gawain na Kanyang dinating upang tapusin? “Sapagkat ang Anak ng Tao ay naparito upang hanapin at iligtas ang nawawala” (Lucas 19:10). “Isinugo ng Ama ang Anak upang maging Tagapagligtas ng sanlibutan” (1 Juan 4:14). Ang Kanyang misyon ay “iligtas ang Kanyang bayan mula sa kanilang mga kasalanan” (Mateo 1:21). Isipin kung gaano kalubos Niyang natapos ang gawaing dinating Niya upang isagawa.

1. Tinugunan Niya ang buong hinihingi ng Kautusan laban sa atin (Roma 8:3-4).
2. Inaring-ganap Niya tayo sa lahat ng bagay na hindi tayo maaaring ariing-ganap sa pamamagitan ng Kautusan ni Moises (Mga Gawa 13:39).
3. Pinalaya Niya tayo mula sa lahat ng kahatulan (Roma 8:1).

4. Natugunan ang Kanyang sariling katuwiran at kabanalan (Awit 85:10).
5. Sapat ang Kanyang gawain upang iligtas ang lahat ng makasalan (1 Juan 2:2; Juan 1:29; 12:32). Ngunit hindi Niya ito magagawa malibang lumapit sila sa Kanya (Mateo 23:37).
6. Siya ay “naghandog ng isang handog para sa mga kasalanan magpakailanman” (Hebreo 10:12). Walang sinumang dapat mangahas magmungkahi ng kahit kaunting dagdag sa Kanyang ganap na gawain sa krus. Ito lamang ang tanging sapat na batayan sa pag-aalis ng ating mga kasalanan.

Ang Patunay ng Pagtanggap

Ang palagiang pagpapahayag ng unang iglesia ay na binuhay ng Diyos si Jesus mula sa mga patay. Sa batayang ito, tinawag ang mga tao na sumampalataya sa Kanya (Mga Gawa 2:24, 32; 3:15, 26; 10:40).

1. Muli Siyang nabuhay ayon sa mga Kasulatan (1 Corinto 15:4). Sa gayon ay tinupad Niya ang isang propesiya na isang libong taon na ang tanda (Awit 16:10; Mga Gawa 13:35-37).
2. Muli Siyang nabuhay ayon sa Kanyang sariling salita (Mateo 12:39-40; 16:21; Lucas 18:31-33). Tinukoy Niya ang mismong araw ng Kanyang muling pagkabuhay (Mateo 27:63).
3. Muli Siyang nabuhay sa kabila ng mga bantay na Romano sa Kanyang libingan. Ginawa ang lahat ng paraan upang mapigilan ang anumang pakunwaring muling pagkabuhay (Mateo 27:63-66). Nakita Siya ng maraming saksi (1 Corinto 15:5-8).

4. Muli Siyang nabuhay sa kapangyarihan ng Diyos at nakakukumbinsing pinatunayan na ang lahat ng Kanyang sinabi at ginawa ay lubos na tinanggap ng Diyos (Roma 1:3-4; Efeso 1:19-20).
5. Muli Siyang nabuhay sapagkat ang Kanyang muling pagkabuhay ay kailangan sa ating pag-aaring-ganap (Roma 4:25).

Ang kadakilaan ng gawaing ito ay hindi nagbabago sa pangangailangan na tumugon ang tao. Hindi awtomatiko o pangkalahatang ligtas ang lahat ng tao. Kailangan nilang tumugon kay Jesu-Cristo at sa Kanyang mga pahayag (Juan 3:18; Mga Gawa 3:19).

Gabay sa Pag-aaral: Ang Kahulugan ng Krus

Milyun-milyon ang nagsasabing naniniwala sila na si Jesus ay namatay sa krus dahil sa kasalanan ng tao, ngunit hindi nila ito nauunawaan. Sa panalangin, suriin ang iyong pagkaunawa sa dakilang katotohanang ito sa pagsagot sa mga sumusunod:

1. Namatay si Jesus sa krus sapagkat (pumili ng isa)
 - a. Siya ay biktima ng pagkakataon.
 - b. Siya ay biktima ng isang kalunus-lunos na pagkakamali.
 - c. ang kasalanan ay dapat hatulan kung tayo ay madadala sa Diyos.
 - d. Hindi Siya nakatakas sa mga Romano o sa mga pinunong Judio.
2. Napalalaya ng Diyos ang mga makasalanan mula sa parusang kamatayan sa pamamagitan ng (pumili ng isa)
 - a. pagpapahintulot sa kanila na magpenitensiya.

- b. hindi pagpansin sa kanilang mga pagkukulang dahil sa Kanyang pag-ibig.
 - c. paglalaan ng isang sakdal na handog para sa mga kasalanan.
 - d. paggawa ng anumang naisin Niya sapagkat Siya ay Diyos.
3. Kung hindi namatay si Jesus sa krus, tayo sana ay (pumili ng isa)
 - a. walang pag-asa at walang hanggang napahamak.
 - b. naturuan ng ibang paraan patungo sa Diyos na katanggap-tanggap din.
 - c. napilitang magsikap nang higit upang bigyang-lugod ang Diyos.
 - d. tinanggap batay sa Kanyang pag-ibig.
 4. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang 1 Pedro 3:18 o Isaias 53:4-5.
 5. Kung minahal ng Diyos ang Kanyang Anak, bakit Niya hinayaang magdusa at mamatay Siya sa krus (Roma 4:25; 5:6-8)?
 6. Para kanino namatay si Jesus (Juan 3:16; 1 Juan 2:2)?
 7. Ano ang ibig sabihin ni Jesus nang sabihin Niya, “Naganap na” (Juan 19:30)?
 8. Magbigay ng isang nakakukumbinsing patunay ng muling pagkabuhay ni Jesu-Cristo.
 9. *Ano ang masasabi mo?* Ipaliwanag sa sarili mong pananalita kung bakit namatay si Jesus sa krus.

10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod. Maaari mong sabihin ang tulad nito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri ng Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Matutulungan mo ba ako sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Sa palagay mo, ano ang layunin ng pagkamatay ni Jesu-Cristo sa krus? (2) Naniniwala ka ba na si Jesus ay muling nabuhay mula sa libingan at buhay ngayon? (3) Ano ang dapat na epekto sa buhay ng isang tao ng paniniwala sa muling pagkabuhay ni Cristo? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang ipadala ko sa iyo sa koreo o e-mail ang kopya ng resulta ng pagsusuri? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibibigay ng pinuno ng klase. Isulat ang mga sagot sa likod, at ipahiwatig kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay bibilangin ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpahayag ng interes.

Aralin 9: Ang Bagong Kapanganakan

“MALIBAN NA ANG ISANG TAO AY IPANGANAK NA MULI, hindi niya makikita ang Kaharian ng Diyos” (Juan 3:3). Sa isang naniniwala sa Diyos, isang taimtim na relihiyosong dumadalo sa sinagoga, isang taong may mabuting asal na lumapit upang parangalan Siya, binigkas ni Jesu-Cristo ang mga taimtim na salitang ito. Ang lahat ng taglay ni Nicodemo ay hindi sapat upang ihanda siya sa kanyang walang hanggang pakikipagtagpo sa Diyos. Handa ka na bang humarap sa Diyos?

Ano ang Kahulugan ng Ipanganak na Muli?

Ang ipanganak na muli ay ang muling pagsilang (ang pagkakaloob ng bagong buhay). Nang sabihin ni Jesus kay Nicodemo na kailangan niyang ipanganak na muli, hindi pisikal na kapanganakan ang tinutukoy Niya kundi espirituwal na kapanganakan (Juan 3:4-6). Itinanong ni Jesus kung bakit hindi niya ito nauunawaan bilang isang guro ng kanyang bayan (Juan 3:10). Ang muling pagsilang o pagbabagong-buhay ng bansang Israel ay itinuro sa Lumang Tipan (Ezekiel 36:26; 37:1-10). Kilalang aral din ang darating na muling pagsilang ng sangnilikha mula sa kalagayan nitong isinumpa ng kasalanan (Mateo 19:28). Hindi naunawaan ni Nicodemo na ang muling pagsilang ay salitang dapat ilapat sa bawat tao kapag siya ay naging kaanib ng pamilya ng Diyos.

Ang ipanganak na muli ay isang personal na pangyayari. Ito ay isang bagong buhay, isang bagong ugnayang pampamilya, isang bagong kapangyarihan sa kalooban. Sinasabi ng Biblia na pumapasok tayo sa Kaharian ng Diyos bilang isang lumilipat mula sa kamatayan tungo sa buhay (Juan 5:24). Lumilipat tayo mula sa paglakad sa kadiliman tungo sa paglakad sa liwanag

(Juan 8:12). Lumilipat tayo mula sa kaharian ni Satanas tungo sa Kaharian ng minamahal na Anak ng Diyos (Colosas 1:13). Tayo ay nagiging bagong nilalang (2 Corinto 5:17). Ang bagong nilalang na ito ay nasa katuwiran, kabanalan at katotohanan (Efeso 4:24).

Bakit Kailangang Ipanganak na Muli ang Taong Likas?

Ang “taong likas” ay tumutukoy sa tao gaya ng pagkapanganak sa kanya at namumuhay sa laman bago siya bigyan ng Diyos ng bagong buhay.

1. Siya ay Masama (Genesis 8:21).

Mapanlinlang ang kanyang puso (Jeremias 17:9). Sa kanyang laman ay walang naninirahang mabuting bagay (Roma 7:18).

2. Siya ay Patay sa mga Kasalanan (Efeso 2:1).

Ayon sa pamantayan ng Diyos, wala siyang buhay na espirituwal.

3. Siya ay Kontrolado ni Satanas (Efeso 2:2).

4. Siya ay Kaaway ng Diyos (Roma 5:10).

Wala siyang pag-asa at walang Diyos sa sanlibutang ito (Efeso 2:12). Ang bawat anak ng Diyos ay minsang nasa ganitong kalagayan.

Paano Maipanganganak na Muli ang Isang Tao?

1. Dalawang Paglalarawan ng Bagong Kapanganakan.

Ang maingat na pag-aaral ng Juan 3 ay hindi sumusuporta sa mga ideya ng karamihan ng tao tungkol sa pagpasok sa Kaharian ng Diyos. Hindi binanggit ni Jesus ang mabubuting gawa, ang pagsapi sa mga organisasyong panrelihiyon o ang

pagdaan sa mga seremonyang panrelihiyon. Nagbigay Siya ng dalawang paglalarawan ng bagong kapanganakan:

a. Ang Hangin (Juan 3:8). Hindi ito nakikita, hindi mahuhulaan ang pagkilos nito, ngunit kitang-kita ang mga epekto nito. Ang Pinagmumulan nito ay ang Diyos at hindi ang tao. Ang Bagong Kapanganakan ay nagmumula sa Diyos (Juan 1:13). Ipinadadala ito mula sa Kanya upang di-nakikita at makapangyarihang kumilos sa pagbabago ng mga buhay.

b. Ang Ahas na Tanso (Juan 3:14-15; Mga Bilang 21:6-9). Nang magkasala ang bayan, inutusan ng Diyos si Moises na gumawa ng ahas na tanso at ilagay ito sa isang tikin. Ang lahat ng naniwala sa salita ni Moises at tumingin sa bagay na inilaan ng Diyos ay naligtas. Sinabi ni Jesus na Siya, bilang Anak ng Tao, ay “itataas” gaya ng ahas na iyon sa tikin upang maging layunin ng pananampalataya na magliligtas. Ang “pagtataas” na iyon ay malinaw na sa krus (Juan 12:32-33). Ang Bagong Kapanganakan ay nangyayari sa pagtingin kay Jesus bilang ang Isang ipinako sa krus dahil sa ating mga kasalanan.

2. Dalawang Pangunahing Sangkap sa Bagong Kapanganakan.

a. Ang Salita ng Diyos (1 Pedro 1:23; Santiago 1:18). Naririnig natin ang Salita ng katotohanan at sinasampalatayanan ito upang maligtas (Efeso 1:13; Roma 10:17). Ito ang binhi ng kaligtasan (Mateo 13:3-9; 18-23). Dumarating ang Bagong Kapanganakan kapag tunay nating sinasampalatayanan ang Salita ng Diyos at sinusunod ito.

b. Ang Banal na Espiritu (Tito 3:5; Juan 3:5, 6, 8).

Sinusumbatan Niya ang mga tao tungkol sa kasalanan (Juan 16:8-11) at inaakay sila kay Cristo. Ang Bagong Kapanganakan ay gawain ng Banal na Espiritu. Nagsisimula ito sa pagkasumbat

sa kasalanan at humahantong sa nilinis na buhay, “ang paghuhugas ng muling pagsilang.”

Mapapansin na wala sa mga nabanggit ang may kinalaman sa bautismo sa tubig. Sa katunayan, hindi binanggit ang bautismo. Ang tubig ay ginagamit sa Biblia bilang simbolo ng Espiritu (Juan 7:38-39) at ng Salita (Efeso 5:26). Walang pagkakatulad ang bautismo sa mga paglalarawang ginamit ni Jesus ng hangin at ng ahas na tanso. Ang bautismo ay larawan ng kaligtasan. Ito ay napakahalaga, at sumusunod ito sa bagong kapanganakan, ngunit hindi ito ang sanhi nito (Mga Gawa 8:12-13; 37-38).

Ano ang mga Bunga ng Bagong Kapanganakan?

1. Mayroon tayong bagong puso at bagong espiritu (Ezekiel 11:19).
2. Nakikibahagi tayo sa likas na pagka-Diyos (2 Pedro 1:4).
3. Ang Espiritu ng Diyos ay nananahan sa atin (Roma 8:9).
4. Tayo ay mga anak sa pamilya ng Diyos (1 Juan 3:1).
5. Mayroon tayong buhay na walang hanggan (1 Juan 5:11-12).
6. Iniibig natin ang Panginoong Jesu-Cristo (1 Juan 5:1).
7. Iniibig natin ang iba, lalo na ang mga Cristiano (1 Juan 3:14; 4:7).
8. Mayroon tayong kaloobang sumunod sa Panginoong Jesus (1 Juan 2:3).
9. Hindi tayo namumuhay sa kasalanan (1 Juan 3:9).
10. Namumuhay tayo sa katuwiran (1 Juan 2:29).

Naranasan mo na ba ang pagkasumbat sa kasalanan at bumaling kay Jesu-Cristo upang maligtas? Sinampalatayanan

mo na ba ang Ebanghelyo ng iyong kaligtasan at nagtiwala kay Cristo?

Gabay sa Pag-aaral: Ang Bagong Kapanganakan

Sinabi ni Jesus na hindi makikita ng isang tao ang Kaharian ng Diyos malibang siya ay ipanganak na muli. Napakahalaga na maunawaan ito. Pakisagot nang maingat ang mga tanong na ito.

1. Sagutin sa pamamagitan ng pagbilog sa Tama o Mali.
 - a. Ang isang tao ay ipinanganganak na muli sa pamamagitan ng pagpapabautismo sa tubig. (Tama o Mali)
 - b. Ang dalawang paglalarawan ng bagong kapanganakan na ibinigay ni Jesus ay ang dagat at ang ahas na tanso. (Tama o Mali)
 - c. Ang “ipanganak na muli” ay isang islogang pangunahing tumutukoy sa pagpapalit ng relihiyon. (Tama o Mali)
2. Unang lumapit si Nicodemo kay Jesus bilang (pumili ng isa)
 - a. isang naniniwala sa Diyos.
 - b. isang taong may mabuting asal.
 - c. isang dumadalo sa sinagoga.
 - d. isang taong interesado sa Kanya.
 - e. lahat ng nabanggit.
3. Ang “ipanganak na muli” ay nangangahulugang (pumili ng isa)
 - a. pagsapi sa iglesia.
 - b. pagpapalit ng iyong relihiyon.

- c. bagong buhay mula sa Diyos.
 - d. unti-unting pagbabagong espirituwal.
 - e. paniniwala sa Diyos.
4. Kailangang ipanganak na muli ang taong likas sapagkat (pumili ng isa)
 - a. siya ay masama.
 - b. siya ay patay sa kasalanan.
 - c. siya ay kontrolado ni Satan.
 - d. siya ay kaaway ng Diyos.
 - e. lahat ng nabanggit.
 5. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang Juan 1:12-13.
 6. Ano ang bahaging ginagampanan ng Salita ng Diyos sa bagong kapanganakan (Mateo 13:3-9, 18-23; Roma 10:17; Efeso 1:13; 1 Pedro 1:23)?
 7. Ano ang bahaging ginagampanan ng Banal na Espiritu sa bagong kapanganakan (Juan 3:6-8; 16:7-11; Tito 3:5; Mga Gawa 2:37)?
 8. Ano ang ilan sa mga bunga ng bagong kapanganakan?
 9. *Ano ang masasabi mo?* Ipaliwanag ang “Bagong Kapanganakan” sa sarili mong pananalita.
 10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod. Maaari mong sabihin ang tulad nito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri ng Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Matutulungan mo ba ako sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Maraming tao

ang gumagamit ng pananalitang “ipanganak na muli.” Ano ang kahulugan sa iyo ng pananalitang ito? (2) Sa palagay mo, paano nagiging kaanib ng pamilya ng Diyos ang isang tao? (3) Bakit sa palagay mo ginamit ni Jesus ang pananalitang ito upang ilarawan kung ano ang kahulugan ng pagiging Cristiano? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang ipadala ko sa iyo sa koreo o e-mail ang kopya ng resulta ng pagsusuri? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibibigay ng pinuno ng klase. Isulat ang mga sagot sa likod, at ipahiwatig kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay bibilangin ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpahayag ng interes.

Aralin 10: Kaligtasan sa Pamamagitan ng Biyaya

“SAPAGKAT SA BIYAYA KAYO AY NALIGTAS sa pamamagitan ng pananampalataya; at ito'y hindi mula sa inyong sarili: ito'y kaloob ng Diyos: hindi sa pamamagitan ng mga gawa, upang walang sinumang makapagmapuri” (Efeso 2:8-9). Ang kaligtasan ay sa pamamagitan ng biyaya, na nangangahulugang ito ay di-karapat-dapat na kagandahang-loob ng Diyos. Ito ay isang kaloob, na nangangahulugang hindi ito mabibili o mapagtatrabahuhan. Narito ang isang doktrinang mahirap tanggapin ng mga taong may relihiyosong pag-iisip. Madalas ay bahagya lamang itong tinatanggap o sa paraang ikinakaila ang katotohanan nito.

Ang salita para sa biyaya sa Lumang Tipan ay nangangahulugang “yumuko sa kabaitan sa isang nakabababa.” Ito ay sakdal na paglalarawan ng ginawa ng Diyos para sa atin. Ang salita sa Bagong Tipan ay nangangahulugang “kagandahang-loob, malayang pagkabukas-palad, kabaitan sa isang tao, o isang kaloob.” Ipinakikita nito na ang kaligtasan ay hindi pinagtatrabahuhan, hindi nararapat sa atin, at hindi binibili, nang buo man o bahagi lamang. Ang kaligtasan kay Jesu-Cristo ay “kaloob ng Diyos” at hindi nagpapahintulot ng anumang bayad sa Nagbibigay.

Mga Maling Ideya Tungkol sa Biyaya

Sasabihin ng katwiran ng tao na may ilang gawain na nakatutulong upang magkamit ng karapatan sa kaligtasan sa harap ng Diyos. Isipin ang mga pahayag na ito ng Salita ng Diyos tungkol sa gayong mga ideya:

1. Mga Gawa Bilang Daan Patungo sa Diyos.

“Kung sa biyaya, ay hindi na sa mga gawa” (Roma 11:6). “Hindi dahil sa mga gawa ng katuwiran na aming ginawa, kundi ayon sa Kanyang awa ay iniligtas Niya tayo” (Tito 3:5). Ang katuwiran ng Diyos ay buong-biyayang ibinibigay ng Diyos “sa hindi gumagawa” (Roma 4:5). Ang nagsisikap na magkamit ng kagandahang-loob para sa kaligtasan sa pamamagitan ng mga gawa ng tao ay naghahangad na gawing may-utang sa kanya ang Diyos (Roma 4:4).

2. Pagtupad sa Sampung Utos.

“Sapagkat sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan ay walang laman na aariing-ganap sa Kanyang paningin: sapagkat sa pamamagitan ng kautusan ay ang pagkakilala sa kasalanan” (Roma 3:20). “Kayo’y wala sa ilalim ng kautusan, kundi nasa ilalim ng biyaya” (Roma 6:14). “Kayo ay nahiwalay kay Cristo, kayong nagsisikap na ariing-ganap sa pamamagitan ng kautusan; kayo ay nahulog mula sa biyaya” (Galacia 5:4). Makikita ang pagkakaiba sa Juan 1:17, “Sapagkat ang kautusan ay ibinigay sa pamamagitan ni Moises, ngunit ang biyaya at ang katotohanan ay dumating sa pamamagitan ni Jesu-Cristo.”

Walang anumang batayan upang magmapuri tungkol sa pribilehiyong makapiling ang Diyos (Roma 3:27). Walang “hagdan patungo sa Diyos” na maitatayo sa katuwiran ng tao o sa mga gawaing panrelihiyon. Hindi naliligtas ang tao sa pagtalikod sa isang bagay, sa pakikipagtawaran sa Diyos o sa pag-aalok na dagdagan ng ating pagsisikap ang Kanyang ginawa. Ang kaligtasan ay hindi sa pamamagitan ng mga gawa, hindi sa pagtupad sa kautusan, hindi sa mga seremonyang panrelihiyon at hindi sa paghahangad na gawing may-utang sa

atin ang Diyos. Ito ay sa pamamagitan ng biyaya, at biyaya lamang.

Bakit Kailangan ang Biyaya?

1. Ang Kalagayang Moral ng Tao.

Wala siyang lakas upang lumapit sa Diyos ayon sa moralidad (Roma 5:6). Siya ay makasalanan (Roma 3:9), kaaway ng Diyos (Colosas 1:21), at patay sa mga kasalanan (Efeso 2:1). Paano kung gayon siya makagagawa ng sariling daan patungo sa Diyos?

2. Ang Ganap na Kabanalan ng Diyos.

Hindi kailanman maaabot ng tao ang Diyos sa sarili niyang pagsisikap. Ang kabanalan mismo ng Diyos ay hindi maaabot kahit ng pinakamabuting tao (Isaias 6:3-5). Yumuyuko ang Diyos sa tao sa biyaya.

Ano ang mga Bunga ng Biyaya?

1. Tayo ay Naligtas sa Pamamagitan ng Biyaya (Roma 3:24; 4:16).

Walang anumang idinadagdag ang tao.

2. Tayo ay Iniingatan ng Biyaya (Juan 10:28-29; 1 Pedro 1:5; 5:10).

Hawak Niya tayo sa Kanyang kamay at iniingatan sa Kanyang kapangyarihan. Hindi tayo iniingatan sa pamamagitan ng kautusan (Galacia 3:2-3) o ng iba pang gawa. Tayo ay nasa ilalim ng biyaya, hindi ng kautusan (Roma 6:14).

3. Tayo ay Nakatayo sa Biyaya (Roma 5:2; 1 Pedro 5:12).

Sa prinsipyong ito nakikitungo sa atin ang Diyos.

4. Tayo ay Namumuhay sa Pamamagitan ng Biyaya (Hebreo 13:21; Filipos 2:13).

Ang Diyos ang gumagawa sa atin upang bigyan tayo ng kakayahang mamuhay bilang Cristiano.

Mga Babala Tungkol sa Biyaya

Wala sa mga ito ang nagmumungkahi ng kalayaang magkasala o ng anumang pagbaba ng ating pagkatawag na mamuhay nang maka-Diyos.

1. Hindi Tayo Nagkakasala Upang Sumagana ang Biyaya (Roma 6:1).

2. Hindi Natin Ginagawang Dahilan ang Biyaya ng Diyos Para sa Karumihan (Judas 4).

Ang kalayaan ay hindi pagkakataon para sa kasamaan kundi para sa mapagmahal na pagsasakripisyo (Galacia 5:13).

3. Tayo ay Iniligtas Para sa Mabubuting Gawa (Efeso 2:10; Tito 3:8).

Hindi tayo namumuhay sa kasalanan (1 Juan 3:9). Iniingatan natin ang Salita ng Diyos (1 Juan 2:3-5). Ngunit ang mga ito ay *mga bunga* ng kaligtasan at hindi paraan upang makamit ang kagandahang-loob ng Diyos. Nabubuhay tayo para sa Diyos sapagkat iniibig natin ang Panginoong Jesus (Juan 14:15, 21).

Ang natatanging mensaheng Cristiano ay ang Ebanghelyo ng Biyaya (Mga Gawa 14:3; 20:24, 32). Ang Ebanghelyong ito ay nagmumula sa Diyos ng lahat ng biyaya (1 Pedro 5:10) na tumatanggap sa atin sa trono ng biyaya (Hebreo 4:16). Ito ay namamalaging prinsipyo ng likas na katangian ng Diyos at ng paraan ng Kanyang pakikitungo sa atin. Hindi tayo dapat

lumapit kailanman sa Kanya na may anumang ideya na Siya ay may obligasyon sa atin.

Gabay sa Pag-aaral: Kaligtasan sa Pamamagitan ng Biyaya

Natatangi ang pananampalatayang Cristiano sa pagbibigay-diin sa katotohanan ng kaligtasan sa pamamagitan ng biyaya. Ang ibang sistema ng paglapit sa Diyos ay nagkakaila sa katotohanang ito nang buo o bahagi. Tiyakin na nauunawaan mo ang doktrinang ito sa pagsagot sa mga tanong na ito.

1. Ang pagtupad sa Sampung Utos (pumili ng isa)
 - a. ay kailangan para sa kaligtasan ng Cristiano.
 - b. ay dapat isama sa gawain ni Cristo sa krus.
 - c. ay maaari nang lubusang ipagwalang-bahala ngayon.
 - d. ay ang sakdal na pamantayang kailangan upang makamit ang katuwiran ng Diyos.
 - e. ay wala sa mga nabanggit.
2. Lagyan ng tsek ang *pinakatumpak*. Ang biyaya ay ang Diyos na
 - a. umaabot sa mga hindi karapat-dapat sa Kanyang kagandahang-loob.
 - b. umaabot sa mga karapat-dapat sa Kanyang kagandahang-loob.
 - c. umaabot sa mga karapat-dapat sa Kanyang hatol.
3. Ayon sa Kasulatan, ang lahat ng tao ay (pumili ng isa)
 - a. likas na mabuti.
 - b. likas na naghahanap sa Diyos.

- c. likas na masama.
 - d. likas na may mabuting hangarin, ngunit mahina.
4. Maaaring iligtas ng Diyos ang mga makasalanan sa pamamagitan ng biyaya at manatiling banal sapagkat (pumili ng isa)
- a. pumalit si Cristo sa lugar ng makasalanan at nagdusa para sa atin.
 - b. magagawa ng Diyos ang anumang naisin Niya, kahit hindi ito tugma.
 - c. ang kasalanan ay hindi gaanong mabigat.
 - d. iyon ang Kanyang tungkulin sa Kanyang mga nilalang.
5. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang Efeso 2:8-9.
6. Paghambingin ang dalawang bagay sa bawat talata sa ibaba:
- 1 Pedro 5:5
- Judas 4
- Galacia 5:4
- Roma 11:6
- Roma 4:4
7. Alin sa mga pahayag na ito ng Biblia ang nagpapakita ng biyaya?
- a. “Gawin mo ito at mabubuhay ka.”
 - b. “Iibigin mo ang Panginoon mong Diyos.”
 - c. “Iniibig natin Siya sapagkat Siya ang unang umibig sa atin.”
 - d. “Ang kaluluwang nagkakasala ay mamamatay.”

8. Anong maling ideya tungkol sa biyaya ang itinutuwid ng Judas 4 at 1 Pedro 2:16?
9. *Ano ang masasabi mo?* Sabihin sa sarili mong pananalita kung ano ang kahulugan sa iyo ng biyaya ng Diyos.
10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod. Maaari mong sabihin ang tulad nito:
- “Kasali ako sa isang Pagsusuri ng Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Matutulungan mo ba ako sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Ano ang layunin ng Sampung Utos? (2) Ginagamit mo ba ang salitang ‘palugit’ o ‘grace’ sa pang-araw-araw na pananalita, gaya ng ‘grace period’? (3) Ano sa palagay mo ang ibig sabihin ng Biblia kapag sinasabi nitong tayo ay ‘naligtas sa pamamagitan ng biyaya’? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang ipadala ko sa iyo sa koreo o e-mail ang kopya ng resulta ng pagsusuri? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibibigay ng pinuno ng klase. Isulat ang mga sagot sa likod, at ipahiwatig kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay bibilangin ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpahayag ng interes.

Aralin 11: Pagsampalataya kay Jesu-Cristo

Nagtanong ang bantay ng bilangguan sa Filipos, “Ano ang dapat kong gawin upang maligtas?” Sumagot si apostol Pablo, “Sumampalataya ka sa Panginoong Jesu-Cristo, at maliligtas ka” (Mga Gawa 16:30-31). Ngunit ano ang kahulugan ng sumampalataya sa Panginoong Jesu-Cristo?

Maraming tao ang may kakaibang ideya tungkol sa napakahalagang paksang ito. Narito ang ilang karaniwan at hindi ayon sa Biblia na halimbawa: sinasabi ng mga tao, “Sumasampalataya ako”

1. Sapagkat kinikilala nila na si Jesus ay nabuhay at namatay dito sa lupa;
2. Sapagkat hinahangaan nila ang moralidad at mga turo ni Jesus tungkol sa tamang asal;
3. Sapagkat sumapi sila sa isang grupong panrelihiyon;
4. Sapagkat nananalangin sila sa Diyos;
5. Sapagkat inulit nila ang isang panalangin, pahayag ng doktrina o pormula.

Ito ba ang pagsampalataya kay Cristo ayon sa Biblia? Binabago ba ng ganitong uri ng paniniwala ang buhay ng mga tao? Nagbibigay ba ito ng matibay na katiyakan ng pagpunta sa langit?

Ano ang Pananampalataya?

Ano ang sumampalataya kay Cristo? Ang pananampalataya ayon sa Biblia ay inilarawan bilang may kasamang mga ideya ng pagtitiwala, personal na pagtitiwala, pagkahikayat at

pagsandig. Sinasabi natin, “May tiwala ako sa taong iyon.” Ito ay kabaligtaran ng pag-aalinlangan. Hindi ito pagiging madaling malinlang o walang muwang. Ang pananampalataya ay may mga sumusunod na sangkap:

1. Ang Pananampalataya ay May Layunin.

Ang pananampalataya ay *nasa* isang tao o isang bagay. Para sa mga Cristiano, ang isang ito ay isang Buhay na Persona, ang Panginoong Jesu-Cristo (Mga Gawa 20:21). “Ito ang gawa ng Diyos, na kayo’y sumampalataya sa Kanya na Kanyang isinugo” (Juan 6:29). Tinanong ng Panginoong Jesus ang lalaking bulag, “Sumasampalataya ka ba sa Anak ng Diyos?” (Juan 9:35). Ang magnanakaw sa krus, upang makapasok sa Paraiso, ay kinailangan lamang sumampalataya kay Jesus (Lucas 23:42-43). Ang pagsampalatayang ito ang puso ng mensahe ng Ebanghelyo (Mga Gawa 8:35-37; 1 Juan 5:13). Hindi ito *kung gaano kalaki*, kundi *kung kanino* tayo sumasampalataya. Tinatanggap Siya ng pananampalataya (Juan 1:12).

2. Ang Pananampalataya ay Nangangailangan ng Nilalaman.

Dapat nating marinig ang Salita ng Ebanghelyo at sampalatayanan ito (Mga Gawa 15:7). Naligtas ang mga taga-Corinto nang ipangaral sa kanila ni Pablo ang Ebanghelyo. Ang Ebanghelyong iyon, na siyang “buong Ebanghelyo,” ay maingat na inilarawan sa 1 Corinto 15:1-4. Si Cristo ay namatay dahil sa ating mga kasalanan, inilibing at muling nabuhay, lahat ayon sa mga Kasulatan. Ang pagtitiwala kay Cristo ay dumarating pagkatapos marinig ang Ebanghelyo, na tinatawag na Salita ng Katotohanan (Efeso 1:13). Ang Ebanghelyong ito ay napakahalaga at napakamahalaga na ang sinumang tao o anghel na magbabago nito ay nasa ilalim ng sumpa (Galacia 1:6-9).

3. Ang Pananampalataya ay May Batayan.

Ang batayang iyon ay ang Salita ng Diyos (1 Tesalonica 2:13; Roma 10:17). Ang pananampalatayang Cristiano ay nakatuon sa tinatawag na “patotoo ng Diyos” sa mga Kasulatan (1 Juan 5:9). Tinatanggap ng pananampalataya ang katotohanan ng Diyos (1 Tesalonica 2:13) at naniniwala na ang Diyos ay tapat, bagaman ang bawat tao ay maging sinungaling (Roma 3:3-4). Hindi tayo “tumatalon sa dilim,” gumagamit ng bulag na pananampalataya, o nagtitiwala sa ating mga damdamin. Sumasampalataya tayo at sumasandig sa Salita ng Diyos.

4. Ang Pananampalataya ay Nagbubunga ng Pagkilos.

Maaaring akalain natin na ang pananampalataya ay pagsang-ayon lamang ng isip sa isang pahayag, ngunit hindi ganoon. Pansinin ang mga salitang pagkilos sa mga sumusunod: lumapit ang mga tao kay Jesus, nagpatirapa sa harap Niya at sumunod sa Kanyang Salita; sinabi Niya sa isang lalaki na iunat ang kanyang kamay (Mateo 12:13); sinabi Niya sa isa pa na buhatin ang kanyang higaan (Mateo 9:6); inutusan Niya ang isa pa na maghugas sa isang tangke ng tubig (Juan 9:7). Paulit-ulit Siyang humingi ng pagkilos.

Si Abraham ang huwaran ng isang taong sumampalataya sa Diyos. Kapag pinaghambing ang Genesis 12:1-4, Mga Gawa 7:2-3 at Hebreo 11:8, makikita na narinig niya ang Salita ng Diyos at tumugon sa pag-alis sa kanyang bayan nang hindi nalalaman kung saan siya aakayin ng Diyos. Ang tugong ito ng pagsampalataya ay malinaw na nagpakita ng kanyang pananampalataya.

Ang pananampalatayang nagliligtas ay pananampalatayang nagbubunga ng pagkilos. Ang pananampalatayang nagliligtas

ay hindi kailanman naging pasibong pagsang-ayon lamang ng isip sa mga katotohanan ng kasaysayan. Ang anumang tinatawag na “pananampalataya” na walang gawa ay “patay na pananampalataya.” Kapag tunay na sumampalataya ang isang tao kay Cristo, ang bunga ay isang buhay ng mabubuting gawa. (Tingnan ang Santiago 2:14-26 kung saan pinaghahambing ang pananampalatayang nagliligtas at ang “patay na pananampalataya.”) Ang pananampalatayang nagliligtas ay higit pa sa “paniniwala na” totoo ang mga katotohanan tungkol kay Cristo at sa Kanyang kamatayan. Tayo ay “sumasampalataya sa” Anak ng Diyos, na personal na nakatalaga sa Kanya.

Mga Halimbawa ng Pananampalataya

Puno ang mga Kasulatan ng mga halimbawa ng pananampalataya. Ang ikalabing-isang kabanata ng Hebreo ay tinawag na “Talaan ng Karangalan ng Pananampalataya” sapagkat itinatala nito ang ilang namumukod-tanging lalaki at babae na may pananampalataya. Balikan ang mga ito at markahan ang mga pagkilos na kanilang ginawa sa kanilang mga hakbang ng pananampalataya.

Dalawa pang halimbawa ang maaaring banggitin. Ang una ay ang pananampalataya ng senturion sa Mateo 8:5-10. Naniwala ang senturion na mapagagaling ni Cristo ang kanyang alipin sa pagsasalita lamang. Ang isa pa ay ang pananampalataya ng babaing taga-Canaan (Mateo 15:22-28). Nakiusap siya na palayain ng Panginoon ang kanyang anak na babae mula sa mga demonyo. Ang kanyang pananampalataya ay mapagpakumbaba at matiyaga.

Paano Lumapit kay Cristo

Kapag lumalapit tayo kay Cristo, maraming bagay ang kasangkot:

1. Sinumbatan Tayo ng Espiritu Tungkol sa Kasalanan (Juan 16:8-11).

Inaamin natin sa Diyos na tayo ay makasalanan (Lucas 15:18; 18:13-14).

2. Nagsisisi Tayo sa Ating mga Kasalanan (Lucas 13:3; Mga Gawa 3:19; 17:30; 20:21).

Hinahangad nating magbago sa pagtalikod sa ating mga kasalanan at pagbaling kay Cristo.

3. May Kaalaman sa Ebanghelyo.

Dapat natin itong sampalatayanan upang maligtas (Mga Gawa 15:7-9; 1 Corinto 15:1-4). Ang puso ng mensaheng iyon ay ang Panginoong Jesu-Cristo.

4. Sinasampalatayanan Natin ang Salita ng Diyos (Marcos 4:20; Juan 5:24).

5. Tinatanggap Natin ang Anak ng Diyos sa Pananampalataya (Juan 1:12; 1 Juan 5:12-13) at Nagiging Tagasunod Niya (Juan 10:4-5, 27).

6. Bilang Bunga ay Ipinahahayag Natin Siya sa Harap ng Iba (Mateo 10:32; Lucas 12:8; Roma 10:9).

Ang pananampalatayang nagliligtas ay inilalagay ang buong bigat nito sa Panginoong Jesu-Cristo at sa Kanyang ganap na gawain. Ang pananampalataya ay ang kasangkapan, ang paraan, at ang daluyan na dinadaan ng biyaya ng Diyos. Hindi ito ang pinagmumulan ng kaligtasan, hindi isang gawang

may karapatang gantimpalaan, hindi isang kahusayang moral na nagpapaging-karapat-dapat sa isang tao. Ito ang walang-lamang kamay na tumatanggap sa malayang iniaalok ng Diyos. Ang paghihiganti ay nasa mga hindi sumusunod sa Ebanghelyo (2 Tesalonica 1:8).

Ibinibigay ng pananampalataya ang lahat ng kaluwalhatian sa Diyos. Maaari itong gamitin ng lahat ng uri ng tao sa iba't ibang edad, katayuan at talino. Ito ay bukas sa lahat. Ang huwad na pananampalataya ay maaaring bumanggit sa pangalan ni Cristo at gumawa ng makapangyarihang gawa, ngunit ilalantad at itatakwil ng Panginoon ang mga mapagpanggap (Mateo 7:21-23; Lucas 13:28), sapagkat ang mga ito ay mga damo sa gitna ng trigo (Mateo 13:24-30). Ang tunay na pananampalataya ay magpapakita ng pagbabago ng buhay (Hebreo 6:9-10). Sinusunod ng mga tunay na mananampalataya ang Salita ng Diyos (1 Juan 2:4-5), iniibig ang kapwa mananampalataya (1 Juan 3:14), gumagawa ng mabubuting gawa (Efeso 2:10), namumuhay sa katuwiran (1 Juan 3:7, 10; Efeso 4:22-24) at hindi *namumuhay sa kasalanan* (1 Juan 3:9-10; Galacia 5:19-21).

Sumampalataya ka na ba sa Panginoong Jesu-Cristo?

Gabay sa Pag-aaral: Pagsampalataya kay Jesu-Cristo

Ang pinakamahalagang usapin sa panahon at sa walang hanggan para sa bawat tao ay kung tayo ay makakapiling ng Diyos magpakailanman o mahihiwalay sa Kanya. Pag-isipang mabuti ang mga sumusunod:

1. Makatitiyak ako na ako ay ligtas sapagkat (pumili ng isa)
 - a. nanalangin ako upang hilingin kay Jesus na pumasok sa aking puso.

- b. sinagot ng Diyos ang marami sa aking mga panalangin.
- c. tinalikuran ko na ang dati kong pamumuhay.
- d. nagbabasa na ako ngayon ng Biblia at nagsisimba.
- e. wala sa mga ito.

2. Ang pananampalatayang nagliligtas ay (pumili ng isa)

- a. pagsang-ayon sa sinasabi ng Biblia.
- b. paniniwala sa Diyos nang buong puso.
- c. paniniwala na kailangan ang mga bagay na espirituwal o panrelihiyon.
- d. paniniwala na si Jesus ay nabuhay at namatay at Siya ang pinakadakilang tao sa kasaysayan.
- e. wala sa mga nabanggit.

3. Ilarawan sa sarili mong pananalita ang pananampalatayang nagliligtas.

4. Ano ang sinampalatayanan ng “mabuting magnanakaw” (Lucas 23:39-43)?

5. Itala ang tatlong pangunahing punto ng Ebanghelyo sa 1 Corinto 15:1-4 at lagyan ng tsek ang isa na pinakamahirap mong sampalatayanan noon o ngayon.

- a.
- b.
- c.

6. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang 1 Juan 5:9.

Lubos mo bang tinatanggap ang patotoong ito? Ipaliwanag.

7. Ano ang katibayan ng tunay na pananampalataya sa babaing taga-Canaan sa Mateo 15:22-28? Gagawin mo rin ba ang ganoong paninindigan sa harap ng Panginoong Jesus?
8. Sa anong paraan mo personal na nakilala o isinagawa ang mga sumusunod na talata?

Lucas 13:3

Lucas 18:13-14

Juan 16:7-9

Roma 10:9-10

Efeso 1:13

Apocalipsis 3:20

9. *Ano ang masasabi mo?* Sa anong mga bagay may tanong ka pa tungkol sa kahulugan ng sumampalataya kay Jesus?

Kung mamatay ka ngayon at tumayo sa harap ng Diyos, at itanong Niya sa iyo, “Bakit kita papapasukin sa Aking langit?” ano ang isasagot mo?

10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod. Maaari mong sabihin ang tulad nito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri ng Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Matutulungan mo ba ako sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Madalas nating marinig ang pananalitang ‘sumampalataya kay Jesu-Cristo.’ Sa palagay mo, ang ‘sumampalataya’ ba kay Cristo ay higit pa sa pagsang-ayon ng isip sa ilang katotohanan tungkol sa Kanya at sa Kanyang buhay? (2) Ano sa palagay mo ang tunay na

pananampalataya? (3) Sa palagay mo, posible bang magtiwala ang mga tao sa Diyos sa pang-araw-araw na bagay ngunit hindi magtiwala sa Kanya para sa kanilang walang hanggang hinaharap? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang ipadala ko sa iyo sa koreo o e-mail ang kopya ng resulta ng pagsusuri? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibibigay ng pinuno ng klase. Isulat ang mga sagot sa likod, at ipahiwatig kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay bibilangin ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpahayag ng interes.

Aralin 12: Katiyakan ng Kaligtasan

Madalas sabihin, “Walang taong makatitiyak na siya ay papunta sa Langit.” Karaniwan itong sinusuportahan ng ilang pagtutol. Sinasabi na ang mga bagay na ginagawa natin sa buhay ay maaaring magpawala ng ating kaligtasan. Sa anong batayan natin matitiyak na mayroon tayong buhay na walang hanggan? Ang tanong na ito ay dapat sagutin ng mga pahayag ng Banal na Kasulatan.

Posible ang Katiyakan

“Ang mga bagay na ito ay isinulat ko sa inyo na sumasampalataya sa pangalan ng Anak ng Diyos, upang inyong malaman na kayo ay may buhay na walang hanggan” (1 Juan 5:13). Mapapansin mo na hindi nito sinasabing maaari mong madama—o maasahan—o maisip—o maguni-guni. Sinasabi nito, “upang inyong *malaman* na kayo ay may buhay na walang hanggan.” Mahigit 30 ulit sa kanyang unang sulat inuulit ni Juan ang salitang “malaman” sa iba’t ibang anyo. Isipin ang mga pariralang ito: “nalalaman natin na nakikilala natin Siya” (2:3), “nalalaman natin na tayo ay lumipat na mula sa kamatayan tungo sa buhay” (3:14), “nalalaman natin na Siya ay nananatili sa atin” (3:24), “nalalaman natin na tayo ay sa katotohanan” (3:19), “nalalaman natin ... na tayo ay nananatili sa Kanya” (4:13).

Tunay na totoo na “hindi ang bawat nagsasabi sa Akin, Panginoon, Panginoon, ay papasok sa Kaharian ng langit” (Mateo 7:21). Bukod dito, ang ilang nagpapahayag na sila ay mananampalataya at nakisama sa mga Cristiano ay itataboy ng Panginoon (Lucas 13:25-27). “Sa kanilang mga bunga ay makikilala ninyo sila,” sabi ng Tagapagligtas (Mateo 7:20). Gayunman, kung nagkaroon ng tunay na espirituwal na muling

pagsilang na tinatakan ng Banal na Espiritu (Efeso 1:13), at pinatutunayan ng buhay ng isang tao (1 Juan 2:6), ang isang mananampalataya ay makatitiyak ng buhay na walang hanggan ngayon din (2 Timoteo 1:12; Roma 8:38-39).

Ang *katiyakan* ay inilalarawan bilang “pagtitiwala” o “kalagayan ng pagkatiyak.” Ang *katiyakan ng kaligtasan* ay ang pagtitiwala o kalagayan ng pagkatiyak ng isang Cristiano tungkol sa sarili niyang kaligtasan (buhay na walang hanggan). Malinaw na ipinakikita ng mga Kasulatan na nais ng Diyos na malaman ng Cristiano na siya ay patungo sa langit. Ang *katiyakan ng kaligtasan* ay hindi lamang pag-asa ng tao o kapangahasan. Ito ay katotohanang batay sa sapat (banal) na patotoo na tayo ay nasa tamang ugnayan sa Diyos.

Tatlong Saksi Para sa Katiyakan ng Mananampalataya

Binigyan ng Diyos ang Cristiano ng tatlong saksi na nagpapatotoo sa kanyang ugnayan sa Diyos, at dito niya dapat ibatay ang kanyang katiyakan:

1. Ang Salita ng Diyos.

Ito ang ating pinakamatibay na saksi. Kung paanong ang ating kaligtasan ay batay sa pagsampalataya sa Salita ng Diyos (Genesis 15:6; Roma 10:9-10), gayundin ang ating katiyakan ay batay sa Kanyang Salita. Ang sumasampalataya sa Anak ay may buhay na walang hanggan (Juan 3:16, 36; 5:24). Ang ating kaligtasan ay batay sa *katotohanan* na nasa atin ang Anak ng Diyos, hindi sa pagkakaroon natin ng isang *damdamin* (1 Juan 5:12). Wala saanman sa mga Kasulatan na binabanggit ang “pakiramdam” na ligtas. Kung lalapit tayo kay Jesus, nasa atin ang Kanyang salita na hindi Niya tayo itataboy (Juan 6:37).

2. Mga Panlabas na Pagsubok ng Katotohanan.

Ang isa pang mahalagang saksi ay ang katotohanan ng isang *nabagong buhay*. Ang magnanakaw sa krus ay may limitadong pagkakataon na manindigan para kay Cristo, ngunit hayagan niyang ipinahayag ang kanyang pananampalataya at sinaway ang isa pang magnanakaw (Lucas 23:40-43). Bagaman may mga mananampalatayang namumuhay sa laman (1 Corinto 3:1-4), na ang halimbawa ay si Lot (2 Pedro 2:7-8); hindi ito nangangahulugan na ang kanilang buhay ay walang anumang katibayan ng buhay na espirituwal. May probisyon ang Kasulatan para sa pagkabigo ng tao (1 Juan 1:9; 2:1-2), ngunit hindi ito pahintulot na magkasala. Ang mga sumusunod ay mga pagsubok ng Kasulatan sa banal na buhay sa isang tao:

- a. Pagpapahayag kay Cristo (Roma 10:9-10)
- b. Mabubuting gawa (Santiago 2:14-26; Efeso 2:10)
- c. Pagsunod sa Salita (1 Juan 2:4-5; 5:2-3)
- d. Hindi pag-ibig sa sanlibutan (1 Juan 2:15)
- e. Pamumuhay sa katuwiran (1 Juan 3:7, 10)
- f. Hindi pamumuhay sa kasalanan (1 Juan 3:9-10; Galacia 5:21)
- g. Pag-ibig sa kapwa mananampalataya (1 Juan 3:14)
- h. Pagpapatibay sa pagka-Diyos ni Cristo (2 Juan 9)
- i. Pagkukusang aminin at ipahayag ang kasalanan bilang mananampalataya (1 Juan 1:8-9)

3. Panloob na Saksi.

Ang ikatlong saksi ay ang ating sariling damdamin. Ang saksing ito ang pinakamahina sa tatlo sapagkat ito ay pansarili at maaaring dayain ng isang tao ang kanyang sarili. Gayunman, kapag isinama sa dalawa pa, ito ay mahalagang saksi. Ang mga

sumusunod ay mga pansariling pagsubok ng katotohanan ng banal na buhay:

- a. Ang patotoo ng Espiritu kasama ng ating espiritu (Roma 8:16)
- b. Wala nang kamalayan sa kasalanan bilang utang na hindi pa nababayaran (Hebreo 10:2)
- c. Pagkabagabag kapag tayo ay nagkakasala (Awit 32:3-5)
- d. Nagbago ang ating sariling paraan ng pamumuhay (tingnan ang mga panlabas na pagsubok); nadarama natin ang katotohanan sa panalangin; may malasakit tayo sa mga naliligaw; may pananabik tayo sa Salita, at iba pa.

Mga Cristianong Nag-aalinlangan at mga Nagpapahayag na Hindi Ligtas

Bagaman mabigat ang mga pag-aalinlangan tungkol sa ating kaligtasan (at maging makasalanan pa), ang karamihan ng mga Cristiano ay ginugulo ng gayong mga pag-aalinlangan sa isang panahon o iba pa sa kanilang karanasan. Ang mga sumusunod na gabay ay maaaring makatulong sa mga nagtatanong tungkol sa sarili nilang kaligtasan:

Mga Cristianong Nag-aalinlangan	Mga Nagpapahayag na Hindi Ligtas
1. May malasakit sa kanilang ugnayan sa Diyos (nagtatanong sila).	1. Karaniwang pabaya, at may kumpiyansa pa.
2. Madalas magpakita ng paulit-ulit na pag-aalala tungkol sa kanilang kaligtasan.	2. Mariing ipinagtatanggol ang kanilang kaligtasan sa kabila ng salungat na katibayan sa kanilang buhay. Lumalaban at nagagalit sa anumang tanong tungkol dito.

Mga Cristianong Nag-aalinlangan	Mga Nagpapahayag na Hindi Ligtas
3. Nakikiisa sa mga Cristiano, bagaman madalas nilang nadarama na hindi sila karapat-dapat na mapabilang sa kanila.	3. Madalas pumuna sa mga mananampalataya at sa iglesia—sinisisi sila sa iba't ibang bagay, madalas sa masasakit na pananalita.
4. Madalas pag-alinlanganan ang kanilang kaligtasan sa panahon ng “pagbaba” ng isip o katawan—mga panahon ng suliranin sa kanilang buhay.	4. Halos hindi o hindi kumikilala ng pangangailangan sa mga panahong ito.

Pagharap sa mga Pag-aalinlangan

1. Kilalanin ang mga Pag-aalinlangan.

Maaaring nagkaroon ka ng mga tanong na tulad ng mga sumusunod: “Nang tanggapin ko si Cristo, walang nangyari—hindi ako nakadama ng pagbabago.” “Hindi ko alam kung sumampalataya ako sa tamang paraan.” “Wala sa akin ang patotoo ng Espiritu.” “Naniniwala ako na nagawa ko ang kasalanang hindi mapatatawad.” “Hindi ipinakikita ng aking buhay na ako ay Cristiano. Napakalaki ng aking pagkabigo.”

2. Suriin ang Iyong Sarili.

Ang mga sumusunod na tanong ay maaaring makatulong upang matukoy ang tunay na kalagayang espirituwal ng isang tao: “Naranasan mo na ba ang pagkasumbat sa kasalanan sa iyong buhay?” “Saan mo ibinabatay ang iyong pag-asa sa langit?” “Kailan at sa anong kalagayan mo tinanggap si Cristo?” Ang isang tunay na mananampalataya ay nakaranas ng pagkasumbat sa kasalanan at pagsisisi at ibinabatay ang kanyang pag-asa ng kaligtasan kay Cristo lamang at sa

Kanyang gawain. Sa pangkalahatan, maaalala niya ang isang sandali na buong-pusong ipinagkatiwala niya ang sarili kay Jesu-Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas; kung hindi niya alam ang panahon, alam man lamang niya na naganap na ang pagtatalagang iyon.

3. Patibayin sa Panalangin.

Kung may pag-aalinlangan, isaalang-alang ang isang panalangin ng pagtatalaga kay Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas. Gayunman, ang paulit-ulit na panalangin sa ganitong paraan ay hindi kapalit ng pagdating sa puntong sinasampalatayanan ang Salita ng Diyos at nagpapahinga rito, sa halip na umasa sa damdamin.

Ang Kahalagahan ng Pagsusuri sa Sarili

Nagbabala si Jesus laban sa pandaraya sa sarili tungkol sa kaligtasan. Marami ang mag-aangking nakilala nila Siya at gumawa ng malaking paglilingkod para sa Kanya, *ngunit* sila ay itatapon sa kadiliman sa labas sapagkat hindi sila tunay na mananampalataya (Mateo 7:21-23; Lucas 13:23-28). Kaya kung tayo ay may anumang pag-aalinlangan, dapat nating suriin ang ating sarili kung tayo ay nasa pananampalataya (2 Corinto 13:5) gamit ang mga panlabas na pagsubok ng katotohanan na ibinigay sa itaas. Maaaring gawin ang pagtatalaga kay Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas kung may pag-aalinlangan pa.

Gabay sa Pag-aaral: Katiyakan ng Kaligtasan

Ang pinakamabuting bagay kasunod ng pagkakilala sa Diyos ay ang pagkakaroon ng katiyakan na tayo ay Kanya magpakailanman. Paano natin matitiyak na mayroon tayong

buhay na walang hanggan? Pag-isipang mabuti ang mga sumusunod na tanong:

1. Alin sa mga sumusunod na pahayag ang pinakamahusay na nagpapakita ng konsepto ng Biblia tungkol sa katiyakan ng kaligtasan?
 - a. Sa palagay ko ay may buhay akong walang hanggan.
 - b. Umaasa ako na may buhay akong walang hanggan.
 - c. Alam ko na may buhay akong walang hanggan.
 - d. Malalaman ko kapag namatay ako kung may buhay akong walang hanggan.
2. Sagutin sa pamamagitan ng pagbilog sa Tama o Mali.
 - a. Imposible para sa isang tao na matiyak na siya ay may buhay na walang hanggan. (Tama o Mali)
 - b. Posibleng magkaroon ng katiyakan na batay sa maling dahilan. (Tama o Mali)
 - c. Ang ilang nagsasabing sila ay sumasampalataya ay mapapahamak. (Tama o Mali)
 - d. Ang katiyakan ng kaligtasan ay pag-asa lamang ng tao at kapangahasan. (Tama o Mali)
3. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang 1 Juan 5:10-13.
4. Ano ang ipinakikita ng mga sumusunod na talata tungkol sa kakayahan ng isang tao na malaman na siya ay may buhay na walang hanggan?

1 Juan 2:3

1 Juan 3:14

1 Juan 3:19

1 Juan 3:24

1 Juan 4:13

5. Alin sa mga sumusunod ang pinakamahusay na saksi ng katotohanan ng ating ugnayan sa Diyos? Itala ayon sa kahalagahan mula sa pinakamaasahan hanggang sa pinakadi-maaasahan.
 - a. Patotoo ng mga kaibigan
 - b. Salita ng Diyos
 - c. Panlabas na pagsubok ng katotohanan
 - d. Panloob na saksi
6. Mula sa Mateo 7:21-23, bakit mahalaga na ang ating katiyakan ng kaligtasan ay nakabatay sa matibay na saligan?
7. Alin sa mga panlabas na pagsubok ng katotohanan na nakatala sa araling ito ang totoo sa iyong buhay?
8. Nagkaroon ka na ba ng pag-aalinlangan tungkol sa iyong walang hanggang patutunguhan mula nang tanggapin mo si Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas? Paano mo ito hinarap?
9. *Ano ang masasabi mo?* Kung may magtatanong sa iyo, “Paano mo natitiyak na mayroon kang buhay na walang hanggan?” ano ang isasagot mo?
10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod. Maaari mong sabihin ang tulad nito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri ng Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Matutulungan mo ba ako sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Sa palagay mo,

posible bang matiyak ng isang tao na mayroon siyang buhay na walang hanggan? (2) Ano sa palagay mo ang ibig sabihin ni Apostol Juan nang isulat niya, “Ang mga bagay na ito ay isinulat ko upang inyong malaman na kayo ay may buhay na walang hanggan”? (1 Juan 5:13) (3) Dumating ka na ba sa isang punto sa iyong sariling karanasang espirituwal na tiyak mong nalaman na mayroon kang buhay na walang hanggan? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang ipadala ko sa iyo sa koreo o e-mail ang kopya ng resulta ng pagsusuri? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibibigay ng pinuno ng klase. Isulat ang mga sagot sa likod, at ipahiwatig kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay bibilangin ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpahayag ng interes.

Aralin 13: Pamumuhay sa Bagong Buhay

“AKO’Y NAPARITO UPANG SILA’Y MAGKAROON NG BUHAY, at magkaroon nito nang lalong sagana” (Juan 10:10b). “Ang sumasampalataya sa Akin, gaya ng sinabi ng Kasulatan, ‘Mula sa kanyang kaloob-looban ay dadaloy ang mga ilog ng tubig na buhay.’” (Juan 7:38). “Ang lahat ng ipinanganak ng Diyos ay nagtatagumpay laban sa sanlibutan” (1 Juan 5:4). Ang mga dakilang pahayag na ito tungkol sa buhay ng sumasampalataya sa Panginoong Jesus ay tahasang inihaharap sa Bagong Tipan bilang karaniwang pamantayan ng pamumuhay Cristiano. Ang kapayapaan, kapahingahan at kapangyarihang espirituwal ay hindi dapat maging pambihira sa mga tagasunod ng ating Tagapagligtas, kundi ang karaniwang karanasan.

Hindi lamang nag-aalok ang Panginoon ng kapatawaran sa pagkakasala at ng katiyakan ng buhay na walang hanggan, kundi nag-aalok din Siya ng isang bagong buhay kung saan ang Espiritu ni Cristo ay aktibong kumikilos upang baguhin ang ating paglakad at panibaguhin ang ating isip. Maaari tayong magkaroon ng ganoong buhay kung susundin natin ang sinasabi ng Kasulatan kung paano ito dapat ipamuhay. Ang pagpapala at kapangyarihang espirituwal ay hindi awtomatiko para sa mga mananampalataya. Ang mga ito ay may mga kondisyon.

Mga Salita Para sa Bagong Mananampalataya

Tinalakay natin ang pangangailangang matiyak na mayroon tayong buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Jesu-Cristo na ating Panginoon. Mahalagang ituon ang ating pag-asa sa malinaw na mga pangako sa Salita ng Diyos tungkol sa Kanya. Mahalaga ring ipakita ang isang nabagong buhay bilang

katibayan ng katotohanan ng ating pag-aangking kilala natin ang Panginoong Jesus. Narito ang ilang panimulang pampalakas-loob:

1. Ipahayag si Cristo Bilang Iyong Panginoon sa Harap ng Iba (Roma 10:9-10; Lucas 12:8).

Huwag maging tahimik at nagtatagong mananampalataya.

2. Itigil ang mga Nakapipinsalang Gawi at Pakikisama (Awit 1; 2 Corinto 6:14-18).

Huwag hayaang hilahin ka pababa ng iba habang sinisikap mong tulungan sila.

3. Humanap ng Isang Magulang sa Pananampalataya na Makakasama sa Panalangin at Makatutulong (Eclesiastes 4:9-10).

Mas malaki ang pag-unlad at pampalakas-loob kapag may ganitong tulong.

Mga Prinsipyo ng Buhay Espirituwal

Ang matagumpay na pamumuhay Cristiano ay hindi lamang para sa mga misyonero at sa mga pambihirang alagad. Ito ang kalooban ni Cristo para sa lahat ng Kanyang bayan (2 Corinto 2:14; Efeso 4:13). Ang mga sumusunod ay nagmamarka ng landas ng tagumpay sa bawat araw:

1. Pasakop kay Jesu-Cristo Bilang Panginoon Araw-araw (Colosas 2:6; 2 Corinto 8:5).

Hindi Niya mapagpapala ang taong ayaw lumuhod sa Kanyang pangingibabaw at pag-ibig. Tayo ay Kanya at hindi sa ating sarili (1 Corinto 6:19-20).

2. Sumuko Araw-araw sa Bawat Udyok ng Banal na Espiritu

(Roma 6:13-19; 8:14).

Hindi natin dapat pighatiin, patayin o labanan sa anumang paraan ang Isa na nananahan sa atin at siyang ating pagpapahid (Roma 8:9; 1 Juan 2:27). Dapat tayong patuloy na mapuspos, o makontrol, ng Espiritu (Efeso 5:18). Ang mananampalatayang puspos ng Espiritu ay lumalakad nang karapat-dapat sa Diyos (Colosas 1:10).

3. Maging Abala kay Cristo Mismo, sa Halip na sa Sarili

(Hebreo 12:2-3).

Dapat nating ituon ang ating isip sa Kanya (Colosas 3:2). Ang ating buong buhay ay dapat nakasentro kay Cristo at hindi sa sarili. Ang pagtalikod sa sarili ay kailangang bahagi ng ating pagbabago.

4. Sundin ang Salita ng Diyos (Juan 14:15, 21; 15:10; 1 Juan 3:24).

Ang pagsunod sa Diyos ay higit na mabuti kaysa sa lahat ng handog (1 Samuel 15:22). Paano natin matatawag si Jesus na “Panginoon” at hindi gagawin ang mga bagay na Kanyang sinasabi? (Lucas 6:46). Ang kalayaan sa Espiritu ay hindi upang gawin ang ating naisin, kundi upang gawin ang Kanyang naisin. Ang pagsunod sa Salita ay nagdudulot ng dagdag na liwanag (Hebreo 5:14). Dapat nating naisin na gawin ang kalooban ng Diyos (Juan 7:17). Asahan natin na susubukin tayo sa bahaging ito ng ating pagkukusa (Genesis 22:1-18). Hindi natin dapat tawaging “legalismo” ang pagsunod sa Salita. Ang legalismo ay ang pagdaragdag sa mga hinihingi ng Diyos—may kinalaman man sa kaligtasan o sa pamumuhay Cristiano.

5. Sumampalataya sa Diyos at Magtiwala sa Kanya sa Bawat Pangangailangan (Hebreo 11:8; Juan 14:1).

Ang ating paglakad ay dapat sa pananampalataya (2 Corinto 5:7). Ang pananampalataya sa isang banda ay kaloob ng Diyos ngunit sa kabilang banda ay pananagutang moral ng tao. Iyan ang dahilan kung bakit sinaway ni Jesus ang ilan sa Kanyang mga alagad dahil sa kanilang kawalan ng pananampalataya (Mateo 8:26; Lucas 24:25).

6. Paglingkuran ang Iba Alang-alang kay Jesus (Galacia 5:13; 2 Corinto 4:5; Colosas 3:23-24).

Ang nagdidilig ay didiligin din (Kawikaan 11:25). Walang mananampalatayang lalago kung tatanggap lamang siya ng pagpapala at walang ibinibigay. Ayon sa kilalang paglalarawan: “Patay ang Dagat na Patay sapagkat lagi itong tumatanggap at hindi kailanman nagbibigay.”

7. Disiplinahin ang Iyong Buhay (1 Corinto 9:27).

Ang pagpipigil sa sarili ay isa sa mga bunga ng Espiritu (Galacia 5:23; 2 Pedro 1:6). Sinasabihan ang mananampalataya na “patayin” ang mga gawa ng laman (Roma 8:13; Colosas 3:5). Kumikilos ang Diyos kasama natin sa disiplinang ito (Hebreo 12:6-7).

Kailangan ang araw-araw na paghahandog ng ating katawan sa Diyos (Roma 12:1-2). Dapat nating labanan ang diyablo (Santiago 4:7), tiisin at pagtagumpayan ang tukso (Santiago 1:12), maging masigasig sa mabubuting gawa (Tito 2:14) at ibigin ang iba (Juan 13:34). Kapag gumawa tayo ng mali, dapat nating ipahayag at talikuran ang kasalanan (Kawikaan 28:13).

Mga Prinsipyo ng Probisyon Para sa Pagkabigo

Natitiosod o nabibigo ba kailanman ang mga mananampalataya? Siyempre. Isipin si David, si Pedro o ang iba pa sa

pinakadakilang mga lingkod ng Diyos. Gayunman, mahalagang hangarin ang panunumbalik sa Diyos upang hindi tayo mapasailalim ng Kanyang disiplina at pagtutuwid (Hebreo 12:5-9). Ito ang mga lunas ng Diyos:

1. Gampanan ang Iyong mga Pananagutan.

- a. Ipahayag at talikuran ang lahat ng kaisipan o gawa na alam mong labas sa kalooban ng Diyos (Kawikaan 28:13; 1 Juan 1:9).
- b. Ituwid ang mga bagay sa iba hangga't maaari (Mateo 5:23-24; Roma 12:18).
- c. Maging mapagpatawad (Mateo 6:14-15; 18:35). Maging mapagtiis (Colosas 3:13). Takpan ng pag-ibig hangga't maaari (1 Pedro 4:8; 1 Corinto 13:4-7).
- d. Bumalik sa ganap na pakikisama sa Diyos sa Salita at panalangin at sa ibang mananampalataya sa lokal na kapulungan.

2. Umasa sa Tagumpay ni Cristo.

Putulin ang paulit-ulit na siklo ng pagkabigo at pagpapahayag sa parehong mga bagay. Alalahanin na naisagawa na ng Panginoong Jesus ang batayan para sa kasalukuyang paglaya mula sa kapangyarihan ng kasalanan sa ating buhay.

- a. Sinira Niya ang kapangyarihan ng makasalanang kalikasan (Roma 6:6) at hinatulan ang kasalanan sa laman (Roma 8:3). Tayong dating mga alipin ng kasalanan (Roma 6:20) ay pinalaya na ngayon. Hindi ito nangangahulugan na ang kalikasang ito ay inalis o pinawi na (Galacia 5:16-17; Roma 7:21, 23; Mateo 26:41) ngunit pinawalang-bisa na ang dati nitong nangingibabaw na kapangyarihan.

- b. Hindi na kailangang matakot ng mga mananampalataya kay Satanas. Natalo siya sa krus (Juan 12:31; 16:11), at nasira ang kanyang kapangyarihan sa mga mananampalataya (Colosas 2:15; Hebreo 2:14). Gayunman, sinasabihan tayong labanan siya (1 Pedro 5:8-9; Santiago 4:7), at hindi natin siya dapat bigyan ng pagkakataon (Efeso 4:27).
- c. Ang sanlibutan ay may kasamang makasatanas na sistema ng mga pinahahalagahan, moralidad at di-makadiyos na impluwensiya na kaaway ng Cristiano (1 Juan 2:15-16). Iba ito sa mga naninirahan sa sanlibutan na iniibig ng Diyos. Ang sistemang ito ay hinatulan na ng ating Panginoon (Juan 12:31; 1 Corinto 11:32). Ipinapanalangin Niya na tayo ay iningatan mula rito (Juan 17:15). Napagtagumpayan na natin ito (1 Juan 4:4; 5:4).

Mga Prinsipyo ng Debosyon

Ang bawat mananampalataya ay dapat gumugol ng panahon araw-araw kasama ng Diyos. Ang ating buhay ay isang malapit na pakikisama sa Persona ng Panginoon. May ilang gawain na katangian ng mananampalataya na ang buhay ay ginagamit at pinagpapala ng Diyos.

1. Tahimik na Sandali.

Ginigising ang tainga ng alagad upang marinig ang tinig ng Diyos (Isaias 50:4). Ang unang bahagi ng bawat araw ay dapat magsimula sa Kanya (Marcos 1:35). Maaaring maglaan ng gabi at iba pang panahon para sa pag-aaral ng Kasulatan at panalangin, ngunit ang karanasan ng marami sa mga banal sa Kasulatan, gayundin ang halimbawa ng ating Panginoong Jesus, ay nagpapatunay sa pangangailangang simulan ang araw

kasama ng Diyos. Ang regular na panahong ito ay para sa pagbubulay-bulay at tuwirang pakikipag-ugnayan sa Diyos.

2. Panalangin.

Sinabi ng ating Tagapagligtas, “Ang mga tao ay dapat laging manalangin” (Lucas 18:1). Hindi ito isang pagpipilian sa Kanyang buhay sa lupa at hindi rin dapat maging pagpipilian para sa atin. Ito ang dapat maging ating linya ng buhay sa pakikipag-usap sa Diyos. Kung hindi tayo tumatanggap, malamang na hindi tayo nananalangin (Mateo 7:7). Isang mahalagang simula sa bawat araw ang ipagkatiwala ang ating katawan sa Panginoon para sa Kanyang mga layunin at hilingin ang Kanyang patnubay sa buong araw.

3. Pag-aaral ng Salita.

Ang mga Kasulatan ay ibinigay ng Diyos upang maging pagkain ng ating kaluluwa (Hebreo 5:12-14; Awit 19:10). Dapat nating kainin ang Salita ng Diyos (Jeremias 15:16). Paano lilinisin ng isang batang mananampalataya ang kanyang lakad? “Sa pag-iingat dito ayon sa Iyong salita” (Awit 119:9). May lugar para sa mapagbulay-bulay na pag-aaral ng isang maikling bahagi sa umaga; sistematikong pag-aaral, gaya ng pagbasa sa buong Biblia; at natatanging pag-aaral para sa mga takdang-aralin. Mahalagang mabasa natin ang Biblia para sa ating sarili at maisabuhay nang mabuti ang katotohanan. Hinihikayat ang pagsasaulo ng Kasulatan (Awit 119:11).

4. Pag-apaw sa Pagpapatotoo.

Binigyan tayo ng Diyos ng kapangyarihan upang maging mga saksi ni Jesu-Cristo sa sanlibutang ito (Mga Gawa 1:8). Ang likas na paraan ng pagpapatotoo ay ang pagbabahagi ng ating pananampalataya bilang paraan ng pamumuhay sa mga nasa

paligid natin. Sa pagdaig sa takot sa tao, makapagsasalita tayo para kay Cristo sa harap ng mga nasa paligid natin na naliligaw at patungo sa walang hanggang walang Cristo.

Mga Prinsipyo ng Iglesia

Ang Panginoong Jesu-Cristo ay may dakilang pag-ibig sa Kanyang iglesia, sa kabila ng lahat ng kakulangan nito sa lupa (Efeso 5:25). Ang Kanyang iglesia ay binubuo ng mga taong tinubos. Nais Niyang magtipon sila sa iba't ibang lugar upang palakasin ang loob ng isa't isa, sambahin ang Panginoon, ipangaral ang Kanyang salita at sundin ang Kanyang mga utos. Hindi inilalarawan ng Biblia ang isang mananampalataya na hiwalay sa lokal na iglesia at nakikisama sa Diyos nang mag-isa. Isang dakilang talata tungkol dito ang Mga Gawa 2:41-42. Sa pag-aaral ng talatang ito, mapapansin mo ang karaniwang mga gawain at pananagutan ng iglesia:

1. Bautismo.

Ito ang hayagang pagpapahayag sa Panginoong Jesu-Cristo ng mga bagong mananampalataya (Mga Gawa 8:36-37).

2. Turo ng mga Apostol.

Ang turo ng mga lalaking ito ay nasa atin na ngayon sa Biblia, kasama ng turo ng mga propeta ng Lumang Tipan, na Salita rin ng Diyos.

Ang pangangaral at pagtuturo ng Salita ng Diyos sa mga kapulungan ng mananampalataya ay isa sa mga itinakdang paraan ng Diyos para sa paglago. Nagbibigay ito ng sistematikong pagtuturo bilang dagdag sa personal na pag-aaral ng Biblia at nagbibigay rin ng direksiyon at pampalakas-loob dito.

3. Pakikisama.

Sinasabihan ang mga mananampalataya na huwag pabayaang ang pagtitipon nila kasama ng ibang mananampalataya (Hebreo 10:25). Ang mga tumatalikod sa mga kapulungang ito ay sinasabing “hindi sa atin” (1 Juan 2:19). Walang lugar ang pag-iisa o pagsasarili sa malusog na karanasang Cristiano. Pansinin kung paano nagkaisa ang mga unang mananampalataya (Mga Gawa 2:44-47). Pansinin kung kanino ipinadala ang karamihan ng mga sulat sa Bagong Tipan.

4. Pagpipiraso ng Tinapay.

May kinalaman ito sa hapag-alaala ng tinapay at alak na itinatag ng Panginoon noong gabing Siya ay ipinagkanulo (Lucas 22:19-20). Ginanap ito ng mga unang mananampalataya (Mga Gawa 20:7; 1 Corinto 11:23-34).

5. Mga Panalangin.

May lugar para sa sama-samang panalangin kasama ng ibang mananampalataya gayundin para sa pansariling panalangin (Mga Gawa 1:14). May dagdag na halaga ang sama-samang panalangin (Mateo 18:19). Makapangyarihang mga pangyayari ang naganap nang manalanging magkakasama ang mga mananampalataya.

Maaaring naipagkatiwala mo na ang iyong sarili kay Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas. Kung gayon, iyan ang tamang simula. Ngayon ay dapat mong italaga ang iyong sarili sa Kanya upang maipamuhay Niya ang Kanyang buhay sa iyo araw-araw (Galacia 2:20). Sa gayon ay magtatagumpay Siya sa iyo at sa pamamagitan mo.

Gabay sa Pag-aaral: Pamumuhay sa Bagong Buhay

Ang “ipanganak na muli” ay simula pa lamang ng bagong buhay ng mananampalataya. Maraming pribilehiyo at pananagutan ang kasama nito. Mahalagang maunawaan ang mga konsepto sa ibaba.

1. Dumating si Jesu-Cristo upang ibigay sa mananampalataya ang (pumili ng isa)
 - a. buhay na walang hanggan.
 - b. masaganang pamumuhay sa buhay na ito.
 - c. tagumpay laban sa sanlibutan at sa mga tukso nito.
 - d. lahat ng nabanggit.
2. Kapag ang isang tao ay naging mananampalataya kay Cristo, mahalaga na siya ay (pumili ng tatlo)
 - a. magbago ng kanyang personalidad.
 - b. hayagang ipahayag si Cristo sa iba.
 - c. itigil ang mga nakapipinsalang gawi at pakikisama.
 - d. humingi ng tulong sa isang magulang na Cristiano.
3. Isulat muli sa sarili mong pananalita ang 1 Corinto 6:19-20.

Paano ka personal na naaapektuhan ng talatang ito?

4. Tukuyin ang mga susi sa matagumpay na pamumuhay Cristiano sa mga talata sa ibaba:
 - a. Juan 14:21
 - b. Roma 12:1-2
 - c. 2 Corinto 4:5
 - d. Efeso 5:18

e. Colosas 3:2

f. Hebreo 11:6

5. Sagutin sa pamamagitan ng pagbilog sa Tama o Mali.

a. Posibleng magkasala pagkatapos maging Cristiano. (Tama o Mali)

b. Kailangan nating magkasala. (Tama o Mali)

c. Walang pagkakaiba kung magkasala man tayo o hindi sapagkat “minsang ligtas, laging ligtas.” (Tama o Mali)

d. Hindi na natin kailangang ipahayag ang ating mga kasalanan pagkatapos tayong maligtas sapagkat napatawad na ng Diyos ang lahat ng ating kasalanan—nakaraan, kasalukuyan at hinaharap. (Tama o Mali)

6. Ano ang bahagi ng Diyos at ang bahagi ng tao sa kapatawaran at panunumbalik ng Cristiano (1 Juan 1:9)?

7. Anong mga pagkilos ang ipinakikita sa mga sumusunod na talata na magpapalalim sa ating debosyon at malapit na pakikisama sa Panginoon?

Marcos 1:35

Awit 119:9-11

Mga Gawa 1:8

8. Anong limang bagay ang aktibong ginagawa ng mga mananampalataya sa unang iglesia (Mga Gawa 2:41-42)?

Alin sa mga ito ang naging tunay na bahagi ng iyong buhay Cristiano?

9. *Ano ang masasabi mo?* Ano ang mga pangyayaring humantong sa panahong ikaw ay naging Cristiano? Ano ang

pinakamakabuluhang pagbabago sa iyong buhay mula nang ikaw ay ipanganak na muli?

10. *Ano ang sinasabi ng iba?* Kausapin ang hindi bababa sa tatlong tao ngayong linggo at itanong sa kanila ang mga sumusunod. Maaari mong sabihin ang tulad nito:

“Kasali ako sa isang Pagsusuri ng Biblia dito sa (pangalan ng lungsod). Matutulungan mo ba ako sa pagbabahagi ng iyong opinyon sa tatlong mahahalagang tanong? (1) Sa palagay mo, alin ang pinakamahalaga sa isang Cristiano: ang pagpunta sa langit o ang pagkakaroon ng makabuluhang buhay dito sa lupa? (2) Paano mo ilalarawan ang paraan ng pamumuhay ng isang tunay na Cristiano? (3) Sa palagay mo ba ay mahalaga na aktibong nakikibahagi ang isang Cristiano sa isang lokal na iglesia? Bakit o bakit hindi? Maraming salamat sa iyong tulong. Gusto mo bang ipadala ko sa iyo sa koreo o e-mail ang kopya ng resulta ng pagsusuri? Salamat.”

Itala ang kanilang mga pangalan at address sa mga 3x5 na kard na ibibigay ng pinuno ng klase. Isulat ang mga sagot sa likod, at ipahiwatig kung nais nila ang resulta ng pagsusuri. Pagkatapos ay ibalik ang mga kard sa susunod na pulong ng klase. Ang resulta ng pagsusuri ay bibilangin ng pinuno ng klase at ipadadala sa bawat taong nagpahayag ng interes.

Apendise A: Mga Katawagan Tungkol sa Kaligtasan

1. Muling Pagsilang (Regeneration).

Ito ang bagong kapanganakan, ang simula ng buhay espirituwal ng bawat mananampalataya (Juan 3:3-8). Kapag ibinigay ang banal na buhay, pumapasok ang Banal na Espiritu sa katawan ng mananampalataya. Ang himalang ito ay naisasagawa sa pakikinig at pagsampalataya sa Salita ng Diyos (Roma 10:17; Efeso 1:13; 1 Pedro 1:23), sa pagkilos ng Banal na Espiritu (Juan 3:5-6; Tito 3:5) at sa ating pagtugon sa Diyos sa pagsampalataya sa katotohanan (2 Tesalonica 2:13).

2. Pakikipagkasundo (Reconciliation).

Ito ang pagbubuklod ng mga nagkahiwalay (2 Corinto 5:18-20). May nagpaliwanag na ang ideya ng pakikipagkasundo sa talatang ito ay ang pagtamo ng kapatawaran ng isang haring nasaktan.

3. Pagtubos (Redemption).

Nangangahulugan ito ng pagpapalaya sa pamamagitan ng pagbabayad ng halaga (Roma 3:24; Hebreo 9:12). Ang mga mananampalataya ay dating mga alipin ng kasalanan at karumihan (Roma 6:17-20), ng sumpa ng kakila-kilabot na hatol ng Kautusan (Galacia 3:13; 4:5), ng takot sa nalalapit na kamatayan (Hebreo 2:15) at ng kapangyarihan ni Satanas (Colosas 1:13; 2:15; Hebreo 2:14-15). Ngayon ay pinalaya na tayo kay Cristo (Juan 8:36) sapagkat binayaran Niya ang halaga ng Kanyang sariling mahalagang dugo (1 Pedro 1:18-19).

4. Pagbabayad-sala (Atonement).

Tumutukoy ito sa lahat ng naisagawa ng Panginoong Jesus sa krus bilang batayan ng kaligtasan. Ang pagbabayad-sala ay para sa lahat ng lalapit sa Diyos (2 Corinto 5:14-15; 1 Timoteo 2:5-6; Hebreo 2:9). Ang salita sa Lumang Tipan ay pangunahing nangangahulugang “takpan” ngunit tumutukoy rin sa gawain ng paghahandog kung saan lubos na nasiyahan ang Diyos sa pagtugon sa hinihingi ng Kanyang katarungan dahil sa ating kasalanan. Ang Araw ng Pagbabayad-sala ng mga Judio (Levitico 16:33-34), na tinatawag ngayong Yom Kippur, ay halimbawa ng paggamit ng salita sa Lumang Tipan. Ginagamit ng Roma 5:11 ang “atonement” sa King James Version, ngunit doon ay dapat itong isalin na “pakikipagkasundo.” Ang Hebreo 2:17 ay maaaring isalin na “gumawa ng pagbabayad-sala.” Ang katulad na salitang “expiation” ay ginagamit sa RSV at sa iba pang salin ng talatang ito. (Tingnan din ang “pagpapalubag-loob.”)

5. Pag-aaring-Ganap (Justification).

Ito ay isang Banal na gawa kung saan ipinahahayag ng banal na Diyos na matuwid sa harap Niya ang makasalanang sumasampalataya kay Cristo at pinawawalang-sala siya sa lahat ng paratang, nang walang anumang sariling karapatan. Ginagawa ito nang “walang bayad” sa pamamagitan ng Kanyang biyaya (Roma 3:24). Dapat pansinin na ito ay isang pagpapahayag ng Diyos, hindi isang bagay na nararanasan (Roma 4:4-5; 5:1; Galacia 2:16; 3:11). Ang pag-aaring-ganap ay sa pamamagitan ng biyaya, sa pananampalataya at sa Kanyang dugo, walang gawa at hiwalay sa Kautusan. Ang pag-aaring-ganap sa pamamagitan ng mga gawa, na binanggit ni Santiago (2:14-24), ay pagpapakita ng katotohanan ng pananampalatayang taglay na. Hindi ito pag-aaring-ganap

tungo sa kaligtasan kundi panlabas na pagpapakita ng pananampalataya sa pagkilos pagkatapos ng kaligtasan.

6. Pagbibilang (Imputation).

Nangangahulugan ito ng “pagbilang” o “paglalagay sa account ng isang tao” sa pamamagitan ng isang hudisyal na gawa ng Diyos. Inilalarawan ito sa Filemon 18. Inilagay ng Diyos ang ating mga kasalanan kay Cristo sa krus at inilagay Niya ang katuwiran ni Cristo sa atin bilang mga mananampalataya (2 Corinto 5:19, 21).

7. Tagapamagitan (Mediator).

Kailangan ang isang nasa gitna upang pagbuklurin ang banal na Diyos at ang makasalanang tao. Ito ang “tagapamagitan” na inasam ni Job (9:33) at na pinatunayan ni Cristo na Siya nga (1 Timoteo 2:5; Hebreo 8:6; 9:15; 12:24).

8. Pagpapalubag-loob (Propitiation).

Ang salita ay may kaugnayan sa “awa” o “luklukan ng awa,” na siyang lugar kung saan iwinisik ang dugo ng handog sa harap ng Diyos sa santuwaryo ng Lumang Tipan (Roma 3:24-25; Hebreo 9:5-7; 1 Juan 4:10). Sa pamamagitan ng gawain ni Cristo, hindi ng tao, ang Diyos ay naging mabuti sa atin at natugunan ang hinihingi ng katarungan. Ang lalaking nanalangin ng panalangin ng makasalanan ay sumigaw, “Diyos, mahabag Ka sa akin” (Lucas 18:13).

9. Pagpapakabanal (Sanctification).

Inilalarawan ito bilang ugnayang pinapasok ng tao sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo (Mga Gawa 26:18). Ang “pakabanalin” ay nangangahulugang “ibukod” (1) mula sa mga nakapagpaparumi at makasalanang sangkap ng

buhay na ito at (2) para sa mga banal na layunin ng Diyos. Sa ating katayuan kay Cristo, tayo ay pinakabanal na magpakailanman sa Kanya (Mga Gawa 20:32; 1 Corinto 6:11; Hebreo 10:10; Judas 1). Totoo ito maging sa mga makasalanang taga-Corinto (1 Corinto 1:2; 5:1-2). Ang lahat ng mananampalataya ay pinakabanal sa pagiging *kay Cristo* kaya tinatawag silang “mga banal” dahil sa pakikipag-isang iyon sa Kanya. Gayunman, may isa pang gamit ang salita sa isang *patuloy* na kahulugan. Ipinagpapatuloy ng Banal na Espiritu ang gawain ng pagpapakabanal sa buhay ng mga mananampalataya, at dapat tayong tumugon sa mga pagsisikap na ito na hubugin tayo sa larawan ng minamahal na Anak ng Diyos (Roma 8:29). Tinatawag tayong maging sa *pamumuhay* kung ano tayo sa *katayuan*.

Apendise B: Mga Sagot ng Diyos sa mga Tanong ng Tao

Kung ikaw ay hindi Cristiano, at kung hindi mo alam kung paano maging isa, ngunit interesado ka sa paksang ito, at handa kang bigyan ito ng patas na pakikinig, makikita mong kawili-wili ang mga sumusunod na pahina.

Ang mensaheng Cristiano ay inihaharap dito bilang isang serye ng mga tanong at sagot: mga tanong na maaaring itanong mo, at mga sagot na tuwirang batay sa Biblia.

Kung gayon, saan tayo magsisimula? Magsisimula tayo sa paksang naging dahilan kung bakit kinailangan ang Ebanghelyong Cristiano sa simula pa lamang, samakatuwid ay sa paksa ng:

Kasalanan

Ano ang kasalanan?

Ang kasalanan ay paglabag sa kautusan, samakatuwid ay paggawa ng sariling kalooban nang walang pagpipigil ng Diyos o ng tao. Ito ay hindi pagtama sa marka, o pagkukulang sa pamantayan ng Diyos ng kasakdalan sa isip, salita o gawa. Ito ay ang hindi paggawa ng alam ng isang tao na tama. Roma 3:23; Santiago 4:17; 1 Juan 3:4.

Saan naganap ang unang kasalanan?

Ang unang kasalanan ay naganap sa langit, nang naisin ni Lucifer, ang pinuno ng mga anghel, na agawin ang lugar ng Diyos. Pagkatapos ay itinapon siya mula sa langit at nakilala bilang Satanas. Isaias 14:12-15.

Paano pumasok ang kasalanan sa sanlibutan?

Pumasok ang kasalanan sa sanlibutan sa pamamagitan ni Adan nang sumuway siya sa Diyos sa pagkain ng ipinagbabawal na bunga sa Halamanan ng Eden. Genesis 3:1-13.

Bakit pinahintulutan ng Diyos na pumasok ang kasalanan?

Nilalang ng Diyos ang tao bilang malaya at may kakayahang moral na pumili sa pagitan ng mabuti at masama. Ang Kanyang nais ay piliin ng Kanyang mga nilalang na ibigin at sambahin Siya nang kusang-loob, at naisin ang mabuti sa halip na ang masama. Ngunit kung ang isang nilalang ay may kapangyarihang piliin ang mabuti, kailangang may kapangyarihan din siyang piliin ang masama. Genesis 2:15-17.

Ano sana ang nangyari kay Adan kung hindi siya nagkasala?

Nasiyahan sana siya sa mahabang buhay sa Halamanan ng Eden. Genesis 2:17.

Ano ang nangyari kay Adan nang siya ay magkasala?

1. Naging patay siya sa espirituwal na paraan sa harap ng Diyos.
2. Napasailalim siya sa pisikal na pagdurusa, sakit at kamatayan.
3. Nawala ang kanyang kawalang-malay, naging di-matuwid at di-banal, may sala at naligaw, kaaway at dayuhan. Genesis 3:7; Efeso 2:1-3.
4. Kung mamatay siya sa kanyang kasalanan, daranas siya ng walang hanggang kapahamakan.

Paano naapektuhan ng kasalanan ni Adan ang kanyang mga anak?

Ang kanyang makasalanang kalikasan ay naipasa sa lahat ng kanyang lahi ... “Kaya’t kung paanong sa pamamagitan ng isang tao ay pumasok ang kasalanan sa sanlibutan, at ang kamatayan sa pamamagitan ng kasalanan; at sa gayo’y lumaganap ang kamatayan sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala” Roma 5:12. (Tingnan din ang mga talata 13-19.)

Ibig mo bang sabihin na tayong lahat ay ipinanganak sa sanlibutan bilang makasalanang dahil sa kasalanan ni Adan?

Oo! Si Adan ay makapagkakaaanak lamang ng mga anak na may sarili niyang kalikasan, at ang kalikasang iyon ay makasalanang. Kailangang turuan ang lahat ng bata na gumawa ng tama, ngunit alam nila kung paano gumawa ng mali nang hindi tinuturuan. Awit 51:5.

Bilang paglalarawan ng prinsipyong ito, ang isang metal na hulmahan ng gulaman ay nagbibigay ng hugis nito sa lahat ng gulaman o salad na ginagawa rito. Kung mahulog mo ang metal na hulmahan at mayupi ito, ang lahat ng gulamang gagawin pagkatapos ay magpapakita ng epekto ng pagkahulog.

Ngunit makatarungan ba na ang makasalanang kalikasan ni Adan ay maipasa sa ating lahat?

Kumilos si Adan bilang kinatawan ng sangkatauhan. Yamang tayong lahat ay nilalang bilang malaya at may kakayahang moral, marahil ay gagawin din nating lahat sa huli ang ginawa ni Adan.

Wala bang kahit kaunting kabutihan sa lahat ng tao?

Depende kung titingnan mo ito mula sa pananaw ng Diyos o ng tao. Walang makitang kabutihan ang Diyos sa tao na makatutulong upang makamit niya ang isang lugar sa langit. Pagdating sa katuwiran o pagiging karapat-dapat sa langit,

sinasabi ng Diyos na walang sinuman. Ang tao ay lubusang masama. Isaias 1:6.

Ano ang kahulugan ng pananalitang “lubusang masama”?

Nangangahulugan ito na naapektuhan ng kasalanan ang bawat bahagi ng pagkatao ng tao, at kahit hindi niya nagawa ang bawat kasalanan, may kakayahan siyang gawin ang mga ito. Jeremias 17:9; Roma 3:10-18; Roma 7:18. Bukod dito, nangangahulugan ito na lubos siyang walang kakayahang bigyang-lugod ang Diyos, pagdating sa kaligtasan, Roma 8:8.

Ngunit hahanapan ba ng Diyos ng mali ang isang taong hindi gumawa ng kakila-kilabot na mga kasalanan gaya ng pagpatay, paglalasing, imoralidad at iba pa?

Nakikita ng Diyos hindi lamang ang ginawa ng isang tao kundi kung ano siya sa kanyang sarili. Ang kung ano ang tao ay mas masama kaysa sa anumang nagawa niya. Ang maruming pag-iisip, ang pagkapoot sa ibang tao, ang mahalay na pagtingin—ang mga ito ay kakila-kilabot na kasalanan sa paningin ng Diyos. Mateo 5:27, 28; Marcos 7:21-23; Roma 8:7, 8. Inihihwalay ng mga ito ang tao sa Diyos. Isaias 59:1, 2.

Ngunit hindi ba may mga makasalanang mas masama kaysa sa iba?

Walang duda na mayroon, ngunit hindi natin dapat ihambing ang ating sarili sa iba. Ang mga taong gumagawa nito ay hindi marurunong. Hindi tayo hahatulan kung ihahambing sa iba kundi sa liwanag ng kabanalan at kasakdalan ng Diyos. Roma 2:1-3; 2 Corinto 10:12.

Pare-pareho ba ang parusang daranasin ng lahat ng makasalanan?

Hindi! Ang lahat ng mamamatay sa kanilang mga kasalanan ay gugugol ng walang hanggan sa impiyerno. Gayunman, may mga antas ng parusa, depende sa mga pagkakataong nagkaroon ang isang tao upang maligtas at sa mga kasalananang kanyang nagawa. Mateo 11:20-24.

Paano naman ang mga paganong hindi kailanman nakarinig ng Ebanghelyo?

Inihayag ng Diyos ang Kanyang sarili sa buong sangkatauhan sa sangnilikha at sa budhi. Kung ang isang pagano ay mamumuhay ayon sa kaalamang ito, padadalhan siya ng Diyos ng karagdagang liwanag upang siya ay maligtas. Ngunit tinanggihan ng pagano ang kaalaman sa tunay na Diyos at sumamba sa mga diyus-diyosang kahoy at bato. Kaya siya ay walang mairalagan. Roma 1:20. Kung wala si Cristo, ang pagano ay naliligaw, at iyan ang dahilan kung bakit humahayo ang mga misyonerong Cristiano sa buong sanlibutan dala ang Ebanghelyo.

Paano mo mapatutunayan sa akin na ako ay makasalanan?

Kung kailangan mong sumagot ng “Hindi” sa alinman sa mga sumusunod na tanong, ikaw ay makasalanan. Kung hindi ka pa kailanman nagtiwala kay Cristo bilang iyong Panginoon at Tagapagligtas, ikaw ay naliligaw at kailangan mong maligtas.

1. Iniibig mo ba ang Diyos nang buong puso, kaluluwa, lakas at isip? _____
2. Iniibig mo ba ang iyong kapwa gaya ng pag-ibig mo sa iyong sarili? _____
3. Gusto mo bang malaman ng iyong mga kaibigan ang pinakamaruming kaisipang naisip mo kailanman?

4. Kasimbanal ba ng iyong buhay sa dilim gaya ng sa liwanag?

5. Kasinlinis ba ito kapag nag-iisa ka gaya ng kapag kasama mo ang iba? _____
6. Kasinlinis ba ito kapag malayo ka sa bahay gaya ng kapag nasa bahay ka? _____
7. Lagi mo bang ginawa ang lahat ng mabuting alam mong dapat mong gawin? _____
8. Tapat mo bang masasabi, “Hindi ko kailanman binanggit nang walang kabuluhan ang Pangalan ng Panginoon”?

9. Wala ka bang kahit isang pagkakataon na nagsinungaling?

10. Kasingsakdal ka ba ng Panginoong Jesu-Cristo?

Ang Pangangailangan ng Kaligtasan

Ano ang saloobin ng Diyos sa kasalanan?

Sapagkat ang Diyos ay ganap na banal, hindi Niya maaaring sang-ayunan o patawarin nang basta-basta ang kasalanan. Sapagkat Siya ay ganap na makatarungan, dapat Niyang parusahan ang kasalanan saanman Niya ito matagpuan. Itinakda Niya na “ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan.” Roma 6:23.

Ano ang saloobin ng Diyos sa makasalanan?

Iniibig ng Diyos ang mga nilalang na Kanyang ginawa. Bagaman hindi Niya iniibig ang kasalanan, iniibig Niya ang makasalanan. Roma 5:8.

Ano ang nais ng Diyos para sa lahat ng makasalanang?

Ang nais ng Diyos para sa lahat ay maligtas sila. Hindi Niya nais na sila ay mapahamak. 2 Pedro 3:9.

Anong suliranin ang lumitaw nang pumasok ang kasalanan sa sanlibutan?

Lumitaw ang suliranin kung paano maililigtas ng Diyos ang mga di-makadiyos na makasalanang at manatiling matuwid sa paggawa nito. Roma 3:26.

Bakit ito naging suliranin?

Hinangad ng pag-ibig ng Diyos ang kaligtasan ng mga makasalanang. Ezekiel 33:11. Gayunman, dahil sa Kanyang kabanalang, hindi Niya mapahihintulatang pumasok sa Kanyang langit ang mga makasalanang nilalang. 1 Corinto 6:9, 10. Sa katunayan, hinihingi ng Kanyang katarungan na ang lahat ng makasalanang ay mamatay bilang bunga ng kanilang mga kasalanan. Hebreo 9:27. Ang suliranin kung gayon ay ito: paano masisiyahan ang pag-ibig ng Diyos nang hindi nilalabag ang Kanyang kabanalang at katarungan?

Ano sana ang nangyari kung walang ginawa ang Diyos?

Ang lahat ng makasalanang ay mapapahamak sana sa impiyerno. Awit 9:17.

Hindi ba napakabuti ng Diyos upang ipadala ang tao sa impiyerno?

Mabuti ang Diyos ngunit Siya rin ay matuwid at banal. Wala sa Kanyang mga katangian ang maaaring manaig kapalit ng iba. Ang Kanyang pag-ibig ay maipakikita lamang sa isang matuwid at banal na paraan.

Tama ba sana ang Diyos kung wala Siyang ginawa?

Oo. Kung gayon ay tinanggap sana nating lahat ang eksaktong nararapat sa atin. Ngunit ang pag-ibig ng Diyos ang nagtulak sa Kanya upang kumilos.

Paano malulutas ng Diyos ang suliraning ito?

Malulutas lamang Niya ito sa paghahanap ng isang kahalili na mamamatay sa lugar ng makasalanang may sala.

Anong mga kahilingan ang dapat matugunan ng gayong kahalili?

Una sa lahat, kailangang siya ay isang *tao*; kung hindi ay hindi magiging patas ang paghalili.

Pagkatapos, kailangang siya ay isang *taong walang kasalanan*. Kung hindi siya walang kasalanan, kailangan niyang mamatay dahil sa sarili niyang mga kasalanan.

Ikatlo, kailangang siya ay Diyos, yamang ang Kahalili ay dapat may kakayahang alisin ang di-mabilang na mga kasalanan ng di-mabilang na mga tao.

Sa wakas, kailangang siya ay *kusang-loob* na mamatay para sa mga makasalanan; kung hindi ay paparatangan ni Satanas ang Diyos ng di-makatarungang pagpilit sa isang walang-salang biktima na mamatay nang labag sa kalooban para sa mga rebeldeng may sala.

May natagpuan bang gayong kahalili?

Oo, nakatagpo ang Diyos ng isang Kahalili na tumugon sa lahat ng kahilingang ito sa Persona ng Kanyang bugtong na Anak, ang Panginoong Jesu-Cristo. Isaia 53:4, 5.

Ang Gawain ni Cristo

Tunay bang tao si Jesus?

Oo, ipinanganak Siya bilang isang sanggol sa isang sabsaban ng bahay-panuluyan sa Betlehem, lumaki sa Nazaret, at tinapos ang Kanyang ministeryo sa Jerusalem.

Wala ba Siyang kasalanan?

Oo, ipinanganak Siya ng Birheng Maria kaya hindi Niya minana ang kasalanan ni Adan. Hindi Siya nakakilala ng kasalanan; hindi Siya gumawa ng kasalanan; walang kasalanan sa Kanya. 2 Corinto 5:21; 1 Pedro 2:22; 1 Juan 3:5.

Diyos ba si Jesus?

Oo, si Jesus ay tunay na Diyos gaya ng Siya ay tunay na tao. Juan 1:1; 10:30; Colosas 2:9; Hebreo 1:8.

Kusang-loob bang namatay si Jesus bilang Kahalili ng mga makasalanan?

Oo, ipinahayag Niya ang lubos na pagkukusang gawin ang kalooban ng Kanyang Ama, kahit ang kapalit ay kamatayan. Awit 40:7; Juan 10:17, 18.

Hindi ba tayo maliligtas sa pamamagitan ng walang-kasalanang buhay ni Jesus?

Hindi, hindi kailanman maaalis ang ating mga kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang walang-kasalanang buhay. Juan 12:24.

Bakit kinailangan Niyang mamatay?

Ang ating mga kasalanan ay karapat-dapat sa walang hanggang kamatayan. Kinailangan Niyang pasanin ang parusa sa Kanyang katawan sa krus. 1 Pedro 2:24.

May natatangi bang kahilingan kaugnay ng kamatayan ng Kahalili?

Oo, kinailangang mabuhos ang Kanyang dugo. 1 Pedro 1:19.

Bakit ito kinailangan?

Itinakda ng Diyos na kung walang pagbububo ng dugo, walang kapatawaran ng mga kasalanan. Hebreo 9:22.

Ano ang kahalagahan ng dugo?

Ang dugo ang buhay ng laman. Ang pagbububo ng dugo ni Cristo ay nagpapakita ng pagbibigay ng Kanyang buhay bilang Kahalili ng mga makasalanan. Levitico 17:11.

Ano talaga ang nangyari sa Krus?

Sa tatlong oras ng kadiliman, ipinapasan ng Diyos ang lahat ng ating mga kasalanan sa Panginoong Jesus. Namatay Siya sa kamatayang nararapat sa mga kasalanang iyon. Lucas 23:44.

Ano ang isinigaw ni Jesus sa katapusan ng tatlong oras na iyon?

Sumigaw Siya, “Naganap na!” Juan 19:30.

Ano ang ibig Niyang sabihin dito?

Ibig Niyang sabihin na natapos na ang gawain ng pagtubos, na naibigay na ang lahat ng kailangan para sa kaligtasan ng mga makasalanan. Hebreo 10:14.

Ano ang nangyari kay Jesus pagkatapos ng Kanyang kamatayan?

Inilibing ang Kanyang katawan sa isang libingan, ngunit sa ikatlong araw ay ibinangon Siya ng Diyos mula sa mga patay. Lucas 24:1-7; Juan 19:42.

Bakit ito kinailangan?

Ipinakita ng Diyos ang Kanyang lubos na kasiyahan sa gawain ng Kanyang Anak sa pagbangon sa Kanya mula sa mga patay. Roma 4:25.

Muli bang nabuhay si Jesus sa isang tunay na katawan?

Oo, ang Kanyang katawan ay tunay na katawang may laman at buto. Lucas 24:39.

Maliligtas ba ang tao kung walang muling pagkabuhay?

Hindi, ang muling pagkabuhay ay lubos na kailangan para sa kaligtasan ng iba. 1 Corinto 15:14-19.

Ano ang nangyari pagkatapos ng muling pagkabuhay?

Pagkaraan ng apatnapung araw, bumalik ang Tagapagligtas sa langit kung saan Siya ay pinarangalan at niluwalhati ng Diyos Ama. Mga Gawa 1:9.

Pagkatapos ay isinugo Niya ang Banal na Espiritu sa lupa upang ipahayag ang kahanga-hangang balita na may inihandang daan upang maligtas ang mga makasalanang may sala. Mga Gawa 2:1-4.

Ang Daan ng Kaligtasan

Yamang natapos na ni Cristo ang gawain ng pagtubos, hindi ba ligtas na ang lahat ng tao?

Hindi, ang gawain ni Cristo ay sapat sa saklaw at kapangyarihan nito upang iligtas ang lahat ng tao, ngunit ito ay mabisa lamang para sa mga handang tumanggap sa Kanya. Maaari itong ilarawan sa isang pangyayari sa kasaysayan ng Amerika.

Noong 1830, si George Wilson ay nilitis ng isang Hukuman ng Estados Unidos sa Philadelphia dahil sa pagnanakaw at pagpatay, at hinatulang bitayin. Pinatawad siya ni Andrew Jackson, Pangulo ng Estados Unidos. Ngunit tinanggihan ni Wilson ang kapatawaran, at iginiit na hindi ito kapatawaran malibang tanggapin niya ito. Dinala ang usapin sa Korte Suprema, at isinulat ni Punong Mahistrado John Marshall ang sumusunod na pasya: “Ang kapatawaran ay isang papel, na ang halaga ay nakasalalay sa pagtanggap dito ng taong sangkot. Halos hindi maisip na ang isang nahatulan ng kamatayan ay tatanggi sa kapatawaran, ngunit kung ito ay tinanggihan, hindi ito kapatawaran. Dapat bitayin si George Wilson.” At siya ay binitay. (Lee, Robert G., *The Sinner’s Savior* [Nashville: Broadman Press, 1950] pp. 35, 36.)

Bakit hindi iligtas ng Diyos ang lahat?

Nais Niyang gawin ito. 1 Timoteo 2:4.

Gayunman, pinili Niyang bigyan ang tao ng kalayaang pumili sa usapin ng kaligtasan. Kung hindi, dadalhin Niya sa langit ang mga taong ayaw naroon, at para sa kanila ay halos hindi iyon magiging langit.

Ano ang dapat mangyari sa isang tao bago siya makapunta sa langit?

Kailangang maalís ang kanyang mga kasalanan at kailangang bigyan siya ng bagong kalikasan na magpapangyaring masiyahan siya sa langit. Juan 3:3, 5.

Paano naliligtas ang isang tao?

“Sa biyaya kayo ay naligtas sa pamamagitan ng pananampalataya.” Efeso 2:8, 9.

Ano ang kahulugan ng biyaya?

Ang biyaya ay ang di-karapat-dapat na kagandahang-loob ng Diyos na ipinakikita sa mga taong ang nararapat ay ang kabaligtaran. Ito ay ang Diyos na nag-aalok ng kaligtasan sa tao bilang isang libreng kaloob. Roma 5:8; Efeso 2:7.

Ano ang pananampalataya?

Ang pananampalataya ay paniniwala o pagtitiwala. Ito ay ang tao na tumatanggap ng kaligtasan mula sa Diyos bilang isang libreng kaloob.

Ano ang dapat sampalatayanan ng isang tao upang maligtas?

Dapat siyang sumampalataya sa Panginoong Jesu-Cristo. Juan 3:16; Juan 20:30, 31.

Hindi ba sapat na maniwala na may Diyos?

Hindi, maging ang mga demonyo ay naniniwala rian, at nanginginig, ngunit hindi sila ligtas. Santiago 2:19.

Ano ang kahulugan ng sumampalataya kay Jesus?

Nangangahulugan ito na aminin na ikaw ay makasalanang nangangailangan ng kaligtasan at tanggapin Siya bilang iyong tanging pag-asa ng kaligtasan, at kilalanin Siya bilang Panginoon ng iyong buhay. Roma 10:9.

Hindi ba sapat na paniwalaan ang lahat ng katotohanan ng kasaysayan tungkol kay Jesus?

Hindi, maaaring paniwalaan ng isang tao ang lahat ng sinasabi ng Biblia tungkol kay Jesus at manatiling naliligaw.

Ano pa kung gayon ang kailangan?

Ang tunay na pananampalataya ay may kasamang pagtatalaga ng buong sarili kay Jesus bilang tanging Panginoon at Tagapagligtas.

Maaari bang magkaroon ng pananampalataya ang isang tao at hindi maligtas?

Tiyak! Ang pananampalataya sa isang di-karapat-dapat na layunin ay magdudulot lamang ng kabiguan. Ang ating pananampalataya ay dapat kay Cristo kung tayo ay maliligtas.

Magagawa ba ito ng sinuman?

Ang kaligtasan ay iniaalok sa lahat, ngunit ang mga umaamin lamang na sila ay naliligaw ang magnanais na maligtas. Lucas 19:10.

Sino ang nagdudulot ng pagkasumbat sa kasalanan sa buhay ng isang tao?

Ang Banal na Espiritu ng Diyos ang nagdudulot ng pagkasumbat sa kasalanan. Juan 16:8-11.

Ano kung gayon ang magagawa ng isang taong hindi nakauunawa na siya ay makasalanan?

Dapat niyang basahin ang Biblia at maging tapat. Roma 10:17.

Ano ang mangyayari kung gayon?

Makikita niya na siya ay makasalanan at kung mamatay siya sa kalagayang iyon ay pupunta siya sa impiyerno. Juan 8:21, 24.

Maliligtas ba siya sa sandaling makita niya ito?

Hindi, kailangan niyang magsisi sa kanyang mga kasalanan at tanggapin ang Panginoong Jesu-Cristo bilang kanyang Tagapagligtas. Kawikaan 28:13; Mga Gawa 16:31.

Ang maligtas sa pamamagitan lamang ng pananampalataya ay tila napakadali, hindi ba?

Maaaring tila napakadali nito, ngunit ito ang tanging paraan ng Diyos ng kaligtasan. Bagaman maaaring tila madali ito sa atin, dapat nating alalahanin na napakamahal nito para sa Diyos; ang naging halaga nito sa Kanya ay ang kamatayan ng Kanyang bugtong na Anak. Kaya ito ay madaling kaligtasan ngunit hindi murang kaligtasan. Isaia 1:18.

Bakit ipinasya ng Diyos na ibigay ang kaligtasan batay sa pananampalataya?

Marahil ang dahilan ay ang pagsampalataya sa Kanya ang tanging angkop na bagay na magagawa ng lahat ng karaniwang tao. Kahit ang isang bata ay makasasampalataya.

Ngunit wala bang anumang gawang dapat GAWIN ng isang tao upang maligtas?

Wala, walang gawang magagawa ang isang tao. Tinapos ni Cristo ang gawain sa krus ng Kalbaryo. Ang tanging kailangang gawin ng makasalanang ay sumampalataya. Tito 3:5.

Ngunit hindi ba iyon salungatan? Sinasabi mong walang dapat GAWIN. Ang tanging dapat mong GAWIN ay sumampalataya.

Walang anumang magagawa mo upang pagtrabahuhan o maging karapat-dapat sa pagsang-ayon ng Diyos. Walang anumang magagawa mo upang bilhin o tumulong sa pagbili ng iyong pagpasok sa langit. Roma 4:4, 5.

Ang pananampalataya ay gawang walang karapatang gantimpalaan. Hindi maaaring magmalaki ang isang tao dahil sumasampalataya siya sa Panginoon; ano pa ang higit na

makatwiran kaysa magtiwala ang tao sa kanyang Manlilikha? Kaya inaalís ng pananampalataya ang pagmamapuri ng tao, at ito lamang ang magagawa ng isang tao nang hindi gumagawa ng “mabuting gawa” na maaari niyang akalaing nagbibigay sa kanya ng karapatan sa langit. Roma 3:27.

Ibig mo bang sabihin kung gayon na hindi tayo naliligtas sa pamamagitan ng mabubuting gawa?

Iyan ang sinasabi ng Biblia: “... hindi sa pamamagitan ng mga gawa upang walang sinumang makapagmapuri.” Efeso 2:9.

Bakit hindi maliligtas ang tao sa paggawa ng mabubuting gawa?

Ang tao ay makasalanan at ang lahat ng kanyang ginagawa ay may bahid ng kasalanan. Ang pinakamabuti niyang magagawa ay tulad ng maruruming basahan sa paningin ng Diyos. Isaias 64:6.

Ngunit kung makapamumuhay ako ng sakdal na buhay mula ngayon, hindi ba ako maliligtas?

Hindi, sapagkat hinihingi ng Diyos ang nakaraan. Ang iyong mga nakaraang kasalanan ay kailangang maalís sa anumang paraan bago ka makapasok sa harapan ng Diyos. Ecclesiastes 3:15.

Ibig mo bang sabihin, kung gayon, na ang mga disente, may paggalang sa sarili at may pinag-aralang tao ay hindi pupunta sa langit?

Ang tanging mga taong pupunta sa langit ay ang mga umaamin na sila ay makasalanan at nagpapahayag kay Jesu-Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas. Mateo 21:31.

Wala bang mga taong hindi sapat na mabuti para sa langit at hindi naman sapat na masama para sa impiyerno?

Wala, dalawa lamang ang uri ng tao, ang ligtas at ang hindi ligtas. 1 Corinto 1:18.

Kung gayon, wala bang mga taong napakasama upang maligtas?

Wala, ang paanyaya ng Ebanghelyo ay para sa buong sangkatauhan, at sinumang may ibig ay makalalapit. Isaias 55:7; 1 Timoteo 1:15; Hebreo 7:25.

Hindi ba kailangang linisin muna ng isang tao ang kanyang buhay bago siya maligtas?

Habang iniisip niyang malilinis niya ang sarili niyang buhay, hindi niya madarama ang pangangailangan sa Tagapagligtas. Dapat lamang siyang lumapit kay Cristo kung ano siya, kasama ang kanyang mga kasalanan, at tanggapin ang kapatawaran at kapayapaan. Isaias 1:18; Mateo 9:13; Lucas 19:10.

Hindi ba ako maliligtas sa pagsunod sa halimbawa ni Jesus?

Walang kasalanan ang buhay ni Jesus. Walang karaniwang tao ang makasusunod sa halimbawang iyon. Bukod dito, ang tanging dahilan kung bakit namatay si Jesus ay sapagkat hindi maliligtas ang tao sa anumang ibang paraan. 1 Pedro 2:24.

Kung ang pagsampalataya kay Jesus ang tamang daan, bakit tumatanggi ang karamihan ng tao na tanggapin Siya?

Binulag ni Satanas ang isip ng mga hindi sumasampalataya, upang hindi sumikat sa kanila ang liwanag ng maluwalhating ebanghelyo ni Cristo. 2 Corinto 4:4. May daan na tila matuwid sa tao, ngunit ang dulo nito ay mga daan ng kamatayan. Kawikaan 14:12.

Hindi ba maliligtas ang isang tao sa pagsisikap na tuparin ang Ginintuang Tuntunin?

Hindi, nang sabihin ni Jesus, “Gawin ninyo sa iba ang nais ninyong gawin nila sa inyo,” nagsasalita Siya sa mga ligtas na. Hindi Niya ito kailanman inilaan bilang daan patungo sa langit.

Kung gayon, hindi ba tayo maliligtas sa pagsunod sa mga Pinagpala o sa pamumuhay ayon sa Sermon sa Bundok?

Muli, ang mga turong ito ay para sa mga kumilala na kay Jesus bilang Panginoon. Upang masunod ang mga ito ay kailangan ang Banal na buhay, at tinatanggap ng isang tao ang buhay na ito kapag siya ay naligtas.

Tiyak na hindi mo sasabihin sa akin na hindi maliligtas ang isang tao sa pagtupad sa Sampung Utos?

Walang sinumang makatutupad sa hinihingi ng Sampung Utos. Roma 3:20.

Ano nga ba ang hinihingi ng Sampung Utos?

Ang Sampung Utos ay ang mga sumusunod:

1. Huwag kang magkakaroon ng ibang diyos sa harap Ko.
2. Huwag kang gagawa para sa iyo ng larawang inanyuan, at iba pa.
3. Huwag mong babanggitin nang walang kabuluhan ang Pangalan ng Panginoon mong Diyos.
4. Alalahanin mo ang araw ng Sabbath upang ipangilin ito.
5. Igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina.
6. Huwag kang papatay.
7. Huwag kang mangangalunya.

8. Huwag kang magnanakaw.
9. Huwag kang magbibigay ng maling patotoo laban sa iyong kapwa.
10. Huwag kang mag-iimbot. (Tingnan ang Exodo 20:1-17.)

Hindi ba ibinigay ng Diyos ang Sampung Utos sa Kanyang bayan?

Oo, ngunit hindi Niya kailanman inilaan na maging paraan ito ng kaligtasan. Galacia 2:16; 3:11.

Bakit kung gayon ibinigay ng Diyos ang mga Utos?

Ibinigay ang mga ito upang ipakita sa mga tao kung gaano sila kamakasalan. Kung paanong inilalantad ng tuwid na guhit ang baluktot na guhit, gayundin ipinakikita ng kautusan sa tao kung gaano kalayo ang kanyang paglihis sa pamantayan ng Diyos ng kasakdalan. Roma 5:20; Galacia 3:19.

May nakatupad na ba nang sakdal sa mga kautusang ito?

Ang Panginoong Jesu-Cristo lamang ang tanging nakatupad nang sakdal sa kautusan.

Kung gayon, hindi ba tayo naliligtas sa pamamagitan ng Kanyang pagtupad sa kautusan?

Hindi, naliligtas lamang tayo sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan, paglilibing at muling pagkabuhay. Tayo ay hinahatulan at isinusumpa ng kautusan. Galacia 2:21.

Kung matutupad ng isang tao ang kautusan sa buong buhay niya, maliligtas ba siya rito?

Ang gayong tao ay kailangang ipinanganak na sakdal. Ngunit sinasabi ng Biblia: “Kung sinasabi nating hindi tayo nagkasala,

ginagawa nating sinungaling Siya [ang Diyos], at ang Kanyang salita ay wala sa atin” 1 Juan 1:10.

Kung matutupad ng isang tao ang siyam sa Sampung Utos, maliligtas ba siya?

Hindi, hinihingi ng kautusan ang tuloy-tuloy at ganap na pagsunod. Kung lumabag ang isang tao sa isang utos, siya ay nagkasala sa lahat. Santiago 2:10.

Ano ang parusa sa hindi pagtupad sa kautusan?

Kamatayan, ngayon at magpakailanman. Galacia 3:10.

Hindi ba ginawa ang Sampung Utos para sa mabubuting tao?

Hindi! “... ang kautusan ay hindi ginawa para sa taong matuwid, kundi para sa mga lumalabag sa kautusan at mga suwail, para sa mga di-makadiyos at mga makasalanang, para sa mga di-banal at mapaglapastangan, para sa mga pumapatay ng ama at pumapatay ng ina, para sa mga mamamatay-tao, para sa mga mapakiapid, para sa mga nagpaparumi ng sarili sa kapwa lalaki, para sa mga nagnanakaw ng tao, para sa mga sinungaling, para sa mga sumusumpa nang walang katotohanan, at kung may iba pang bagay na salungat sa wastong aral ...” 1 Timoteo 1:9, 10.

Anong epekto dapat magkaroon sa atin ang Sampung Utos?

Dapat nitong ipaunawa sa atin kung gaano tayo kamakasalanang may sala, at dapat nitong itulak tayo na ipaubaya ang ating sarili sa awa ng Panginoon. Roma 3:19.

Ngunit makatwiran ba na tayo ay maligtas sa pananampalataya lamang at hindi sa pananampalataya na may kasamang mabubuting gawa?

Sinasabi ng Kasulatan, “Hindi dahil sa mga gawa ng katuwiran na aming ginawa, kundi ayon sa Kanyang awa ay iniligtas Niya tayo ...” Tito 3:5.

Hindi ba sinasabi sa Biblia na ang pananampalatayang walang gawa ay patay?

Oo, sinasabi iyan sa Santiago 2:20.

Hindi ba ipinakikita niyan na ang kaligtasan ay sa pananampalataya na may kasamang mga gawa?

Hindi. Ang turo ng talata ay maaaring *sabihin* ng isang tao na siya ay may pananampalataya ngunit kung wala siyang mabubuting gawa, ipinakikita nito na hindi siya kailanman tunay na naligtas. Ang ganoong pananampalataya ay hindi kailanman nakapagligtas ng sinuman.

Anong uri ng pananampalataya ang nagliligtas?

Ang uri na hindi lamang nasa labi kundi nasa puso at nagbubunga ng isang bagong buhay na puno ng mabubuting gawa.

Ibig mo kung gayong sabihin na ang mabubuting gawa ay sumusunod sa kaligtasan, ngunit hindi ito ang nagkakamit nito.

Oo, tama iyan. Hindi tayo naligtas sa *pamamagitan ng* mabubuting gawa, kundi tayo ay naligtas *para sa* mabubuting gawa. Efeso 2:8-10.

Hindi ba kailangang sumapi sa isang iglesia upang maligtas?

Ang pagsapi sa lahat ng iglesia sa bayan ay hindi makapagliligtas sa isang tao. “Kailangan kayong ipanganak na muli.”

Ngunit hindi ba inaasahan ng Diyos na sumapi tayo sa isang iglesia?

Sa sandaling maligtas ang isang tao, siya ay nagiging kaanib ng tunay na iglesia na binubuo ng lahat ng tunay na mananampalataya sa Panginoong Jesus. Pagkatapos ay dapat siyang makisama sa isang lokal na iglesia kung saan kinikilala si Cristo bilang Ulo at kung saan tinatanggap ang Biblia bilang tanging kinasihang Salita ng Diyos, ang ating sapat na gabay sa lahat ng bagay ng pananampalataya at moralidad.

Hindi ba nangangahulugan na ako ay ligtas dahil binautismuhan ako noong sanggol pa?

Ang bautismo ay hindi ang Tagapagligtas. Si Jesu-Cristo lamang ang makapagliligtas. Juan 14:6.

Ngunit hindi ba dapat magpabautismo ang mga tao?

Ang mga ipinanganak na muli ay dapat magpabautismo. Gayunman, walang malinaw na tala sa Bagong Tipan na binautismuhan kailanman ang mga taong hindi ligtas o ang mga sanggol.

Kung gayon, hindi rin ako naliligtas sa pakikibahagi sa komunyon?

Hindi. Muli, ang komunyon ay inilaan lamang para sa mga ipinanganak nang muli na mananampalataya sa Panginoong Jesu-Cristo.

Ibig mo bang sabihin na ang pagsisimba, mga kaloob sa kawanggawa, pakikibahagi sa mga ordinansa at mga katulad na pagdiriwang ay hindi makatutulong sa aking kaligtasan?

Hindi makatutulong ang mga ito kahit kaunti. Ang tanging makatutulong sa iyo ay lumapit kay Cristo bilang makasalanan,

magsisi sa iyong mga kasalanan at magtiwala sa Kanya bilang iyong tanging Pag-asa para sa langit. Mga Gawa 4:12.

Mga Pangkalahatang Kahirapan

Paano ko malalaman na tatanggapin ako ng Panginoon kung sasampalataya ako sa Kanya?

Sinabi Niya na tatanggapin ka Niya, at hindi Siya makapagsisinungaling. “Ang lumalapit sa Akin ay hindi Ko itataboy kailanman.” Juan 6:37.

Ngunit hindi ba ito tila pagtalon sa dilim—ang pagsampalatayang ito?

Hindi, ito ang pinakatiyak na bagay sa sanlibutan. Maaaring bumagsak ang mga bangko, malugi ang mga negosyo, bumagsak ang mga pamahalaan at sumira ang tao sa kanyang mga pangako. Ngunit hindi maaaring bawiin ng Diyos ang Kanyang Salita. Nangako Siyang ililigtas ang lahat ng tumatanggap kay Cristo sa pananampalataya. Juan 3:18.

Maliligtas ba ako kung hindi ako isa sa mga hinirang?

Ang Ebanghelyo ay hindi para sa mga hinirang, kundi para sa buong sanlibutan. Ang Diyos ay nag-aalok nang tapat ng kaligtasan sa sinumang tao sa sanlibutan na tatanggap kay Cristo Jesus bilang Panginoon. Maaari kang maligtas kung gagawin mo ang sinasabi ng Diyos. Juan 3:36.

Gusto kong maligtas ngunit natatakot ako na hindi ako makapagpapatuloy.

Walang sinuman ang may lakas sa kanyang sarili upang makapagpapatuloy. Gayunman, kapag iniligtas ka ng Diyos, binibigyan ka Niya ng lakas na hindi mo kailanman nagkaroon noon. Ang bawat mananampalataya ay may Banal na Espiritu

ng Diyos na nananahan sa kanya. Mula sa Banal na Espiritu tumatanggap ang anak ng Diyos ng kapangyarihan upang ipamuhay ang buhay Cristiano. Roma 8:14.

Paano kung nagawa ko ang kasalanang hindi mapatatawad?

Ang kasalanang hindi mapatatawad, ayon sa Panginoong Jesus, ay ang pagsasabi na ang mga himalang Kanyang ginawa ay ginawa sa kapangyarihan ng diyablo. Nasabi mo na ba ito? Kung hindi, hindi mo nagawa ang kasalanang hindi mapatatawad. Mateo 12:31, 32. Ngunit kung mamatay ka na tinatanggi si Cristo, makagagawa ka ng kasalanang kasimbigat na wala ring kapatawaran. Marcos 8:36, 37.

Ngunit ang pagtitiwala kay Cristo ay nangangahulugang marami akong kailangang talikuran, hindi ba?

Hindi dumating si Cristo upang magnakaw, pumatay o manira, kundi upang magbigay ng buhay at ibigay ito nang lalong sagana. Juan 10:10.

Minsan ay sinabi ng isang marinerong hindi ligtas sa kanyang kaibigang Cristiano, “Hindi ko kayang harapin ang halaga ng pagiging Cristiano.” Ang sagot ng kaibigan ay, “Hinarap mo na ba ang halaga *ng hindi* pagiging Cristiano?”

Ngunit napakaraming mapagkunwari sa iglesia.

Huwag hamakin ang mga tunay, dahil lamang may ilang mapagkunwari. Ipasya sa halip na ikaw ay magiging lubos para sa Panginoon.

Minsan iniisip ko na sumampalataya na ako sa Panginoong Jesus ngunit sumampalataya ba ako sa tamang paraan?

Kung wala kang ibang pag-asa sa langit maliban kay Jesu-Cristo, kung nagsisi ka na sa iyong mga kasalanan, kung lubos

mong itinalaga ang iyong sarili sa Kanya, kung gayon ay sumampalataya ka sa tamang paraan.

Hindi ba maaaring ipagpaliban ko ang anumang pasya tungkol sa kaligtasan hanggang sa malapit na ang katapusan ng aking buhay?

Apat na Kasulatan ang sumasagot sa tanong na ito.

1. “Huwag kang magmapuri tungkol sa bukas; sapagkat hindi mo nalalaman kung ano ang ilalabas ng isang araw.” Kawikaan 27:1.
2. “Ang madalas sawayin ngunit nagpapatigas ng leeg ay biglang mawawasak, at walang lunas.” Kawikaan 29:1.
3. “Alalahanin mo ngayon ang iyong Manlilikha sa mga araw ng iyong kabataan, bago dumating ang masasamang araw, at lumapit ang mga taon na iyong sasabihin, Wala akong kasiyahan sa mga iyon.” Ecclesiastes 12:1.
4. “Narito, ngayon ang kanais-nais na panahon; narito, ngayon ang araw ng kaligtasan.” 2 Corinto 6:2b.

Wala bang ibang paraan upang makalapit ako sa Diyos maliban kay Jesus?

Walang ibang paraan. 1 Timoteo 2:5, 6.

Ugnayan at Pakikisama

Nagkakasala ba ang mga Cristiano?

Oo, nagkakasala ang mga Cristiano araw-araw sa isip, salita at gawa. Sila ay nagkakasala sa hindi paggawa ng dapat gawin gayundin sa paggawa ng hindi dapat gawin.

Dapat bang magkasala ang mga Cristiano?

Hindi, ang kalooban ng Diyos ay hindi magkasala ang mga Cristiano. 1 Juan 2:1.

Kapag nagkasala ang isang Cristiano, nawawala ba ang kanyang kaligtasan?

Hindi, ang kaligtasan ay libreng kaloob ng Diyos, at kapag naibigay na ito, hindi na ito kailanman binabawi. Roma 6:23.

Ngunit hindi ba kailangang pagbayaran ang parusa ng mga kasalanang iyon?

Pinasan ni Jesu-Cristo ang parusa ng mga kasalanang iyon nang mamatay Siya sa Krus ng Kalbaryo. Hindi hinihingi ng Diyos na dalawang ulit bayaran ang parusa.

Ibig mo bang sabihin, kung gayon, na ang isang Cristiano ay anak pa rin ng Diyos, kahit nagkakasala siya?

Oo, ang kanyang ugnayan sa pamilya ng Diyos ay walang hanggan. Kapag ipinanganak ang isang anak na lalaki sa isang pamilya ng tao, lagi siyang magiging anak ng kanyang mga magulang. Maaaring ipahiya niya sila sa kalaunan dahil sa kanyang asal, ngunit anak pa rin nila siya. Gayundin sa Banal na pamilya; ang ugnayan ay itinatag ng bagong kapanganakan at walang anumang makapagbabago rito. Juan 1:12.

Ano kung gayon ang nangyayari kapag nagkasala ang isang Cristiano?

Isang bagay na nangyayari ay nasisira ang pakikisama sa Panginoon. 1 Juan 1:6.

Ano ang pakikisama?

Ang pakikisama ay ang masayang diwa ng pamilya na bunga ng pagkakaroon ng lahat ng kaanib ng iisang interes, at

pagbabahagi ng mga bagay. Isipin ang sumusunod na paglalarawan. Ang isang hukom sa hukumang kriminal ay humatol na may sala ang isang magnanakaw at sinentensiyahan siya ng labindalawang buwan sa bilangguan. Pag-uwi ng hukom nang gabing iyon, natuklasan niya na naging pilyo ang kanyang maliit na anak. Ngunit sinesentensiyahan ba niya ito ng labindalawang buwan sa bilangguan? Hindi, hindi na siya kumikilos bilang hukom, kundi bilang ama sa isang pamilya. Anak pa rin niya ang bata, kahit pilyo. Dahil sa kasalanan, nasira ang masayang diwa ng pamilya at nananatili itong sira hanggang ang kasalanang iyon ay maipahayag at mapatawad. Kaya malamang ay papapanhikin ang bata sa itaas at mananatili siya roon hanggang handa siyang aminin ang kanyang mali. Ang mahalagang punto ay hindi naapektuhan ang ugnayan kundi ang pakikisama.

Kapag ang isang tao ay makasalanan, ang Diyos ang kanyang Hukom. Ngunit kapag ang taong iyon ay naligtas, ang Diyos ay magiging kanyang Ama magmula noon.

Ibig mo bang sabihin na kapag ligtas na ang isang tao ay hindi na siya kailanman mapapahamak?

Iyan ang sinasabi ng Biblia. “Hindi sila mapapahamak kailanman.” Juan 10:28. “Hindi na mapapasailalim sa kahatulan, kundi lumipat na mula sa kamatayan tungo sa buhay.” Juan 5:24; Roma 8:38, 39; 2 Timoteo 1:12; 1 Pedro 1:5; Judas 24, 25.

Hindi ba maaaring magpasya ang isang tao na maligtas at magbago ng isip pagkatapos?

Kapag naitalaga na ng isang tao ang kanyang buhay sa Panginoong Jesu-Cristo, ang kanyang walang hanggang kaligtasan ay nagiging tanging pananagutan ng Tagapagligtas.

Juan 6:39. Nakatali ang karangalan ng Panginoon na iuwi ang taong iyon sa langit. At sapagkat nananahan ang Banal na Espiritu sa tunay na mananampalataya, hindi na siya kailanman magbabago ng isip tungkol sa pagiging ligtas.

Nangangahulugan ba iyan na ang isang Cristiano ay maaaring magkasala hangga't gusto niya at ligtas pa rin?

Ang tunay na Cristiano ay hindi magnanais na magkasala, sapagkat mayroon siyang bagong kalikasan na napopoot sa kasalanan. 2 Corinto 5:17.

Ngunit paano kung ang isang Cristiano ay patuloy sa sinasadya at nakagawiang kasalanan?

Kung ganoong uri ng buhay ang ipinamumuhay ng isang tao, tiyak na patunay ito na hindi siya kailanman tunay na ipinanganak na muli. 1 Juan 3:9, 10.

Makapagkakasala ba ang isang Cristiano at makaliligtas sa bunga nito?

Hindi. Bagaman totoo na ang *legal na parusa* ng kanyang mga kasalanan ay minsanang binayaran sa Kalbaryo, totoo rin na ang Diyos ay nagbibigay ng *disiplina ng magulang* sa Kanyang mga anak na nagkakamali. Galacia 6:7, 8.

Paano dinidisiplina ng Diyos ang Kanyang mga anak?

Kung minsan ay sa pamamagitan ng sakit o kahirapan at sa matinding kaso ay sa pamamagitan mismo ng kamatayan. 1 Corinto 11:30.

May iba pa bang bunga sa sanlibutang ito ang kasalanan sa buhay ng mananampalataya?

Oo. Nawawala ang kanyang kagalakan. Nahahadlangan ang kanyang mga panalangin. Nasisira ang kanyang pagiging mabunga. Lumalabo ang kanyang patnubay. Dumaranas siya ng kahihayan at pagsisisi. Napapabayaang ang mga pagkakataon at naiwawala ang mga pribilehiyo. Sa wakas ay nasisira ang kanyang patotoo.

May walang hanggang bunga ba ang kasalanan sa buhay ng mananampalataya?

Oo, siya ay mawawalan sa Hukuman ni Cristo. 1 Corinto 3:15; 2 Corinto 5:10.

Paano kung mamatay ang isang Cristiano na may kasalananang hindi naipahayag?

Gaya ng nabanggit na, ang parusa sa lahat ng kasalanan ng mananampalataya ay pinasan ng Panginoong Jesus. Nang Siya ay mamatay, ang lahat ng kasalanan ng Cristiano ay nasa hinaharap pa. Yamang binayaran Niya ang buong parusa, masasabi natin na namatay Siya para sa nakaraan, kasalukuyan at hinaharap na mga kasalanan ng mananampalataya.

Gayunman, ang mga kasalananang hindi naipahayag ay magbubunga ng pagkawala ng gantimpala sa Hukuman ni Cristo.

Posible bang manlamig ang isang Cristiano?

Oo, ang sinumang anak ng Diyos ay maaaring lumayo sa Panginoon.

Paano tayo makapag-iingat laban sa panlalamig?

Sa pagbasa ng Salita ng Diyos, sa paggugol ng panahon sa panalangin at sa pagpapanatili ng pakikisama sa bayan ng Diyos.

Ano ang lunas sa panlalamig?

Ang lunas sa panlalamig ay ang pagpapahayag at pagtalikod sa kasalanan, at, kung maaari, ang pagbabayad-pinsala sa mga maling nagawa natin.

Paano Makatitiyak!

Kung magtitiwala ako kay Cristo bilang aking Panginoon at Tagapagligtas, ano ang mangyayari sa aking kalooban upang sabihin sa akin na ako ay ligtas?

Kung ang ibig mong sabihin ay isang mahiwagang pakiramdam o karanasang pandamdamin, malamang na walang ganoong mangyayari.

Paano ko kung gayon malalaman na ako ay ligtas?

Sa napakasimpleng paraan. Sinasabi ng Diyos na inililigtas Niya ang mga sumasampalataya sa Panginoong Jesus. Sa sandaling sumampalataya ka sa Kanya, malalaman mo na ikaw ay ligtas sapagkat sinasabi iyon ng Diyos. 1 Juan 5:10-12.

Ibig mo bang sabihin na maaaring hindi ko ito madama sa aking katawan?

Tama iyan. Ang tunay na gawa ng kaligtasan ay nagaganap sa langit. Doon itinatala ang katotohanan. Kapag *nakita* ng Diyos ang iyong pananampalataya, inaaring-ganap ka Niya.

Ngunit hindi ba dapat makadama ng pagkakaiba ang isang tao kapag siya ay naligtas?

Tiyak na dapat, ngunit ang damdamin ay hindi patunay ng kanyang kaligtasan. Hindi tunay na magiging masaya ang isang tao hangga't hindi niya nalalaman na siya ay ligtas. Ganito ang pagkakasunod: Kaligtasan sa pamamagitan ng

pananampalataya kay Cristo. Katiyakan sa pamamagitan ng pangako ng Diyos. Kagalakan dahil sa katiyakang ito.

Kung gayon, nalalaman ng isang tao na siya ay ligtas sa pamamagitan ng mga pangako ng Diyos sa Biblia?

Iyan ang una at pangunahing paraan upang malaman niya na siya ay ligtas. 1 Juan 5:13.

Masasabi mo bang ang damdamin ay hindi maaasahang gabay?

Ang problema sa damdamin ay napakadali nitong magbago. Isang araw ay maaaring madama ng isang tao na siya ay ligtas at kinabukasan ay maaaring hindi.

Ang Salita ng Diyos ay hindi kailanman nagbabago. Kung gayon, gaano kahigit na mabuti na ang ating katiyakan ng kaligtasan ay nakabatay sa Salita ng Diyos.

Ang Biblia lamang ba ang paraan upang malaman natin na tayo ay ligtas?

Hindi, may iba pa.

1. Pag-ibig sa ating mga kapwa Cristiano. 1 Juan 3:14.
2. Bagong pag-ibig sa kabanalan. Roma 7:22.
3. Bagong pagkapoot sa mga kasalanan. Roma 7:24.
4. Matatag na pagpapatuloy sa pananampalataya. 1 Juan 2:19.
5. Ang patotoo ng Banal na Espiritung nananahan sa atin. Roma 8:14, 16.

Maaari bang ligtas ang isang tao at hindi niya ito nalalaman?

Posible na ang isang tao ay tunay na ipinanganak na muli ngunit hindi niya ito nalalaman, dahil sa kakulangan ng

pagtuturo o dahil sa mga pag-aalinlangang inilagay ni Satanas sa kanyang isip.

Maaari bang akalain ng isang tao na siya ay ligtas ngunit hindi pala?

Tiyak, marami ang nag-aakalang sila ay ligtas dahil sa kanilang pagkatao o mga gawa, ngunit hindi sila ligtas kailanman. Mateo 7:22, 23.

Kailangan bang malaman ang araw at oras ng pagbabagong-loob?

Hindi. Maraming tao ang may napakalinaw na karanasan anupat masasabi nila ang eksaktong oras at lugar. Ang iba ay maaaring hindi maalala kung kailan sila unang nagtiwala sa Tagapagligtas. Ang mahalaga ay masabi, “Alam kong ako ay ligtas ngayon sapagkat ang aking pananampalataya at pagtiwala ay nasa Panginoong Jesu-Cristo lamang.”

Nagkakaroon ba ng pag-aalinlangan ang karamihan ng mga Cristiano tungkol sa kanilang kaligtasan sa isang panahon o iba pa?

Malamang na ang karamihan ng mga Cristiano ay dinadalaw ng mga pag-aalinlangang mula kay Satanas sa isang panahon pagkatapos ng kanilang pagbabagong-loob.

Ano ang dapat gawin ng isang tao kapag ginugulo siya ng mga pag-aalinlangan?

Ang pinakamabuting gawin ay sumipi ng Kasulatan upang sagutin ang mga pag-aalinlangan. Kapag ipinahihiwatig ni Satanas na hindi ligtas ang mananampalataya, dapat niyang sipiin ang mga pangako ng Ebanghelyo, gaya ng Juan 5:24, na nagtitiyak ng kaligtasan sa lahat ng tumatanggap sa

Panginoong Jesus. Kung paanong ginamit ng Panginoon ang Salita upang itaboy ang mga tukso ni Satanas sa ilang, gayundin dapat nating gamitin ang Biblia upang itaboy ang kanyang mga kasinungalingang nagdudulot ng pag-aalinlangan. Mateo 4:4, 7, 10.

Kung hindi ako tiyak kung tunay kong tinanggap si Cristo kailanman, ano ang dapat kong gawin?

Dapat mo itong ayusin ngayon din sa pagsasabi mula sa iyong puso, “Panginoon, kung hindi pa ako nagtiwala sa Iyo kailanman, dito at ngayon ay tinatanggap Kita bilang aking tanging Panginoon at Tagapagligtas.”

Kabanalan

Hindi ba kailangang mamuhay nang banal ang isang tao upang maging Cristiano?

Hindi, ang makasalanan ay walang kakayahang mamuhay nang banal hangga't hindi siya naliligtas.

Inaasahan ba ng Diyos na mamuhay nang banal ang mga Cristiano?

Tiyak na inaasahan Niya. 1 Tesalonica 4:3; Tito 2:11-13.

May Cristiano bang namumuhay nang sakdal at walang kasalanan?

Walang Cristianong namumuhay nang walang kasalanan. 1 Juan 1:8, 10. Ang Panginoong Jesu-Cristo lamang ang tanging Persona na namuhay nang sakdal.

Paano nangyayari na ang mga Cristiano ay nagkakasala pa rin pagkatapos silang maligtas?

Ang dahilan ay taglay pa rin ng mananampalataya ang dating masama at bulok na kalikasan na kasama niya mula nang ipanganak. Hindi ito inaalís sa panahon ng pagbabagong-loob. Roma 7:17.

Sa anong paraan, kung gayon, naiiba ang mananampalataya sa hindi ligtas?

May bagong kalikasan ang mananampalataya na tinanggap niya sa pagbabagong-loob. Tinatawag ito ng Kasulatan na “likas na pagka-Diyos.” 2 Pedro 1:4.

Ano ang pagkakaiba ng dalawang kalikasang ito?

Ang dating kalikasan ay masama na hindi na malulunasan at patuloy na naghahangad na hilahin pababa sa kasalanan ang Cristiano. Roma 7:21.

Ang bagong kalikasan ay may kakayahan lamang sa mabuti at naghahangad na akayin ang mananampalataya sa mga landas ng kabanalan. Roma 7:22.

Bakit hinayaan ng Diyos na manatili ang masamang kalikasan pagkatapos ng pagbabagong-loob?

Itinuturo sa atin ng dating kalikasan ang ating sariling kawalan at kahinaan at ginagawa tayong patuloy na umaasa sa Panginoon para sa lakas upang labanan ang tukso. Roma 7:24.

Tinutukso ba ang lahat ng Cristiano?

Oo, ang lahat ng Cristiano ay tinutukso. 1 Corinto 10:13.

Kailangan bang sumuko kailanman sa tukso ang isang Cristiano?

Hindi, nagkakasala lamang ang isang Cristiano kapag gusto niya. Nananahan sa kanya ang kapangyarihan ng Banal na

Espiritu, at ang kapangyarihang ito ay sapat upang iligtas siya sa lahat ng tukso. Galacia 5:17.

Ano ang saloobin ng Diyos sa dating kalikasan?

Nakita ng Diyos na karapat-dapat ito sa kamatayan, kaya hinatulan Niya ito sa Krus ng Kalbaryo. Hindi Niya sinisikap na baguhin, pabutihin o linisin ito. Ito ay lubos na walang pag-asa kaya itinuturing ito ng Diyos na pinatay na nang mamatay si Cristo. Roma 6:6.

Ano ang dapat na saloobin ng mananampalataya sa dating kalikasan?

Dapat niya itong panatilihin sa lugar ng kamatayan; samakatuwid, tuwing susubukan ng dating kalikasan na sabihin sa Cristiano kung ano ang gagawin, dapat siyang tumangging sumunod sa hinatulan na ng Diyos. Roma 6:11, 12.

Ano ang dapat na saloobin ng mananampalataya sa bagong kalikasan?

Dapat niya itong pakainin, linangin at palakasin sa pamamagitan ng pag-aaral ng Kasulatan, paggugol ng panahon sa pagsamba at panalangin, paglilingkod sa Panginoon at paggawa ng mga bagay na nakalulugod sa Panginoon. Galacia 5:22, 23.

Sa madaling salita, ano ang lihim ng pamumuhay nang banal?

Ang lihim ay ang pagiging abala sa Panginoong Jesus sa pagsamba. Nagiging katulad tayo ng ating sinasamba. Walang minsanang paraan upang makamit ang kabanalan; ito ay prosesong panghabambuhay. 2 Corinto 3:18.

Makapagbibigay ka ba ng iba pang praktikal na tulong sa pamumuhay nang banal?

1. Bantayan ang iyong pag-iisip. Makontrol mo ang iyong iniisip. Filipos 4:8.
2. Huwag maglaan ng anuman para sa laman. Roma 13:14.
3. Alalahanin na si Cristo ay nananahan sa iyong katawan. Colosas 1:27.
4. Sa mga sandali ng tukso, dumaing sa Panginoon na iligtas ka. Mateo 14:30.
5. Maging abala para sa Panginoon. Ecclesiastes 9:10.
6. Mag-ehersisyo ng katawan. 1 Timoteo 4:8.

Ngunit hindi ba kailangang tuparin ng Cristiano ang Sampung Utos upang mamuhay nang banal?

Itinuturo ng Kasulatan na ang mananampalataya ay wala sa ilalim ng Sampung Utos bilang tuntunin ng buhay. Roma 6:14.

1. Ang layunin ng kautusan ay ipaunawa sa tao na sila ay makasalan at hindi upang gawin silang banal.
2. Hinahatulan ng kautusan sa kamatayan ang lahat ng hindi nakatutupad dito nang sakdal. Walang sinumang maaaring mapasailalim sa kautusan nang hindi napasasailalim sa sumpang ito.
3. Binayaran ni Cristo ang parusa ng kautusang nilabag natin, at ngayon ay wala nang masasabi ang kautusan sa anak ng Diyos. Roma 10:4; Galacia 3:13.

Nangangahulugan ba iyan na maaaring pumatay at mangalunya ang Cristiano?

Hinding-hindi. Ayaw gawin ng Cristiano ang mga bagay na ito dahil sa kanyang bagong buhay. Ang mga taong nasa ilalim ng kautusan ay namumuhay sa takot sa parusa. Ang mga taong

nasa ilalim ng biyaya ay pinakikilos ng pag-ibig kay Cristo. Ang pag-ibig ay higit na malakas na pangganyak kaysa sa takot. Gagawin ng tao dahil sa pag-ibig ang hindi niya gagawin kailanman dahil sa takot.

Kung ang Sampung Utos ay hindi tuntunin ng buhay ng mananampalataya, ano ang tuntunin?

Ang buhay at mga turo ni Jesus ang huwaran at gabay ng Cristiano. 1 Juan 2:6.

Sa anong paraan naiiba ang mga turo ni Jesus sa kautusan?

Sinasagot ito sa ikalimang kabanata ng Mateo. Sinabi ng kautusan, “Huwag kang mangangalunya.” Sinabi ni Jesus, “Ang sinumang tumingin sa isang babae upang pagnasaan siya ay nagkasala na ng pangangalunya sa kanya sa kanyang puso.” Tingnan ang mga talata 27, 28.

Sinabi ng kautusan, “Mata sa mata at ngipin sa ngipin.” Sinabi ni Jesus, “Huwag ninyong labanan ang masama, kundi ang sinumang sumampal sa iyong kanang pisngi, iharap mo rin sa kanya ang kabila.” Tingnan ang mga talata 38-42.

Sinabi ng kautusan, “Ibiging mo ang iyong kapwa at kapootan ang iyong kaaway.” Sinabi ni Jesus, “Ibiging ninyo ang inyong mga kaaway.” Tingnan ang mga talata 43, 44.

Posible bang mamuhay ang tao gaya ng itinuro ni Jesus?

Sa kakayahan ng tao, ito ay imposible. Ngunit ibinigay ng Panginoon ang Banal na Espiritu sa lahat ng mananampalataya upang magkaroon sila ng kapangyarihang mamuhay sa ganitong paraang higit sa likas. 1 Corinto 6:19; Galacia 5:16, 17.

Katayuan at Kalagayan

Kung nagkakasala pa rin ang mga mananampalataya, paano sila madadala ng Diyos sa langit?

Ang lahat ng sumasampalataya kay Cristo ay binibigyan ng sakdal na katayuan sa harap ng Diyos, kahit ang kanilang kalagayan ay maaaring malayo sa kasakdalan. Colosas 2:10.

Ano ang kahulugan ng katayuan ng mananampalataya?

Nangangahulugan ito ng posisyon ng ganap na kagandahang-loob na taglay niya sa Diyos sapagkat siya ay na kay Cristo. Roma 5:1, 2.

Walang karapatan o anumang kabutihan sa kanyang sarili ang Cristiano upang tumayo sa harap ng Diyos. Ang tanging karapatan niya sa langit ay nasa Persona at Gawain ng Panginoong Jesus. Kaya tinatanggap tayo ng Diyos, hindi dahil sa kung sino o ano tayo, kundi sapagkat tayo ay kay Cristo. Efeso 1:6.

Paano maituturing ng Diyos na matuwid ang mga taong di-matuwid?

Magagawa Niya ito sapagkat pinasan ni Cristo ang parusa ng kanilang mga kasalanan sa Kanyang katawan sa Krus. Efeso 2:13.

Itinuturo ba ito sa Biblia?

Oo, malinaw itong sinasabi sa 2 Corinto 5:21: “Sapagkat Siya (si Cristo) na hindi nakakilala ng kasalanan ay ginawa Niyang (ng Diyos) kasalanan para sa atin, upang tayo ay maging katuwiran ng Diyos sa KANYA.”

Tama ba ang pagkaunawa ko, kung gayon, na tinatanggap ng Diyos ang lahat ng mananampalataya sapagkat lumalapit sila

sa Kanya sa Persona ng Kanyang Anak?

Oo, tama iyan. Si Cristo ang tanging karapatan ng tao sa langit.

“Sa Kanyang kabutiha'y nakatayo,

Wala na akong ibang tuntungan,

Kahit doon sa luwalhating dako,

Sa Lupain ni Immanuel.”

Gaano katagal tatamasahin ng mananampalataya ang sakdal na katayuang ito sa harap ng Diyos?

Tatamasahin niya ito hangga't tinatamasa ito ni Cristo, sapagkat siya ay na kay Cristo, tinanggap sa Minamahal. Efeso 1:13, 14.

Ano ang kahulugan ng kalagayan ng mananampalataya?

Nangangahulugan ito ng kanyang pang-araw-araw na kalagayang espirituwal dito sa lupa. Kung paanong ang kanyang katayuan ay kung ano siya kay Cristo, ang kanyang kalagayan ay kung ano siya sa kanyang sarili.

Walang kasalanan ba ang kalagayan ng mananampalataya?

Hindi, ang kalagayan ng mananampalataya ay madalas na malayo sa nararapat. Colosas 3:8, 9.

Ano ang kalooban ng Diyos tungkol sa kalagayan ng mananampalataya?

Ang kalooban ng Diyos ay ang kanyang kalagayan ay maging higit at higit na katulad ng kanyang katayuan. Ito ay prosesong dapat patuloy na nagaganap sa buong buhay Cristiano. Colosas 3:1.

Magiging eksaktong katugma ba kailanman ng kalagayan ng mananampalataya ang kanyang katayuan?

Oo, kapag iniuwi siya ni Cristo sa langit ang kanyang kalagayan ay magiging kasingsakdal ng kanyang posisyon. 1 Juan 3:2.

Bakit dapat naisin ng isang Cristiano na ang kanyang kalagayan ay lalong tumugma sa kanyang katayuan?

Ang kanyang pag-ibig kay Cristo ang dapat magtulak sa kanya na naisin ito. Juan 14:15.

Pagkatapos ng Kaligtasan—Ano?

Ano ang unang bagay na dapat gawin ng isang tao pagkatapos niyang magtiwala kay Cristo?

Iminumungkahi ng karaniwang paggalang na pasalamatan niya ang Panginoon sa pagliligtas sa kanyang kaluluwa. Lucas 17:14-19.

Kailangan bang ipahayag si Cristo sa iba?

Ang pagpapahayag ay hindi kailangan upang makamit ang kaligtasan, ngunit tiyak na kailangan ito para sa paglago sa buhay Cristiano. Walang sinumang makaaasang sumulong sa mga bagay ng Diyos kung ikinahihiya niya ang kanyang Tagapagligtas. Mateo 10:32, 33; Roma 10:9, 10; 1 Pedro 3:15.

Paano ipinahahayag ng isang tao si Cristo?

Ito ay simpleng pagsasabi sa iba ng mga dakilang bagay na ginawa ng Panginoon para sa iyo. Marcos 5:19.

Gaano katagal dapat maghintay ang isang bagong mananampalataya bago siya magpabautismo?

Ang pagsunod ay dapat kaagad. Ang bautismo ay isang magandang pagkakataon upang hayagang ipakilala ang sarili na

kaisa ni Cristo sa Kanyang kamatayan, paglilibing at muling pagkabuhay. Sa gawang ito ay sinasabi natin na karapat-dapat tayong mamatay ngunit namatay si Cristo para sa atin. Kaya nang Siya ay mamatay, tunay tayong namatay, sapagkat namatay Siya sa ating lugar. Pinatotohanan natin na tayo rin ay inilibing na kasama Niya, at bumangong kasama Niya upang lumakad sa panibagong buhay. Roma 6:3-10.

Nagbibigay ba ang bautismo ng anumang kabutihan sa harap ng Diyos pagdating sa ating kaligtasan?

Hindi, ang bautismo ay isang gawa ng pagsunod sa turo ng Panginoong Jesus. Ang mga mananampalatayang namatay nang hindi nababautismuhan ay mananatiling hindi bautismado magpakailanman.

Paano malalaman ng isang bagong mananampalataya kung saang iglesia siya sasapi?

Una sa lahat, dapat niyang maunawaan na naging kaanib siya ng tunay na iglesia, ang Katawan ni Cristo, sa sandaling siya ay naligtas. 1 Corinto 12:13.

Bukod dito, dapat niyang hangaring makiisa sa isang lokal na iglesia kung saan kinikilala si Cristo bilang Ulo, kung saan tinatanggap ang Biblia bilang tanging gabay, kung saan ginaganap ang dalawang ordinansa ng iglesia (ang bautismo at ang Hapunan ng Panginoon), kung saan may mabuting ministeryo ng pagtuturo, at kung saan tapat na ipinangangaral ang Ebanghelyo.

Sa pakikisama sa mga Cristiano, dapat niyang madama ang malalim na pananagutang mag-ambag sa kapakanan ng kapulungan sa pamamagitan ng mapagmahal na paglilingkod, taimtim na panalangin at mapagsakripisyong pagbibigay.

Ano sa palagay mo ang pinakamahalagang bagay na dapat gawin ng isang Cristiano araw-araw?

Gumugol ng panahon sa Salita ng Diyos at sa panalangin araw-araw, at ipahayag at talikuran ang kasalanan tuwing pinapapasok ito sa buhay. Awit 119:9, 11.

Pagiging Alagad

Ano ang inaasahan ng Panginoon sa isang taong ligtas?

Inaasahan Niya ang lubos na pagtatalaga ng taong iyon sa Kanya. Inaasahan Niya na pupunta ang tao saanman Siya umaakay, gagawin ang Kanyang sinasabi, at magiging kung ano ang nais Niya. Inaasahan Niya na tatalikuran nito ang lahat ng kanyang tinataglay, papasanin ang krus at susunod kay Cristo. Roma 12:1, 2.

Makatwiran ba na asahan ito ng Diyos?

Oo, ito lamang ang makatwirang tugon na maibibigay ng isang tao sa Panginoon.

Hindi ba kailangang isipin ng isang tao ang kanyang sarili?

Ang ating pangunahing pananagutan sa buhay ay bigyang-lugod ang Diyos. Kung hahanapin natin ang Kaharian ng Diyos at ang Kanyang katuwiran, titiyakin Niya na may ikabubuhay tayo. Mateo 6:33.

Nangangahulugan ba iyan na maaaring kailanganin kong pumunta sa larangan ng misyon?

Maaari at maaaring hindi. Ngunit nangangahulugan ito na dapat kang maging handang pumunta. Lucas 9:23-26.

Ngunit nakikita ko ang napakaraming Cristiano na nagtatamasa ng mga kaginhawahan at karangyaan ng

sanlibutan, at mukhang hindi lubos para kay Cristo.

Hindi mo dapat ihambing ang iyong sarili sa ibang Cristiano. Ang iyong halimbawa ay ang Panginoong Jesus, at dapat mong sundan ang Kanyang mga yapak. Lucas 14:25-35.

Talaga bang inaasahan ni Cristo na “kapootan” natin ang ating mga kamag-anak?

Inaasahan Niya na ang ating pag-ibig sa Kanya ay napakalaki anupat ang lahat ng ibang pag-ibig ay tila pagkapoot kung ihahambing. Lucas 14:26.

Hindi ba maaaring kilalanin ko si Jesus bilang aking Tagapagligtas ngunit hindi bilang aking Panginoon?

Walang pampalakas-loob ang Kasulatan sa ganoong saloobin. Kung ang Panginoong Jesus ay hindi karapat-dapat sa lahat, Siya ay hindi karapat-dapat sa anuman.

Kung gayon, ang kaligtasan ay may kasamang lubos na pagsuko kay Cristo?

Tamang-tama iyan. Walang anumang kulang dito ang sasapat.

Inilathala nang may pahintulot ni O. J. (Jean) Gibson. Ang karapatang-ari ay hawak ng Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Published by permission of O. J. (Jean) Gibson. Copyright is held by Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Sa Diyos ang lahat ng kaluwalhatian.